

MESTNA OBČINA LJUBLJANA
MESTNI SVET

Mestni trg 1, 1000 Ljubljana

☎ 306 10-10 , ☎ 306-12-14

Šifra: 032-224/2005-18

Datum: 24.10.2005

MAGNETOGRAMSKI ZAPIS drugega zasedanja 38. IZREDNE SEJE MESTNEGA SVETA MESTNE OBČINE LJUBLJANA,
ki je potekala v ponedeljek, 24. oktobra, s pričetkom ob 15.30 uri, v Veliki sejni dvorani Mestne hiše, Mestni trg 1, v Ljubljani.

GA. DANICA SIMŠIČ

Predlagam, da začnemo drugo zasedanje 38. Izredne seje Mestnega sveta Mestne občine Ljubljana. In sicer vas prosim, da pridete v dvorano, vsi, ki ste se prijavili. Ki ste potrdili svojo navzočnost s podpisom. V tem trenutku sem obveščena, da vas je svoj podpis oddalo 23.

Svojo odsotnost pa so opravičili svetnice in svetniki, kot sledijo: gospa Marjeta Vesel Valentinčič, gospa Viktorija Potočnik, gospod prof. dr. Darko Štrajn, gospod Peter Božič – do 17.00, gospod Roman Jakič – do 17.30 minut, gospa prof. dr. Metka Tekavčič – do 17.00 ure in gospod Gregor Istenič – do 19.00 ure.

Mestni svet je, kot rečeno, sklepčen in lahko začne z delom.

Na začetku vas, tako, kot vsakič, vljudno prosim, da izklopite ton svojih mobilnih telefonov. Da seveda ne boste povzročali težav kolegicam in kolegom, ki bodo razpravljali.

Pred začetkom nadaljevanja te seje, pa vas seveda z veseljem seznanjam, da je Mestna občina Ljubljana, v četrtek, 20. 10. prejela srebrno nagrado Netko, za leto 2005. In kaj je zdaj to? Nagrado Netko je razpisala oziroma organizirala Gospodarska zbornica Slovenije, v sodelovanju z Ministrstvom za javno upravo in v soorganizaciji časopisa Dnevnik. Za nagrado se je potegovalo 89 spletnih mest, v štirinajstih kategorijah. Nagrado so prejela le tista spletna mesta, ki so v popolnosti zadostila vsem predpisanim kriterijem, tako, da so bile srebrne nagrade podeljene le v desetih kategorijah.

Mestna občina Ljubljana, je edina dobila srebrno nagrado – v kategoriji Javna uprava. Člani letošnje žirije nagrade Netko so bili namenoma zbrani iz različnih področij. Tako, da so lahko zagotovili čim bolj širok pogled in objektivne končne ocene. Torej, iskrene čestitke vsem oblikovalcem in mislim, da nam je to lahko v ponos.

.....ploskanje v dvorani.....

Sejo mestnega sveta pa nadaljujemo z obravnavo **3. točke** določenega dnevnega reda 38. Izredne seje in sicer z

Osnutkom Odloka o odvajanju in čiščenju komunalne in padavinske odpadne vode.

Gradivo za to točko ste prejeli s sklicem seje. Pred prvim zasedanjem ste prejeli poročilo pristojnega Odbora za gospodarske javne službe in promet. In prosim gospoda Klavs, načelnika Oddelka za javne gospodarske službe in promet, da poda uvodno obrazložitev. Izvolite.

G. PAVEL KLAVS

Hvala lepa za besedo, gospa županja. Spoštovanja županja, spoštovana podžupana, spoštovane svetnice. Spoštovani svetniki.

Osnutek Odloka o odvajanju in čiščenju komunalne in padavinske odpadne vode temelji na Zakonu o gospodarskih javnih službah in sicer v tistem delu, ki določa organizacijske oblike. In Zakonu o varstvu okolja, ki določa, da je odvajanje in čiščenje komunalne in padavinske vode obvezna gospodarska javna služba.

Kot sem v uvodu pri Odloku za pitno vodo povedal, da je država – malo kasni in da je manj podzakonskih aktov, moram povedat, da je za ta področje, skoraj v celoti, da so podzakonski akti objavljeni, uveljavljeni. In zato je tudi ta odlok, poleg teh dveh zakonov, temelji tudi na teh podzakonskih aktih. In to sicer – Pravilnik o odvajanju in čiščenju komunalnih, odpadnih in padavinskih voda. Uredba o misiji in predelovanju odpadnih vod iz čistilne naprave, ter o misiji snovi pri odvajanju pada... ta malih čistilnih naprav. Uredba o misiji snovi in toplote pri odvajanju odpadnih voda, izvirov onesnaževanja. In Uredba o okoljski dejavnosti za onesnaževanja okolja zaradi odvajanja odpadnih voda. To sem zato naštel, seveda, da rečem, seveda, da se ti zakoni in ti pravilniki oziroma uredbe ne pojavljajo v – v tem odloku.

Zdaj, ocena stanja, mogoče bi povedal, kot sem že tudi pri vodi, ne? Da imamo v Ljubljani 1051 km omrežja. Kanalizacijskega. In, da mam v Ljubljani 24329 priključkov. Kar je za tretjino manj, to bi rad poudaril, kot vodovodnih. Zato boste videli, kaj ta pol odlok določa. Število teh čistilnih naprav je 14. In število črpališč je 47. Moram pa povedat, da seveda je dano v obratovanje tudi – centralna čistilna naprava.

Mogoče bi, kot sem tudi že zadnjič povedal, seveda – glede na cene odvajanja te odpadne vode, isto velja, kot za pitno vodo. Seveda je od 93. leta pod – z regulatorno – ingerenco, če tako rečem – države. In od 93. leta, seveda, je bilo to administrativno določeno. Kar povzroča v javnem podjetju za izvajanje in opravljanje te dejavnosti, določeno izgubo. Tako, da je tukaj cena 72 tolarjev, ne? Odvod, kubični odvod teh odplak. In, da je cena, ki je primerna, seveda, je 128 tolarjev.

Zdaj, mogoče bi še povedal, da bo po novi uredbi, seveda se ta cena samo na tem delu ta trenutek povečala. To se pravi na delu na čistilno napravo. Katera znaša 130 sit na m³, za primerjavo pa lahko povem, da ta cena v Mariboru znaša 400 sit.

Mogoče, ker občutek, seveda, da je odlok zelo restriktiven, kar pa mora bit, seveda, po evropskih direktivah, vseh teh odredbah, kot sem povedal, mogoče ne bo odveč, če vam povem, da morajo velika mesta do 2005, to se pravi Maribor in Ljubljana imeti čistilno napravo. To smo dosegli. Do 2010 mora biti izgrajena čistilna naprava in omrežje javne kanalizacije za vsa mesta v Sloveniji. In do 2015 morajo biti zgrajene čistilne naprave za rurarna naselja.

Zdaj, sem tudi povedal, da na podlagi tega operativnega programa, ki je bil ovrednoten, seveda bi potrebovali za sanacijo po tem operativnem programu, po cenah iz začetka 2004 – 83 milijard, čez 83 milijard v Ljubljani. Seveda, da bi ta operativni program izvedli.

Mogoče bi šel – ker pa seveda ta strošek, bi mogoče še to povedal, ker zadnjič – prejšnjič nisem, da seveda je država naredila operativni program in seveda, da bo cela Slovenija, na podlagi teh direktiv oziroma uredb, ki jih je sprejela, država je ocenila seveda, da bi bil ta strošek v višini stroškov izgradnje avtocest v Sloveniji. Tako, da – en tak podatek.

Zdaj, poglavitne rešitve, bi šel po odloku – poglavje Organizacijsko in prostorsko zasnovo opravljanja javne službe pove, da se opravlja v – v organizacijski obliki, v javnem podjetju. Na celotnem območju Mestne občine Ljubljana. Zdaj, debata je bila že pri četrtnih skupnostih. In tudi v Odloku o pitni vodi, seveda, da bi določene zadeve seveda prepustili tudi četrtnim skupnostim. Seveda. Verjetno bo ta debata pri sami organizaciji četrtne skupnosti. In pri tem osnutku, seveda, prinesla določene rešitve do predloga tega odloka.

Poglavje Pogoji zagotavljanja javnih dobrin določa pogoje za zagotavljanje porabe javnih dobrin, to je te javne službe. Zdaj, tle je bistvena, seveda – določba je, da je priključek na javno kanalizacijo obvezen tam, kjer je zgrajena, se gradi ali obnavlja. V javno kanalizacijo se lahko priključi tudi tehnološko vodo, seveda pod pogoji, kot so določeni v državni zakonodaji. Seveda, ta določba je zelo pomembna. Jaz se spomnim, mislim, da smo pred tremi dnevi bili na četrtni skupnosti Posavje, kjer, seveda skušamo v določenem delu kanalizacijo prepelati – recimo en podatek tak – od 30 tistih, ki jih mora dati soglasje, jih 17 odklanja to, ne? Tako. Seveda, želeli bi pa kanalizacijo, ne?

Nadalje, seveda, v tem poglavju tudi določi pogoje priključitve na javno kanalizacijo. Seveda, podpoglavje, so opredeljena javna pooblastila izvajalcu. Določijo pooblastilo za izvajalce. Ki bi jih skladno z omenjenim zakonom, morale izvajati tudi lokalne skupnosti. Izvajalec javnega pooblastila, lahko zaračuna na podlagi tudi stroške, ki jih ima v skladu z 51. členom Zakona o ureditvi objekta. Ta pa seveda mora bit določen s predpisom, ki ga bo sprejel ta mestni svet.

Poglavje – Pravice in obveznosti uporabnikov javne službe, opredeli uporabnika javne službe, to so lastniki stavb, delov stavb, internih površin, ko gre za padavinske in odpadne vode. Določa tudi, da lahko izvajalec uporablja predpise Evropske skupnosti, v primeru, da Slovenija ne bo takoj podpisala pogoje za odpadne vode, s katerimi se srečuje.

V poglavju Viri financiranja, seveda določimo te vire financiranja, s katerimi se financira javna služba. Glavni vir, seveda izvajanja javne službe, bo cena za opravljene storitve, ki bo sestavljena iz lastne cen in bo namenjena izvajalcu za izvajanje javne službe. In cene za uporabo infrastrukture. To sem prej govoril – to je tista zdaj, ki jo bomo uvedli v Ljubljani – infrastruktura, se pravi čistilna naprava 130 tolarjev – m³.

Vir za investicija – bo okoljska dajatev. Za vzdrževanje okolja, zaradi odvajanja odpadnih voda. Začne se uporabljati od 31.12. 2005. Oziroma 1.1.. No, do takrat je pa tudi taksa. Vir sredstev seveda je v odloku opredeljen. Je tudi proračun MOL.

Da še enkrat ponovim, ne? Vključno pa, seveda, da je priključitev vseh objektov na javno kanalizacijo in druga novost tega odloka, bistvena, je odvoz greznice, da izvaja izvajalec. In je odvoz obvezna naloga izvajalcev. Seveda, zdaj se dogaja, da greznice – jaz temu rečem – perforirajo. Spuščajo v podtalnice. Oziroma drugam. Ali pa tudi naročijo odvoz, jaz sem to opazil, na lastne oči, seveda, določenim družbam, ki so cenejše. In seveda ta družba sprazni greznico in seveda v potok... to je seveda zdaj naloga izvajalca. Tako, še enkrat hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa gospod Klavs. Zdaj pa prosim mag. gospoda Igorja Omerzo, predsednika Odbora za gospodarske javne službe in promet, da poda stališče pristojnega odbora. Prosim.

G. MAG. IGOR OMERZA

Hvala. Odbor je obravnaval zadevo. In smo sprejeli naslednji sklep: Odbor podpira sprejem Osnutka Odloka o odvajanju in čiščenju komunalne in padavinske odpadne vode. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. želi besedo predsednik Statutarno pravne komisije, gospod Pavlica? Ne želi. Hvala. Opiram razpravo. Želi kdo razpravljati? Gospod Jazbinšek, izvolite.

G. MIHA JAZBINŠEK

A sem ta prvi, a ja? Zdaj smo spet tam, ne? K smo vedno, ne? Da je ta odlok v nekih, rekel bi – rutinskih reči, ki tečejo samogibno napisan. V tistih rečeh, ki jih je treba pa uresničiti, pa seveda ni napisan.

Zdaj, najprej bom diskutiral o enem pojmu, ko je glih začel naš načelnik govoriti o lokalni samoupravi. Pa, ker je začel govoriti tudi o tem, kaj bi se mogoče lahko dalo neposredno četrtnim skupnostim. Ali pa nekaterim zadrugam. Mi mammo ta čas seveda tudi končano razpravo o lokalnih skupnostih. Torej, ni za šalo ta določba zakona, ki reče – vrsta in obseg javnih dobrin javne službe ter njihova prostorska razporeditev, ne? Prostorska razporeditev pomeni to, da se vidi, kje so tehnično in prostorsko zaokroženi sistemi. Ne? Mi nimamo podatka, ali je v Besnici tehnično in prostorsko zaokrožen sistem. Ali bo iz vrha Janč šla kanalizacija na Centralno čistilno napravo. Zalog, ne? Mi nimamo pa tud podatka, tudi ne, ali bo šla iz Vodice, ne? Iz druge občine do nas. Ali je to zaključen sistem, ali ne? Iz Medvode, iz ene druge občine gre do nas. Skratka, ne vemo, kako je to prostorsko umeščeno med ljubljanske občine in ne vemo, kako je znotraj tega, kje so tehnični in rekel bi – in prostorski zaključeni elementi. Da bi potem s tem lahko počeli kar koli. Ali, da bi v operativni program investicij dali izvajalcu. Oziroma tistemu, ki bo investiral. Ali bi, seveda v upravljanje dali kljub vsemu recimo – neke male čistilne naprave – do ne vem – 400 oseb, ne? Da vemo, da je to četrtna skupnost. To se pravi, kaj so to zaključeni sistemi iz tega odloka, ne vemo. Drugič, iz tega odloka ne vemo, ali je to ena, ali sta dve javni službi. Ena je odvajanje. Drugo je pa čiščenje komunalno padavinske odpadne vode. Zlo enostavno povedan, seveda, kakor je vključena tudi centralna čistilna naprava, je s tem vzpostavljena tukaj notri en kup dodatnih obveznosti izvajalca, ki tu seveda niso. Notr opredeljene. Ne tehnično, ne finančno. Na primer – kam z blatom iz čistilne naprave? Do katere stopnje se ga dodela? Do kod je ta storitev čiščenja narejena in do kod ta storitev ni? Ali pa – v vsej logistiki, tudi sicer nastopa vprašanje teh malih sistemov, ne? Ali imamo potem, ko na Jančah iz ene greznice ali pa iz male čistilne naprave pobremo? Tisto, kar je ostalo, po čiščenju, kam to gre? Ne? Kje so te pretovori? V tem sistemu? Torej, mi tukaj ne vidimo, kako funkcionirata dve – dve javni službi. Ne vemo v kakšni so medsebojni odvisnosti? In v kakšni odvisnosti so navzven? Mi mammo tuki odvisnost samo med uporabnikom, tistim, ki je pred kanalizacijskim omrežjem in pa med kanalizacijskim omrežjem notranje strukture - nimamo. Zato tudi ne moremo korespondirati z nobenim stališčem. Z nobenim stališčem – v - recmo – spremembah statuta, ki jih bomo naredili. To je prvo vprašanje.

Drugo vprašanje je, da imamo na področju infrastrukture dve alineji. Dve alineji. Primerjavo bom dal seveda s cestnim sistemom, ne? Ki ima Odlok javni službi in odlok o kategorizaciji, ki sta seveda medsebojno soodvisna. In kategorizacija je seveda, rekel bi – inventarizacija infrastrukture. Mi na cestah vemo, kaj je infrastruktura. Vemo, da na tej infrastrukturi, čez čas lahko razglasimo javno dobro. In vemo, ko bo to razglašeno, ne? Da cest ne bojo mogli več prodajati, ne? Tako, kot nam pred nosom ceste še zmeraj prodajajo. Ampak, tam vsaj vemo, ne? Na področju kanalizacije pa mi ne vemo iz tegale ven, kaj je javna infrastruktura. Da bi lahko pozneje na tej osnovi urejali lastninska razmerja. Da bi lahko na tej osnovi seveda sprejeli potrebne odločitve o grajenem javnem dobrem. In, da potem ta infrastruktura ne bi bila v pravnem prometu, ne? Ta infrastruktura je bila dvakrat že v – trikrat je bila v pravnem prometu. Ta, naša, mestna infrastruktura. Trikrat. Prvič, ko je Marjan Vidmar dal v Holding kot vložek, kot del vrednosti javnega podjetja. Ne? Je bila v prometu, kakor vložek. Drugič, ko

je gospod Peter Cerar, zdaj je on v tem Casino Ljubljana, nek član uprave, ne? Leta 2001 – z enim samim sklepom pri notarju, prenesel s spremembo imena ustanovitelja Mesta Ljubljana v Holding Ljubljana. On bi moral ime ustanovitelja spremenit iz Mesta Ljubljana v vse ljubljanske občine, ne? Je prenesel 36 milijard vredne, nominalno vredne – infrastrukture v Holding. To se pravi – drugič je bila ta infrastruktura v pravnem prometu. To že takrat, ko bi že štiri leta lahko bilo na tej infrastrukturi grajeno javno dobro. Od leta 97. Ne? Je zakonodaja to definirala. Kajti, tudi objekti, ne samo ceste – so grajeno javno dobro. In tretjič je bil poizkus, da bi bila ta infrastruktura v pravnem prometu, kot garancijski potencial Holdinga, za tako zvani garažni projekt. Ne? Garažni projekt 18 milijard, je najelo podjetje Parkirišča. In gospod Rekar, direktor Holdinga je garantiral bančnemu sistemu z vsem premoženjem Holdinga, v katerem notr pač je. Grobovi. Vodovodne cevi. Kanalizacijske cevi. In tako dalje. Ne vem, ali je gospod Rekar uspel hipoteko na teh rečeh vzpostaviti, delno, v celoti ni mogel, zato, ker je bilo tako slabo stanje, da če bi hotel dat garancijski potencial v Holdingu za ta kredit, ne? Bi seveda tega ne mogel narediti. Ampak, je mel v pogodbi po korakih. Po korakih.

Zdaj, da ne bo rekel kdo, da kritiziram, ne? Ampak, naučili smo se nekaj iz Trga revolucije, ne? Trenutni lastnik, ne? Ne vem, neko podjetje od gospoda Toša, ve zakaj je lastnik te garaže. Gor ima 3 milijone 250, nekaj tazga, tisoč, ne? Evrov. Hipoteke, ne? Za druge namene, ne? Če se bo tam spotaknil projekt in bo postala banka lastnik te garaže in tako naprej in tako naprej. Tako bi se lahko zgodilo tudi z našo infrastrukturo, za časa gospoda Rekarja. Zato moramo v izogib bodočim možnim hipotekam, grobovih, ne? Kanalizacijah in tako dalje, ne? Mogoče bi dal kdo hipoteko na nek kanal in ga potem porabil, kot kanal za nekaj drugega. To je čisto možna zadeva. V tej naši družbi in državi. Najmanj pa bi lahko za – določeno izsiljevanje uporabil del infrastrukture. Veste, da se – veste, da je eden kupil Litostrojsko cesto, ne? Veste, ne? Veste, da ma gor – notr vrednost 200 Evrov na m². Sred Litostrojske ceste. Tam, kjer mamo mi investicijo predvideno – v proračunu, ne? Upam, da veste, da to ni hec. Zdaj ne kritiziram. Prosim lepo. Novinarjem še enkrat – stokrat povem. Ne kritiziram. Ne kritiziram! Jaz samo na primerih povem, da je treba kategorizirati infrastrukturo, za eventualne bodoče potrebe. Ali, da bomo lastninsko nazaj dobili. Ali, da bomo lahko podpisovali pogodbe o vzdrževanju. O upravljanju infrastrukture. Mi mamo najeto eno gospo Bohlovo. Ki muči našo službo, zakaj ne podpisujemo pogodb o upravljanju. Kako bomo podpisali pogodbo o upravljanju, če v osnovnem odloku nimamo kategorizirane infrastrukture? Jasno, da je ne moremo podpisati tudi dokler ne bomo lastniki. Ali jo bomo pa podpisovali, tudi, če nismo lastniki. Pa bomo pol to urejali. Pitaj boga kuga. Skratka, v odnosu do infrastrukture, mora biti vsakokratni izvajalec nekako zavezan. Ne da je njegova dobra volja, da bo kaj počel. Al pa ne splošni državni predpisi. Ampak operacionalizacija teh predpisov v mestu Ljubljana.

Jaz več ne bom na to temo. Mogoče sam še nekaj tehničnih reči. Mi moramo vedet in to precizno vedet, kdaj predčiščenje. Moramo vedet, kje je sprejemnica za ostanke iz malih čistilnih naprav. Moramo vedet, kako je z razbremenilniki. Ne vem, če poznate, ali ne poznate ta problem. Zato moramo vedet v okviru tega odloka, kako se tudi financira investicije. Ne vem, če poznate ta problem. Naša čistilna naprava bi rabila najprej ene tri dobre razbremenilnike. Da bi potem seveda delovala optimalno, ne? Ampak, to je bila bitka med enim sistemi in drugimi sistemi. In zdaj mamo tam pač neko čistilno napravo. Kaj je s to čistilno napravo? Dehidracijo mamo, kam gre – kam gre logistično ostanek? Treba napisat. Ostanek se bo toliko in toliko časa v balah zadrževal na itak predimenzioniranih - na dvorišču čistilne, dokler ne bo - kaj? Odlagat ne bomo mogli. Ne? Dokler ne bomo naredili – kaj? Termične obdelave. Kakšne? Koristne? Ali samo uničevanje odpadka. In, ali je ta uničevanje odpadka seveda istočasno tudi uničevanje česa, kar pride iz deponije? Ali pa od tukaj gre nekaj, ne boste verjeli – pri naslednji točki imamo, raje ne povem, ne? Da mimo čistilne

naprave, se delajo druge študije. Znotraj Holdinga. Ne da bi Holding vedel. In izven Holdinga. Druge študije, recimo o tem, ali bo sežigalnica, ali bo plinifikacija, ali – ali bo piroliza, ali bo in tako naprej. Brez koncepta. Tam se pa nabira. In še nekaj, da boste vedeli. Tam se nabira, pa nihče ne analizira substance. Nihče. Od prvega dne, kar se nabira na čistilni napravi, bi analizirali kemično lahko substance. Pa jih ne. Čemu? Ne vem. Da bi vedeli, kako naprej ravnat. No, skratka, ta odlok nima v sebi nobene, rekel bi, organizacijske zasnove, ki jo mora imet. Nima nobene prostorske, tehnične nima in tehničnih sistemov. Tisto, kar je seveda bistvo teh odlokov. To niso, oprostite, neki odloki. To so odloki, ki imajo domačo nalogo vse te sisteme operacionalizirat.

Zdaj, seveda upam, da – ne? In drugič, nadzor. Nadzor in pa pooblastila. To se tako bere, kot da javno podjetje samo ma kar vsa javna pooblastila. Ne? Menda, menda razpisujejo zdele, ne vem za kuga – za kategorizacijo. Danes mi je en rekel – kategorizacijo infrastrukture razpisujejo, neko raziskovalno nalogo. Pitaj boga kuga. Kataster je po zakonu iz 93., z dnem uveljavitve zakona, postal last Mesta. Kje je ta kataster. Kakšen vpliv ma nad tem katastrom Mesto? Nikakršnega. V odloku mora bit nastavek za to, da bomo počas lahko stvari urejali. Ne more bit pa izogibanje problemom, ne? Tu notr so seveda sama, sama pooblastila javnemu podjetju. In pol vprašaš. Pol vprašaš, ali ima naša – naš oddelek ingerence nadzora nad izvajalcem javne službe? Nadzor ni samo to, kar tle not piše. Da se nadzira prekrške. Že sam program kvalitete obratovanja, je tisti, ki je tu notr zato, ker nimamo konkurenčnih sistemov. Ker nimamo konkurenčnih sistemov, je treba kvaliteto nadzirat iz oddelka ven. In seveda vse razvojne naloge, organizacijo, ne vem – število zaposlenih, na čistilni? Kdo to kontrolira? Kdo ma nadzor nad gospodarsko javno službo? Kdo ma nad strukturo – strukturo, rekel bi – zaposlenih – nadzor? In mi rečejo, da je to črtano blo, ne vem lan, al kdaj že. In, da ma to Holding. Holding se pa še registrirat ne more. Oziroma, ko sem jaz pogledal registracijo, upravna dejavnost, ki je sicer v ustanovitvenem aktu Holdinga notr je. Registrirana pa ni. Zato, ker je gospod Košak vedel, da upravne naloge ne more registrirat v okviru zasebno pravnega subjekta. Vse ta drug je lahko registriran v Holdingu. Samo ta dejavnost, ki je bila vzeta našemu oddelku, tam ne more biti registrirana. In ni bila registrirana. Če so post festum to registriral. To govorim - zakaj? Ali je pri tej zasnovi tega odloka, ta razvojna služba Holdinga napisala eno samo besedo? Ali je eno samo besedo, med poročevalci jih ni, ne? Pa imajo razvojne in kontrolne funkcije nad javno službo.

Zato prosim, da se v tem odloku definirajo prostorski, ekološki, tehnični, logistični – sistemi tako, kot se to spodobi. Za obe javni službi. Sem tamle pogledal, prav žal mi je, ker nisem pogledal zdele zakon o okolju. Člen, ki je za to relevanten. Ali našteva eno, ali našteva v tem primeru dve – dve službi. Ali je to ena služba? Ali sta dve? No, ne vem. Tamle, če boste prišli, bom – saj je vseeno. Ja. Člen zakona – sam moment – povem zdele. Nisem imel prej časa pred tole... zadevo. Člen zakona o varstvu okolja – 149. člen, daj poglej. Ali je to ena, ali sta dve javni službi? ..... In, seveda nastopa vprašanje, čigava je centralna. Vsaj deljena mora biti na nek način. Centralna čistilna naprava, da se bo seveda v bodočnosti lahko okrog nje – pogovarjal na drugačen način, kot se pogovarja okrog omrežja kanalizacije. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Naslednji je k besedi prijavljen doc. dr. Gomišček. Za njim bo razpravljajal gospod Mihael Jarc. Izvolite.

G. DOC. DR. GREGOR GOMIŠČEK

Hvala. Lepo pozdravljeni. Jaz bi se bolj omejil na ta odlok samo. In sicer bi šel kar – štiri točke sem videl, ki bi jih rad omenil.

Prva točka je ta 4. člen. Sem že prej, prejšnjič govoril, ko je bilo pri oskrbi z vodo. Je praktično ta člen identičen. In sicer piše, da mora izvajalec opravljati javno službo skladno s programom za obvladovanje kakovosti poslovanja. Ki vsebuje tudi program odvajanja in čiščenje komunalne in padavinske odpadne vode. To je, mislim, da je vsakemu jasno. In je prav tako. Vendar, kar se mi zdi pa nelogično je pa to, da ga – piše naprej, ki ga izdela izvajalec vsako leto do konca oktobra. In nikjer nisem zasledil, da bi kdor koli kontroliral ta program. Ali je to res tako dober program, da bo lahko obvladoval kakovost, kakor si jo v mestu želimo, ali ne. In, v bistvu, to je tista stvar, ki nekako, po mojem konkretizira to, kar je kolega Jazbinšek razlagal v – bolj v širino.

Dejstvo je, da eno tretjino ni še priključenih na javno kanalizacijo. Dejstvo je, da javna kanalizacija ne funkcionira tako, kakor bi si človek želel v tem mestu. In dejstvo je, da je v skladu z evropskimi normami, pričakujemo strošek v višini izgradnje avtocest v državi. To pomeni, da v Ljubljani bo za pričakovat kar precejšen strošek. Jaz mislim, da ste gospa županja tudi vi rekli okoli 100 milijard, je tista realna številka. Tako, da se mi zdi malo preveč optimistično, da mi izvajalcu, ki je do zdaj to delal. In je stanje tako, kot je. Damo v bistvu kar ene vrste nepodpisan ček. Za to, kako se bo ta stvar izvajala v naslednjih letih. To je ta 4. člen. Druga stvar, ki je - je 12. člen, ki se glasi, da je največja dovoljena količina odpadne vode iz stavbe, ki se odvaja v javno kanalizacijo, odvisna od prevodnosti javne kanalizacije. Po svoje je logično. Jasno, več, kakor ne more človek spraviti po kanalizaciji, več ne smeš priključit na kanalizacijo. Vprašam pa se, kaj je z viškom? Če mam mi eno stavbo v Ljubljani, ki naj bi – hipotetično – proizvajala več odpadne vode, kakor jo lahko damo v kanalizacijo, kaj bomo z njo naredili? Meni se zdi to – enostavno ne vidim ene logike v tem členu. Ker človek bi si predstavljal, da se dovoli take stavbe, take najbrž stvari, da se dogajajo v stavbah, da bomo lahko kanalizacijo odvajal od teh stavb. In – zdaj, če se to ni zgodilo do zdaj, bi človek rekel, mora izvajalec temu primerno razširit prevodnost javne kanalizacije. Ne pa da mi v člen napišemo – izvajalec bo povedal koliko odpadne vode gre lahko v kanalizacijo, naprej pa ne vem. Naj se pa tisti, ki so v tej stavbi, sami pobrigajo, kako bo z njo. Najmanj, kar je, se mi zdi, je dvorezen.

Bi pa pohvalil 32. člen. Kjer piše, da ima uporabnik pravico zahtevat odškodnino za dokazano škodo, nastalo zaradi prekinitve odvajanja odpadne vode, ki bi se zgodila po krivdi izvajalca. Mislim, da je to korak v pravo smer. Če jaz samo pomislim na problematiko, ki jo imajo meščani na Brodu. Ko jim zaliva kletne prostore, zaradi tega, ker kanalizacija ni usposobljena tako, kakor bi bilo treba. Se mi zdi, da je ta člen zelo vmesen.

In, kot zadnje bi pokritiziral še višino kazni, za katero pa vem, da nismo mi odgovorni. Ampak, vseeno, meni se zdi 350 000 tolarjev, zlo simbolična kazen za stvari, ki se lahko zgodijo, če enostavno kanalizacija oziroma, če stvari ne tečejo v zvezi z odpadnimi vodami. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Besedo za razpravo ima gospod Mihael Jarc. Izvolite.

G. MIHAEL JARC

Drage svetnice, županja, spoštovani svetniki. Nedvomno sta odloka, današnji in oni s prejšnje seje o dobavi pitne vode in pa današnji o odvajanju in čiščenju komunalne in padavinske odpadne vode, pravna osnova za to, da se regulira. Torej izvajalca. Obeh javnih služb. Obveznih javnih služb. Seveda pa je to predvsem potrebno zato, da se bo seveda voda drastično podražila. Prav tako pa taksa za obremenjevanje vod, v zvezi s čiščenjem komu... torej komunalnih vod in tako naprej. Nedvomno gre pravzaprav za baražni ogenj, za pripravo

za drastično povečanje cene vode. In pa odvajanja komunalnih in padavinskih odpadnih voda. Zdaj, gospod načlenik, Klavs, je zadevo bolj odmomljal, kot prebral. Ampak, toliko sem pa utegnil razbrat, da se je – da je pač povedal, da je odlok potrebno čim prej sprejet. Namreč, odlok o čiščenju komunalne in padavinske odpadne vode, zato, da bi se Mesto Ljubljana oziroma Holding oziroma javno podjetje Vodovod Kanalizacija, ki nedvomno bo izvajalec te javne službe – čim prej lotil pač načrta programa, ki je še kako nujno potreben. Predvsem iz okolje varstvenih vidikov. Saj tukaj, v oceni stanja, pripravljavci ugotavljajo, da javna služba odvajanja in čiščenja komunalne in padavinske odpadne vode, z vidika varovanja okolja – ena od najpomembnejših, saj njena vzorna in dosledna ureditev vpliva na varovanje okolja, še posebej zalog pitne vode. Poudarjam – zalog pitne vode in varovanja njene kvalitete. Nadalje, ugotavljajo v oceni stanja pripravljavci, da je posebno problematično – so vodovarstvena območja, na katerih je treba priključiti na javno kanalizacijo stavbe, skladno z državnimi predpisi – do 12. decembra 2007.

Še enkrat poudarjam to, kar sem rekel zadnjič. Pa ne vem, ali nisem bil razumljen. Ali pa tisti pač, ki nočejo slišat – so slabši od gluhih. Zdaj, gospa županja, glede na to, da – da iz medijev, kakor sem zasledil, ste se v precejšnji meri znebila tudi tele svoje stranke, ki ji pripadate. Oziroma ste ji pripadala – zdaj, ne vem – Socialni demokrati. Ali kako se imenujete. Idealno pozicijo, idealni položaj imate, da potegnete poteze, brez da se posvetujete z vašo matično stranko, če ji lahko tako rečem. In se prenehate prepirat o zadevah, ki ne služijo meščanom. Oziroma prepirat o tem, kdo je kriv za kaj. Oziroma, kdo ni kriv za kaj v tem mestu. Meni je pravzaprav vseeno, ali je županja Danica, ali je Miha, ali je Dimitrij, ali je Peter, ali Gregor, ali kdor koli že – važno je, da se zadeve rešujejo v prid meščanom. Ne pa, da se pred očmi mesta pričkamo o tem, kdo je za kaj kriv. Ker nekaj ni bilo narejeno.

Namreč, kaj želim povedat? Želim povedat to, gospod Klavs je omenil, da bo potrebno 83 milijard tolarjev za to, da se kanalizacija – torej naredi vodotesno. Se pravi fekalotesno. Oziroma, da se zgradi dodatna kanalizacija tam, koder ta še ni zgrajena oziroma tam, koder so septične jame oziroma greznice. Kaj to pomeni? 83 milijard tolarjev? Torej, kot sem že povedal zadnjič, kanalizacijske cevi dobesedno potekajo v rezervoarju pitne vode, ki jo Ljubljančani pijemo. To je podtalnica. Bodisi na nivoju podtalnice. Pod podtalnico. Še več pa nad podtalnico. Torej, stalno smo na mečevi konici, da se kar koli zgodi. In, da se, bi rekel – fekalije, kakor se že ne, zlivajo v podtalnico. Poleg ostalih zadev, ki sem jih zadnjič omenil, ki jih ne nameravam ponavljat. Da ne govorim, če bi se zgodil kakšen večji potres, bog ne daj, tisti iz leta 895, kjer bi popokale vse kanalizacijske cevi. In naš rezervoar pitne vode, v obliki podtalnice je, za daljši čas onespособljen. Oziroma je nemogoče, bi rekel – vodo uživati iz tega rezervoarja, ki podtalnica nedvomno je.

Torej, sprašujem se, ali je smotrno v nadaljnjih desetih, petih letih – po tem programu, ki ga je gospod Klavs omenil, se pravi 83 milijard tolarjev – dati toliko denarja za to, da bom rekel – držali nekako na meji sprejemljivega ljubljansko podtalnico, ki jo seveda pijemo in uporabljamo za kuho in tako naprej – ne glede na to, ali gre za vrtnice, šole, bolnišnice, gospodinjstva in tako naprej. Ali pa je bolj pametno vzeti v roke tisto študijo, ki jo je mestna uprava oziroma oddelek za gospodarske javne službe naročil, na podlagi amandmaja, ki smo ga soglasno sprejeli v proračunu za leto 83. Kjer smo zavezali mestno upravo oziroma oddelek, da naroči študijo virov pitne vode izven sedanjih območij črpanja. Z namenom, da se Ljubljani zagotovi dolgoročen vir čiste pitne vode, ki ne bo obremenjen z – z – bi rekel – s fekalijami oziroma s fitofarmaceutskimi sredstvi, ki se uporabljajo na kmetijskih površinah. Jaz bom, če dovolite, zadnjič sem že omenil – prebral čist kratek – čist kratek, torej, četrt strani je dolg ta - ta izsledek te študije, ki govori o potencialnem, zelo verjetnem viru pitne vode, ki bi se ga dalo izkoristiti za mnogo, mnogo manj denarja. To ocenjujem zdele po svoji laični presoji – kot pa bi bilo tistih 83 milijard za to, da bi vzdrževali kanalizacijo na tistem higienem minimumu, ki bi zagotavljalo – bi rekel – pitno vodo iz podtalnice, kot

neoporečno. Bojim, se, da pač so pomembne samo številke – velike investicije. Ne pa, da bi se naredila presoja o tem, kaj so določene študije pokazale oziroma kaj niso pokazale. Ker, če je temu tako, potem ves denar za te študije, študije – mečemo preč. Direktiva Evropske unije govori o tem, da je treba pač določene objekte priključiti na kanalizacijo in skrbet za vzorno kanalizacijo samo v tistih primerih, koder pač prebivalci pijejo podtalnico, po kateri potekajo kanalizacijske cevi. Oziroma, nad katero se nahajajo greznice, jarki na Barju in tako naprej. Se pravi, še enkrat poudarjam. Ali so pomembne investicije, ali je tu pomembna pamet. Zato bom prebral, bom rekel – to, ta izsledek iz te študije, ki so ga naredili hidrogeologi, na osnovi našega amandmaja. Zdaj čitam, da je bilo danih ponovno 40 milijard, da se nadaljuje oziroma, 40 milijonov, da se ta študija nadaljuje. Takole ugotavljajo hidrogeologi. V tej študiji, ki je bila narejena letos, maja meseca. Jaz sem jo uspel prebrat. Verjamem pa, da je nihče izmed vas svetnikov ni še videl. Takole govorijo:

Zajem vode v Krinskem hribovju, z drenažnim rovom – predlog po izbiri projektanta. Večjo količino vode, kot v podlagi Barja, je mogoče zajeti v Dolomitu Krinskega hribovja. Zaradi velikih nadmorskih višin, strme konfiguracije terena, odsotnosti cest in dovoznih poti, kakor tudi ozkih, bolj vodonosnih con, vzdolž prelomov, je s površine težko zajeti potrebne količine vode. Zajetje je racionalneje izvesti z drenažnim rovom, s portalom na koti pri Tomišlju, ki bi potekal po Dolomitu, čim bliže apnencem, da se zagotovi dobra filtracija vode, skozi drobno razpokan Dolomit. In prepreči dotok vode iz kraških kanalov. Biološka zgradba kaže, da bi naj rov potekal od severa proti jugu, vzporedno s plastovitostjo. Profil rova mora biti dokaj velik, da je mogoč strojni izkop. Vgradnja ustreznih kanalet in različnih vodov. Optimizirati je potrebno presek kanalet in gradient rova, da se zagotovi zadosten gravitacijski pretok vode. Dolžina rova je odvisna od potrebne količine vode. Pri srednjem vodostaju in položaja razpok, ki jih bo rov presekal v predvideno – predvidevamo, da bo zadoščal dolžine 3 do 4 km. Ob preseku 12 do 15 m². Portal na koti 320 m in naklon 0,2 promila – 0,2 procenta, gradient podtalnice – manjši, od 0,6 procenta. V kanaletu bo v času srednjega vodostaja, dotekala potrebna količina vode, za izravnavo visokih vod, se na izhodu zgradijo vodna vrata. Za čas nizkega vodostaja, pa se na mestih največjih dotokov, ob rovu, izdelajo komore, z vodnjaki in črpalkami za 15, 20 m dvigovanja vode do kanalete.

Prepričani smo, da bi bilo mogoče, z ustrezno izdelanim drenažnim rovom, zajeti preko 2000 l vodo – kvalitetne pitne vode na sekundo v Krinskem hribovju. 2000 vode na sekundo, je še enkrat več, kot jo potrebuje Ljubljana na sekundo.

Torej, pomembno bi bilo, preden zapravimo teh 83 milijard za rizične projekte, da se ugotovi, dejansko ugotovi, s poskusnim rovom, ali je zadostna količina vode v Krinskem pogorju. Raziskovalci, hidrogeologi pravijo, da so prepričani, da je, ki je popolnoma neoporečna, ker nad njo ni nobenih, bi rekel – kmetijskih površin. Nobenih kanalizacijskih cevi – ne potekajo v njej. In bi bilo potrebno pač pretehtat, ali bi bila ta investicija, po mojem, za tretjino te napovedane, 83 milijard opravičena, ali ne. Poleg tega pa bi tudi, ker je predviden portal tega tunela na višini 320 m. Veste, da ni nobena točka v Mestni občini Ljubljana, bi rekel – pretežno poseljena, ne preseže 303 m – bi odpadle potem tudi črpalke. Oziroma glavni strošek vodovoda je električna energija.....

.....konec 1. strani I. kasete.....

...črpalke, v posameznih črpališčih. Ker, mogoče ta vir ne bi bil zadosten za celo Ljubljano, v vseh letnih časih. Je potrebno pač predvsem vzdrževati investicijsko in redno črpališča, ki so severovzhodno od Ljubljane, ker vemo, da pač podtalnica teče od jugozahoda, proti

severozahodu. Predvsem tiste, bližnje, v toku reke Save, kot sta Kleče in Savlje, ki pač tudi se samoočiščujeta s pretokom reke Save. Torej, toliko bi jaz mel za povedat o – pač okrog ocene stanja.

Po drugi strani bi pa se navezal še na svoja dva predhodnika, ki sta govorila o – bi rekel – bolj o samem odloku in posameznih členih. Skrbi me sicer, kako bo pač Holding oziroma javno podjetje naredilo določene programe. Oziroma določene – določena dejanja, ki so opisana predvsem v prehodnih določbah. Kot so pravilniki, načrti in tako naprej. Glede na to, da je – da je določeno, da mora izvajalec izdelati določene programe. Zakon o gospodarskih javnih službah, iz katerega tudi izhaja, da programe in načrte sprejme ustanovitelj – ustanovitelj bi moral biti Mestni svet MOL. A to ni. Zato določbe, kdo sprejme program, tudi v tem odloku, pač ne more biti. Ne more biti pa to javni Holding, ki je v tem trenutku ustanovitelj vseh javnih podjetij, ker taka določba ne bi bila v skladu z zakonodajo. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Gospod Jarc je bil zadnji ... m, h – gospod Žagar. Besedo? A, ha, ker prej niste bili prijavljeni. Izvolite. Seveda imate pravico.

G. JANEZ ŽAGAR

Hvala lepa. Jaz ne bom sicer na dolgo, ker je bilo kar veliko povedanega. Mene veseli, da ta odlok se obnovi. Da se posodobi. Da se bo na tem področju pričel delat nek red. Glede na to, da je tudi tukaj objavljeno, da je ena tretjina še kanalizacijsko nepokritih površin znotraj Mestne občine Ljubljana, pomeni, kar velik del nekontroliranih odpadnih voda.

Me pa na tem področju zanima, koliko ta odlok sploh ima možnosti. Ali sploh govori kaj o tem, kako pa nadzorovat to – to odvažanje teh – in praznjenje greznic. Nič nisem zasledil, da bi govoril o tem, kdo bo podeljeval pravico tem, ki pač praznijo greznice. In kako jih bo sankcioniral. Ali vozijo na pravo mesto to izčrpano tekočino? Mislim, da je to v Ljubljani izredno neurejeno. Ker manjše občine so pač pristopile k reševanju te situacije. Mogoče, če prej ne, takoj po ustanovitvi. Pač so mele problem viden. V Ljubljani se je pač vsa leta računalo na centralno čistilno napravo. Si jo je je pač – z njo se je ukvarjalo. Potem, mikrolokacije so pa postale dokaj zanemarjene. V vseh teh letih v Ljubljani nisem zasledil nekega programa. Niti programa osveščanja, kaj z odpadno vodo. Mislim, da je v Ljubljani kar veliko tega neodgovornega obnašanja in se veliko teh odpadnih vod dejansko v bistvu izlije v vodotoke, v gozdove, v – mogoče na take manj videne površine. Ker ne vemo, kdo pač ma pravico to izvajati. In nikjer ni določeno, kam mora odpeljati. Mislim, da se tudi od nobenega lastnika greznice na zahteva, da mora z računi dokazovat, kolikokrat na leto prazni greznico.

Mislim, če bo odlok tudi to – tak začel urejati, bi lahko bistveno več pripomogel k čistoči podtalnice. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Ker ni... gospod Vrbošek. Izvolite.

G. JANEZ VRBOŠEK

Hvala lepa za besedo. Jaz bom silno kratek. In jedernat v tem smislu, da izhajam iz področja – iz Polja. Tudi krajanji so se obrnili name, ob priliki obravnave te točke. In sicer z vprašanjem, kaj je z izgradnjo kanalizacije na tem področju. To se pravi, področje Starega Polja, del

Novega Polja, je ves na greznicah. To se pravi – in vse te stvari so zelo nevarne za našo podtalnico, kot smo že slišali. Skratka, v vseh teh osnutkih odlokov, o teh odvajanjih in pa čiščenju, ni nobenega razvoja oziroma perspektive, kaj narediti s področji, ki so neurejeni in jaz mislim, da – bi prosil načelnika, če mi poskuša odgovoriti, vsaj, da bom jaz tudi vedel tem mojim občanom povedati, kaj se dogaja na tem področju.

Rad bi povedal, da pri gradnji teh objektov, so vsi komunalne prispevke – vsi plačali. Tako, daje dosti žalostno, da so nekateri objekti tam, dejansko bloki, ki so ob Rjavi cesti – imajo to. Vse ostalo pa ne. Individualna gradnja je popolnoma brez komunalnih odvodov. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Ker ni več prijavljenih k besedi, razpravo zaključujem. Gospod Klavs je pa želel odgovoriti na to vaše vprašanje. Gospod Klavs, izvolite.

G. PAVEL KLAVS

Hvala lepa za besedo. Jaz se bi zahvalil vsem razpravljavcem, seveda, za razpravo. Mi bomo to proučili do predloga, kot sem že obljubil. In seveda, mogoče bi pa vseeno nekaj rekel. Doktor Vrbovšku. Seveda ta odlok ne rešuje te kanalizacije. Ampak, drugi prostorski akti, ki seveda govorijo o naselitvah. In seveda drugi akti o opremljanju zemljišč, ne? Potrebni za gradnjo. In to v okviru komunalnega prispevka. Mislim, da bo ta odlok prispeval več, ko bo ta obveza, da se bojo mogli priključevati. Jaz sem namenoma primer povedal, ko sva bila z županjo v četrti skupnosti Posavje, ali pa v Rudniku, kjer je tudi problem – Zgornji, Spodnji Rudnik. K si želijo vse tiste doline – recimo želja mestne občine je - je po tem komunalnem opremljanju. Pa težko je s krajani. Ta leta in leta traja. Ti primeri, tako da – to bo. Mogoče bi še samo gospodu Jazbinšku, pa ne zato, da bom polemiziral, k ni mel glih s sabo Zakona o varstvu okolja. V 149. členu zakon pravi.... A, saj v redu, pol pa v redu – da je – prava dikcija – določen. Toliko mogoče. Če je še kaj... No, ne bi, drugič bomo pisno odgovoril županja, ne? Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Lepo prosim, če se, gospod Jazbinšek, to potem pogovorita zunaj.

Zdaj pa prehajamo h glasovanju o

PREDLOGU SKLEPA in sicer:

Mestni svet Mestne občine Ljubljana sprejme Osutek Odloka o odvajanju in čiščenju komunalne in pa padavinske odpadne vode. Skupaj s pripombami iz razprave.

Prosim svetnice in svetnike, da se nam pridružijo v dvorani. ....

Kajti prešli bomo na ugotavljanje navzočnosti. Ugotavljamo navzočnost.

In ugotavljanje navzočnosti zaključujem.

22 svetnic in svetnikov je prijavilo navzočnost.

Mislim, da nas je, ali, da vas je nekaj več tu. Bomo ponovili.

Zdaj sem pa jaz ga nekaj polomila... a, v redu bo...

Torej, ponovno ugotavljamo navzočnost.

In ugotavljanje navzočnosti zaključujem.

23 svetnic in svetnikov je prijavilo navzočnost.

Prehajamo h glasovanju.
Glasujemo. Kdo je za in kdo je proti.
Glasovanje zaključujem.
22 ZA. NIHČE PROTI.
Ugotavljam, da je sklep sprejet.

Tako zaključujem 3. točko dnevnega reda in prehajam k 4., to je

AD 4.

OSNUTEK ODLOKA O DEJAVNOSTI SISTEMSKEGA OPERATERJA DISTRIBUCIJSKEGA OMREŽJA ZEMELJSKEGA PLINA IN O DOBAVI ZEMELJSKEGA PLINA TARIFNIM ODJEMALCEM TER O DISTRIBUCIJI TOPOTE.

Gradivo za to točko ste prejeli s sklicem seje. Pred prvim zasedanjem pa ste prejeli poročilo pristojnega Odbora za gospodarske javne službe in promet. Prosim načelnika Oddelka za javne gospodarske službe in promet, gospoda Klavs, da poda uvodno obrazložitev. Izvolite gospod Klavs.

G. PAVEL KLAVS

Še enkrat hvala lepa za besedo. Mogoče se bi opravičil, danes mam res tak momleč glas, ali kar - pač nisem govornik, gospod Jarc. Upam, da bom tako govoril, malo sem pa, ne vem – bom rekel – prehlajen. Se opravičujem, res in bom se skušal – lepše govoriti.

Zdaj, Osnutek Odloka o dejavnosti systemskega operaterja distribucijskega omrežja zemeljskega plina in dobave zemeljskega plina tarifnega odjemalca ter o distribuciji toplote, temelji tukaj ali drugače, seveda, na Zakonu – sicer – o gospodarskih javnih službah. Kot organizacijska oblika. In seveda na Energetskem zakonu, ki pa je sicer sistemski zakon, ki v 30. in v 33. členu določa, da so dejavnosti systemskega operaterja distribucija zemeljskega plina, potem dobava zemeljskega plina tarifnih odjemalcev in distribucijo toplote, izbirna gospodarska javna služba, na nivoju lokalne skupnosti. Odlok tako ureja tri izbirne gospodarske javne službe. Po tem, seveda, energetskem zakonu.

Pri oblikovanju vsebine odloka je bilo upoštevano tudi – vsebina Pravilnika o načinu ogrevanja v območju Mestne občine Ljubljana, z leta 2003 in 2005. Ter Zakonu o urejanju prostora in Zakonu o graditvi objekta.

Mogoče, kot pri vseh odlokih, bom podal kratko oceno stanja. Zdaj, daljinsko ogrevanje – na daljinskem ogrevanju je 48900 stanovanj. Je okoli eno polovico nestanovanjske porabe toplote. Je 196 km toplotnega omrežja. In – mogoče en podatek, da se je, da se za kar 98% toplote proizvede v super proizvodnji. Soproizvodnji.

Da preidem na plinovodni sistem. Zdaj, mogoče povem, da je Geoplin edini dobavitelj plina. In, da je recimo 63 milijonov tega plina – kubičnih metrov, se porabi letno v Ljubljani. Da imamo na plinu 53000 odjemalcev. Da je 25 000 ogrevanih stanovanj. In, da je eno tretjino nestanovanjske porabe plina. In, da imamo 445 km plinovodnega omrežja.

Zakaj potrebujemo odlok? Sprememba energetskega zakona, iz leta 2004, uvaja institut systemskega operaterja distribucije omrežja zemeljskega plina, ki skrbi za distribucijo zemeljskega plina, obratovanja, vzdrževanja in razvoja omrežja. Zanesljivo so oskrbe z zemeljskim plinom in s tem, da zagotavlja ustrezno zmogljivost in zanesljivost omrežja,

dejavnost systemskega operaterja distribucije omrežja zemeljskega plina, je izbirna gospodarska javna služba in v obliki javnega podjetja, kot boste videli v odloku in tle zakon določa, da se javno podjetje – ga omejuje na 35 let.

Mogoče bi še povedal, da je v ta namen seveda ustanovljena javna Agencija Republike Slovenije za energijo. S sedežem v Mariboru. Ki pa se nanaša seveda na distribucijo zemeljskega plina in seveda Vlada Republike Slovenije je dala 15.9. letošnjega leta soglasje k aktom te agencije. Ki pa sicer mal že zamuja.

Zdaj, obveznosti Energetike, če mogoče še povem. Oziroma tega odloka, v zvezi s splošnimi akti, ki jih nalaga Energetski zakon, systemski operaterji, to se pravi, naj bo to Energetika, pridobi soglasje Agencije za energijo. To je akt o ... Vsi ti akti seveda so šli skozi proceduro, ali pri ustanovitelju, ali pri – ali preko tega mestnega sveta.

Potem se mora izdelati systemska obratovalna navodila za posamezno omrežje. In izda se javno pooblastilo systemskega operaterja. Predhodno seveda, vedno, se mora pridobiti soglasje Agencije za energijo. Tarifni sistem za zemeljski plin na distribucijskem omrežju izdela in javno objavi dobavitelj tarifnih odjemalcev. Potem, ko da nanj soglasje pristojni organ lokalne skupnosti oziroma organ iz 35. člena Energetskega zakona.

Splošni pogoji za dobavo in odvzem zemeljskega plina iz distribucijskega omrežja toplote, iz distribucijskega omrežja. In za oskrbo z drugimi plini iz omrežij, sprejme po javnem pooblastilu systemski operater, s soglasjem lokalne skupnosti, ali organa, iz 35. člena Energetskega zakona. Splošni pogoji morajo biti v skladu z metodologijo, ki jo določi Agencija za energijo, po predhodnem soglasju Vlade. K splošnim pogojem za dobavo in odjem zemeljskega plina, iz distribucijskega omrežja, mora systemski operater, pred njihovo izdajo, pridobiti soglasje Agencije za energetiko.

Mogoče bi šel zdaj na posamezne poglavja tega odloka. Kot sem že povedal v uvodnih določbah, določimo, kakšno obliko gospodarske javne službe, kot sem povedal. So tri. Javno podjetje, 35 let. Poglavje – Varstvo in obseg javnih dobrin javne službe, njihova prostorska razporeditev, opredeli .../// nerazumljivo.../// javne službe. Ki so storitve in so opredeljene z vsako od treh javnih služb. In to bo določeno s Pravilnikom o načinu ogrevanja na področju Mestne občine Ljubljana, ki ga je sprejela država in ga mora izvajati – izvajalec upoštevati pri izdaji soglasij za priključitev.

Poglavje – Pogoji za zagotavljanje in uporabo javnih dobrin. Določi pogoje za zagotavljanje in porabo javnih dobrin. Nadalje, v tem poglavju so določeni pogoji priključitve na plinovodno in toplovodno omrežje. Priključitve je možno, pod pogoji, določenimi s tem odlokom in splošnimi pogoji za dobavo in odjem teh energentov.

V posameznem poglavju seveda so določene obveznosti odjemalca in uporabnikov. Ter odlok določa tudi javno pooblastilo za izvajalca, ki so že določene v Energetskem zakonu. Ki pa jih mora opredeliti občina še s svojim splošnim aktom. Zadnji odstavek 46. člena. Energetskega zakona. Kar je seveda ta odlok.

Tako v odloku, kot v javnem pooblastilu je določeno vse iz 48., 40. in ... 74?/// nerazumljivo.../// Energetskega zakona. Za izdelavo teh pogojev, kot pri ostalih odlokih, zaračunavamo materialne stroške v višini, ki jih bo določal mestni svet, kar je skladno z 51. členom Zakona o graditvi objektov.

Nadalje so opredeljene pravice in obveznosti uporabnikov javne službe. Poglavje financiranje javne službe in način njihovega oblikovanja – to določa vire, iz katerega se financira javna služba. Vir izvajanja javne službe. Seveda bo cena za dobavo, za dobavljen plin in toploto in omrežnina, ki jo uvaja Energetski zakon in del cene za uporabo omrežnin, ki je namenjen plačevanju izvajanja gospodarske javne službe dejavnosti systemskega operaterja distribucijskega – distribucijskih omrežij – to je definicija omrežnine iz 4. člena Energetskega zakona.

Poglavje – Vrsta in obseg objektov in naprav, potrebnih za izvajanje javne službe je zelo pomembno poglavje. Ki določa seveda to gospodarsko infrastrukturo, kot smo že pri prejšnjih odlokih govorili. Ki je osnova za izvajanje javne službe iz odloka. Definicija gospodarske javne infrastrukture je po Zakonu o urejanju prostora, da so ta omrežja neposredno namenjena izvajanju gospodarske javne službe.

Seveda, v nadaljevanju tega odloka je uvajanje nadzora. In kazenske ter prehodne odločbe. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa gospod Klavs. Zdaj pa prosim mag. Igorja Omerzo, predsednika Odbora za gospodarske javne službe in promet, da poda stališče odbora. Prosim.

G. MAG. IGOR OMERZA

Hvala. Odbor je obravnaval zadevo in podpira – podpira sprejem tega. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Želi besedo predsednik Statutarno pravne komisije, gospod Pavlica? Ne želi. Odpiram razpravo. Želi kdo razpravljati? Gospod Jazbinšek. Izvolite.

G. MIHA JAZBINŠEK

A sem spet ta prvi? Hvala lepa. No, zakon govori, da je za vsako javno službo posebej odlok. Zato, da se nekatera razmerja, seveda, uredijo mal drugač. To, da sta pa dve javni službi opredeljeni v istem zakonu – energetske, pa oprostite, ni razlog, ne? Ker v Energetskem zakonu je recimo opredeljena tudi nuklearna, ne? Pa je opredeljeno še kaj drugega. Ali je pa javna služba, ne vem – državnega pomena opredeljena. Kot – v tem Energetskem zakonu. Torej, ne vidim razlog, ker je v Energetskem zakonu opredeljeno nekaj sistemov, da ti sistemi seveda sodijo, kako bi rekel – v en odlok.

Še posebej, če med tema dvema javnima službama, niso razmerja v odloku opredeljena. Manjka razmerje proizvodnje toplote in elektrike, v odnosu na javno službo. To se pravi komercialna dejavnost, reklo bi se, da je to vir financiranja javne službe. To mora bit napisan. To ni dejavnost po sebi. In neki ekstra profiti. Iz tega. Če že dovolimo, ne? Nekomu, da ima to v sistemu. Potem je treba videt, ali je to sestavina, ali ni sestavina te javne službe. In, če ni sestavina, v kakšnem odnosu je, kadar je to tehnološko povezano. To je, recimo, eno osnovno vprašanje.

Drugo osnovno vprašanje je, kako sta med sabo distribucija toplote in distribucija plina, ne? V kakšnem razmerju sta? Katera je prva obvezna za toploto in katera je druga potem dana, če toplovoda no? 6. člen slabo določa. Ne določa – gre za to, da mora biti določen. Vedno, obvezno priključit, če omrežje pride mimo. In potem, koga prej? Ne? Nekdo, ki je zraven toplarne doma, ne? Bo rekel – veste kaj, meni je plinska centralna veliko bolj zanimiva, ne? Kakor, ne? Še najbolj mi je pa zanimiva plinska – taka, da mam kar svojo cisterno. Pa nisem v sistem vključen, ne? To pomeni, ta obveznost mora biti tuki notr jasna. Svoj čas, seveda, ko smo bili še slabo organizirani, v prejšnji državi, ne? Se je vedelo, ne? Da je treba stare kotlovnice ukinit, ne? Bile so sicer bolj kolektivne. Vedelo se je pa, da je treba tudi hišno kotlovnico ukiniti, če pride mim, če pride mim – rekel bi – toplovod. No, v resnici smo recimo to počeli to tudi, ne? Da smo kar bay pase naredili, recimo. Ne? Iz – iz Šišenske plinarne, ne? Smo naredili – kako že? Žabico. Pa smo prišli na jamo. Ampak – pa smo ene

vrtnice smo mal priključili, pa tko. Pa smo šli ke proti – proti, rekel bi – Stanežičam. Pa še do zdaj nismo do tja prišli, ne? S toplovodom, vmes, smo pa meli lokomotive, ne? Ki so cele soseske grele. Pa so se tiste tudi premikale. Ampak, potem smo pa začeli na ta – to špuro, vmes – priključevati, ne? Da smo zgoščali. Ne? To, da ne delamo dolgih inštalacij, menda do Dola zdaj neke stvari delamo. Vmes pa nimamo – vmes pa nimamo za dober izkoristek priključenih tistih, ki na ta omrežja sodijo. In drugič. Seveda, se s plinom pride delj, kot se pride s Toplarno, ne? Zato je treba Toplarno oziroma toplovodne naprave izkoristiti čim boljše, s čim večjo gostoto priključkov. In čim bližje, ne? Pri plinu je pa stvar seveda drugačna. Plin je namreč nadomestni vir toplote tja, kjer ne pride toplovod. In, kot tak mora biti v tem odloku definiran. Kot nadomestni. Ne pa, da gre za prosto izbiro in za dilanje pri vsaki investiciji posebej.

Popolnoma jasno mora biti tudi, ne? Popolnoma jasno mora biti tudi – v prostorskem aktu je lahko napisano, da je Yulon priključen na plin. Samo zakaj Yulon ni priključen na mesto omrežje? Zakaj Yulon ma lasten dotok? Iz magistralnega plinskega omrežja? To se pravi, te stvari, morajo biti tukaj not dobro precizirane. Najprej, odnos komercialnih in javne službe, storitev javne službe in drugič obveznost priključevanja. In seveda eventualno tudi nekaj, čemur se reče seveda prostorska zasnova opravljanja javne službe. In tako naprej. In tako naprej. Ne? Ker bo nastopil, enkrat bo že moralo nastopiti vprašanje, ne? Ali ni racionalno v obmestnih občinah, ali drugje, ne? Delat zaokrožene energetske sisteme. Ali moramo mi iz centrale voziti tja., voditi tja neke špуре.

No, čisto mi pa ni jasno, kaj to pomeni, da se podeli pravica izvajanja za obdobje petintridesetih let, ne? Kaj mi javnemu podjetju podeljujemo? Pravico, ali kaj? Ali jo ustanovljamo za petintrideset let? Ali bo to koncesionar? Kaj bo to zdaj? Da bo dobil pravico izvajanja za obdobje petintridesetih let? Kakšni nastavki so tuki notri? Ne? Kakšne pravice mi podeljujemo? Nič ne podeljujemo. Ustanovljamo podjetja, da delajo svoje. Razen, če bomo meli nekaj lokalnih sistemov novih. Ne? S koncesijo. Tam bomo pa podeljevali pravice, ne? Koncesijske za petintrideset let. In to moramo seveda v prostorski organizaciji met to napisano notr. Ne? Ne? Tako bi človek recimo šel v - v sozvočje – kako že? Javnega in zasebnega kapitala, ne? Ampak, oprostite, to mora biti definirano. Ne? Kje? Na katerem območju? Kje je to zaključeno, kje ni zaključeno? No, skratka, iz naslova organizacije, seveda, jasno, mora biti kataster. To sem prej diskutiral – kataster, he, he... Ne? Mora biti pri – pri stvari definiran. Prejšnja diskusija, saj jo razumete, ne? Bote razumel tudi, zakaj mora biti vendarle infrastruktura opredeljena, ne? Zakaj mora biti opredeljena. Ta zadnje, kar sem slišal, ne? Je to, da v Te-To-lu nastavljamo direktorje, ki majo koncept, ne? In nadzornike mamo tam, s strani države – k majo koncept energetskega holdinga Ljubljana, ne? To se pravi, da špekulirajo z eno infrastrukturo, ne? Energetike, skupaj s Te-To-lom. Združeno in tko, drugač si tega ne znam predstavljati, ne? Da bojo, da bojo – rekel bi, Energetiko iz Holdinga Ljubljana, ne? Dal v Energetski holding, ne? Ki bo nek drugač in tako naprej.

Tako, da bi – prosim lepo – prosim, da je odlok tako narejen, da ne omogoča špekulacij nekega tipa. In potem proizvoljnih razlag. Če pa hočemo met koncesijska območja, kjer se pa seveda da, podeljuje pravica za 35 let. V tem primeru pa seveda moramo povedati, kje so ta območja. Ne? Tako, da ne bi meli mi tle že kar v odloku nastavke, za neko zločesto privatizacijo. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Gospod Peter Sušnik.

G. PETER SUŠNIK

Hvala lepa. Zdaj, kolega Jazbinška sem poskušal poslušat in razumet. Ampak, mi ni čisto uspelo ta drugo. Ta prvo je uspelo. Odposlušal sem, razumel pa ne v celoti. Tako, da – da bo z repliko skušal pojasnit, kaj natančno pravzaprav je bil v Te-To-lu kdo nastavljen. Pa zakaj. Predvsem na tisti del me čudi, da jaz nič ne vem, da smo koga tam nastavili. Ampak, v redu. Tudi nočemo ne. Saj glih v tem je problem. V tem je problem, da – da ravno ne hočemo tisto, kar gospod Jazbinšek skuša tle podtikat neke zlovešče pripombe.

Poglejte, načeloma se pa z gospodom Jazbinškom strinja, da seveda – v ta odlok smo vrgli dva – dva odloka, ki bi morala biti ločeno. In jih bi morali tudi obravnavat ločeno. S tem, da se seveda zemeljski plin in pa daljinsko ogrevanje pojavljata v istem odloku, ni dobro, ker se zamegljuje stvari med seboj. To sta dve javni službi. To sta dve gospodarski javni službi. Sicer se izvajata v okviru istega podjetja, ampak tudi znotraj tega podjetja se plinarji in toplovodarji gledajo zelo, zelo grdo. Predvsem iz zgodovinskih razlogov. In med sabo nimajo kaj dosti stikov. Eden za družga pa pravzaprav zelo mal vedo. In pri izvajanju investicij, se večkrat pojavljajo precej različno pojmovanje, na koga si se natančno obrnil. Na Plinarno, ali na Komunalno energetiko oziroma na ogrevalno službo.

Zato jaz moram reč, da podpiram predlog gospoda Jazbinška, da je sprejela dva ločena odloka v fazi predloga, če želimo, ki bi obravnavala vsak svojo temo in na tem območju lahko tudi zelo poenostavljeno rešili probleme izvajanja javne službe za obdobje petintrideset let. Te stvari mislim, da bodo šle.

Zanima me, kaj natančno, ker sem bral pojasnilo – pomeni tretja alineja 14. člena? Če so vse ostale alineje dokaj jasne, mi tretja alineja ni jasna. Daje soglasje k projektnim rešitvam, skladno s predpisi o graditvi objektov, za posege, ki se nanašajo ali imajo vpliv na plinovodno – toplotno omrežje. Ali se to nanaša na tisto, kjer so bili predhodno zaproseni projektni pogoji? Ali je to soglasje k samim projektom, v fazi, kot jih predvideva ZGO 1. Ko je potrebno iskati soglasje tistih, ki so projektne pogoje že izdali. Oziroma imajo pravico do tega, da se vključijo v to. Zato me ta stvar zanima, kaj natančno je mišljeno s tretjo alinejo. 14. člena?

Kar zadeva pa ostalo, zelo malo je obveznosti do izvajalca javne službe. Zelo malo je govora o tem, na kakšen in kako bomo kontrolirali kvaliteto plina. Do česa so uporabniki opravičeni – pri kvaliteti oskrbovanja z eno ali z drugo dobrino, če gledamo tako? Na koga se lahko pritožijo, v kolikor lahko ugotovijo, da kvaliteta ni taka, kot bi morala biti? Jaz, odkrito povedano, imam veliko pripomb naših občanov, ki se pritožujejo nad kvaliteto, predvsem zemeljskega plina. Pri uporabi v Ljubljani, se ugotavlja, da zelo niha tlak, zelo niha kvaliteta, temu ustrezno se pojavljajo potem problemi servisiranja domačih gospodinjskih aparatov. In pa tudi drugih aparatov, ki sodijo že izven sfere gospodinjstva. In zato bi predlagal, da do faze predloga odloka resno razmislimo tudi o inštituciji, ki bo že v samem odloku določena, kot merodajna inštitucija za kvalitativne pritožbe s strani uporabnikov. Če imamo pri vodi relativno jasno situacijo. Pri plinu te jasne situacije ni. In bi predlagal, da se poslužimo sprejemanja tega odloka za ureditev tudi tega statusa. Kot rečeno, upam, da bom z izvajanjem replike gospoda Jazbinška, tudi več razumel. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Besedo za repliko ima gospod Miha Jazbinšek. Do tri minute, izvolite.

G. MIHA JAZBINŠEK

Ja, jaz nisem uspel ugotovit, česa Sušnik ni razumel. He, he, ... Zato lahko samo mal komentiram, kar je govoril. Ne? Bom probal pol razložiti, česa gospod Sušnik verjetno ni razumel. Ne? Ja, moment, o čem pa je govoril? Ja, nekaj okrog soglasij, pa tako, ja. Ja, to je

verjetno. Najprej dobi projektne pogoje, pol mora pa dat pa soglasje za to, da mu kdo temelje naredi – da mu temelj kdo ne naredi, čez – čez njegove, rekel bi – inštalacije, ne? No, ampak, pol sem si pa tud pogledal, ne? Obveznosti izvajalca, ne? Ravnati s plinovodom in toplovodom v omrežju, kot dober gospodar. Nije valjda. Ne? Kdo mu je predpisal? Kje je – kje je pogodba o upravljanju, ne? Te infrastrukture in tako naprej. In tako naprej.

No, jaz mislim, da – točno zdaj, k je rekel Sušnik, dane razume. Ampak, pol je pa rekel, da nič nočejo nastaviti direktorja in tako naprej. Jaz berem časopise, ne? V teh časopisih piše, da bi oni sicer radi nastavili direktorja v Te-To-lu, ne? Ampak, zato, ker gospa Tekavčičeva in gospod Pejovnik nista v nadzornem svetu, bosta seveda naredila, bojo naredili oni v nadzornem svetu škodo, da bojo ta starega direktorja, ne? Ker to je menda škoda, ker je bil razpis za novega, ne? Da bojo ta starega direktorja še en let mel, ne? To se prav, da seveda, ne vem, kaj bojo zdaj. To je – prva škoda je to, da bo star direktor še en let. Ker drugač ne bi bilo razpisa. No, to se mi zdi. Ampak pol pa tudi vidim, ne? Koga preferirate, ne? Berem časopise. Ker mi svetniki nimamo informacij. Dajte no mir – informacije majo sam novinarji. Ne? In to – urejene informacije majo novinarji. Mi pa – ne vem – he, he, ... Informacije javnega značaja. Pa napisat – napisat nekaj - v – pa tako naprej, pa tako naprej. No in zdaj tudi berem, ne? Da je preferirani tisti, ki je rekel – bi naredili – to, pa to...sežigal – sežigal, kuga že? Eden bi se priključil na generalni plin, drug se ne bi in tako naprej. No, ampak vmes pa berem, ne? Da je v razvojnem konceptu enega od preferiranih direktorjev, ki je sicer – pazite – tehnični direktor Energetike. To se pravi, da že ve kva govori, ne? In v njegovem razvojnem programu, mogoče ga zato niste vzeli, je ustanovitev energetskega holdinga, ne? Ne? Zdaj verjamem, da ste izbiro tega, ne? Seveda, kako bi rekel – za eno leto premaknili, ne? Zato, da vam ne bi pred nosom naredil energetskega holdinga, ne? Namest Holdinga Ljubljana. Tako, zdaj – tega ni – ali sem prav pojasnil? Ali nisem? Dajte mi repliko na repliko, da bom razumel, kaj nisem razumel. No, jaz sem se probal poukvarjat s tem, da seveda je treba infrastrukturo – oprostite, ne? Kataster je, ne? So tudi enah tisoč načrti, pa tud enah petsto načrti in tako naprej. Dajte ta kataster lepo kategorizirat in tako dalje in tako naprej. In vse odnose tudi med proizvodnjo elektrike in med distribucijo...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če zaključite misel.

G. MIHA JAZBINŠEK

... med proizvodnjo toplote, skratka, dajte to vse naredit, da če – če bomo – se bo privatiziral, ne? To na en ali pa na drug način, da bojo dobili urejene informacije iz naslova, kaj je infrastruktura javne službe. Ker se bojo okrog proizvodnje elektrike topli. A to veste? A to je, a to ni? A je to komercialen objekt, ali ni komercialen objekt? Ne? Tako, recimo, kot se bo LPP tepel okrog tega, ali so tehnični prevzemi javna služba – pregledi – javna služba...

GA. DANICA SIMŠIČ

Čas se vam je iztekel.

G. MIHA JAZBINŠEK

... ali niso. Veste, to tako je. Hvala lepa. Na svidenje.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Na svidenje? Ste rekli?

G. MIHA JAZBINŠEK

Ja.../// iz dvorane - nerazumljivo...///

GA. DANICA SIMŠIČ

Ja. Besedo za repliko na repliko ima gospod Peter Sušnik. Minuta. Izvolite.

G. PETER SUŠNIK

Hvala lepa. Gospod Jazbinšek, ne razumeš, mi, ki te poslušamo, pa še manj.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa.

G. PETER SUŠNIK

Da se samo – da se samo kratko pogovoriva, kot predsednik nadzornega sveta, sem dolžen poročat skupščini – enkrat na leto. Ta mestni svet je dolžan deligirati zastopnika na skupščino. In pač prek tega bomo uredili zadevo, da bomo pravilno – funkcionirala. Pa, da ne bomo koga imenovali tam, ki bi napačen holding ustanovil, a ne? Hvala...

... /// iz dvorane – nerazumljivo....

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Besedo za razpravo ima doc. dr. Gomišček. Za njim bo razpravljal gospod Mihael Jarc. Izvolite.

G. DOC. DR. GREGOR GOMIŠČEK

Hvala. Sem mislil, da se v tem mestnem svetu samo koalicija ne more razumet. Pa vidim, da opozicija rabi repliko na repliko, da se mal razume. Tako, da ... nimamo glih dobre bodočnosti v tem mestu.

No, ampak, da se povrnemo zdele na tale odlok tlele. 9. člen me samo mal moti. In sicer v prvem odstavku piše, da izvajalec soglasja ne da, če je ... potem je – naštetih so, naštetih je pet vzrokov zakaj ga ne da. Vzrokov zakaj ga ne da. In zadnja alineja je, če bi zaradi priključitve nastali izvajalcu nesorazmerno visoki stroški. To je, dobro, človek to zastopi nekako. Je pa relativna stvar, ne? Ampak, potem je pa naslednji odstavek – ki piše, če se pa uporabnik odloči, da bo te nesorazmerno visoke stroške priključitve kril, pa dobi soglasje. Tudi logično. Pri čemer si človek reče, dobro, ali bomo izsiljevali zdaj. Odvisno, kdo bo ta kratko potegnil, ne? Ali bo izvajalec, ali bo tisti, ki se hoče priklopiti, ne? Čim bo, si lahko predstavljam, čim bojo mal višji stroški, bo že ta izvajalec rekel, da zdaj so pa nesorazmerno visoki stroški. In človek bi rekel, da se bo mel pravico pritožiti na to. A so res to nesorazmerno visoki stroški. Ali ne. V tretjem odstavku pa berem o pritožbi zoper odločitev izvajalca iz drugega odstavka

tega člena, odloča županja. Zdaj ne vem, ali je tle napaka iz prvega odstavka tega člena odloča župan? Ker, človek bi rekel – tisti, ki se hoče pritožiti, se bo pritožil, ali so nesorazmerno visoki stroški. Ne bo se pa pritožil, da ga bo, če bo rekel, da plačuje, tisto, kar izvajalec hoče, da bo potem se lahko priključil. Tako, da prosim, če je to samo lapsus, potem mi je stvar jasna. Drugač mi pa ni jasna. Pri čemer – je pa dikcija – nesorazmerno visoki stroški, pa zlo ohlapna, ne? No, ampak bo vsaj županja odločala, če gre po moji logiki. To je – to je ena stvar.

Druga stvar, pa moram pohvaliti, tukaj je pa najbolj razdelano, kako se mora izvajalec obnašati, vsaj za moje pojme, če potrebuje prehod za vzdrževanje plinovoda ali toplotnega omrežja. Moram reči, da tak 19. in 20. člen, kakor sta tukaj, bi si želel tudi v prejšnjih dveh odlokih. In sicer piše: Lastniku nepremičnine iz prvega odstavka tega člena pripada za prehod nepremičnine odškodnina. Ter vzpostavitev nepremičnine v prvotno stanje, kar zagotovi izvajalec. To vem, da v prvem odloku o preskrbi z vodo, ni blo notr. Pri kanalizaciji je blo že mal, približno v tej smeri. Zdaj, tukaj je pa najboljše napisano. In tudi 20. člen. Ki govori, da mora izvajalec del po končani gradnji ali vzdrževanju plinovoda ali toplotnega omrežja javno površino vrniti v prvotno stanje. Tle moram reč, da pohvalim ta dva člena in bi si jih želel v prejšnjih odlokih tudi notr. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Replika na vašo razpravo, gospod Jazbinšek.

G. MIHA JAZBINŠEK

Gospod Gomišček je odprl izrazito zahtevno vprašanje. Ne? Ki se tiče verodostojnosti tega mestnega sveta, ne?

... iz dvorane /// nerazumljivo...

On je rekel, da ne razume, zakaj opozicija ni enoumna, ne? Kako naj bo opozicija enoumna? Prvič, ni organizirana, da bi funkcionirala, da bi funkcionirala enoumno tako, kot je organizirana koalicija. Da funkcionira enoumno, ne? Včas tud neumno, ne? No, zato, ker seveda mi v opoziciji nismo organizirani. Gospa županja, vi ste tudi mal krivi. Vi bi morali narediti – nam predlagati, da naredimo antikoalicijo, ne? Ampak, seveda, mi smo ena razpuščena družba. In nismo sposobni antikoalicije, ne? In zdaj se zdi, seveda, čudno se zdi Gomiščku, kako da... Ja. Tako, kot obstoja koalicija za vladanje kar tako, ne? Zdaj obstaja vprašanje, ne? Ali je možna tudi opozicija, ali kontra koalicija za vladanje kar tako. No, jaz mislim, da je dobro, da mamo tud različna stališča. Med drugim zato, da kakšen večinski del opozicije ne bi zašaltal na iste tire, kot je danes opozicija, ne? To se zdaj, seveda, rekel bi – ne? Z – večinski opoziciji v tem mestnem svetu dogaja. Dogaja se pa seveda tudi njihovim, kako bi rekel nadrejenim v državi, da grejo v iste tire, kot, ne? In tudi ta energetski holding, oprostite – bi bil – bi bil, ta bi bil komplot. Med – med koalicijo in opozicijo. Še zmeraj vaš minister Vizjak, se ni izrekel proti konceptu naturalne menjave v – ne? Dopis je, en mesec star. Kjer piše, da podpira način lastninjenja, kjer gre za naturalno menjavo med Geoplinom in med – med in med Te-To-lom. Ne? Ve pa se, - ve pa se, da je bil tak koncept škoden, v odnosu na javni dolg. Škoden je bil, ker je notri konzorcij. Ki ni javni subjekt in zato prodaja ne bi smela biti taka, kot je bila definirana. Ker, oprostite Istrabenz pa – pa Gorenje – niso

javni subjekti. No in skratka, ker se seveda povzema neka koncepcija, ki bi jo bilo treba v kali zatret, moram včasih mal posvarit, ne? Našo, rekel bi sicer krepko opozicijo. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Replika na repliko. Gospod Sušnik, izvolite.

G. PETER SUŠNIK

Glejte, kolega Jazbinšek. Jaz mislim, da – iznajdljivost pripeljat ž. točko k a. točki, ne? Je neizmerna. Ampak, očitno diskutirate o konceptih in o idejah, ki so samo vaše. Samo vaše. In nimajo podlage v realnem svetu. In v realnih dejanjih tistih, ki morajo odločat o stvareh, o katerih vi razpravljate in razmišljate. In zato vam še enkrat lahko povem, da gospod Vizjak lahko piše pisma. Gospod Vizjak lahko piše pisma. Včasih so rekli – piši pisma. Ne? Ampak, pogledjte – dajte no, lepo prosim met to vlado za mejčkn manj nesposobno, kot v resnici je, ne? Mejčkn manj, ker verjetno, če bi hotela, bi speljala že vse tiste postopke, za katere vi pravite, da minister Vizjak še zdaj misli, da so aktualni. Pa jih ni. In torej, ni nobenih komplotov, razen tistih, ki jih vi skuhate.

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če zaklju... misel ste zaključili. Gospod Jazbinšek, jaz vam pa moram odgovoriti, seveda, da ne morem sprejet vaše pobude, da moram formalno organizirat opozicijo.

Zdaj pa ima besedo za razpravo gospod Mihael Jarc. Za njim pa bo razpravljal gospod Zvone Colarič. Izvolite.

G. MIHAEL JARC

Še enkrat drage svetnice, gospa županja, spoštovani svetniki. Bil je že problematiziran 6. člen, ki v drugem odstavku, citiram – pravi takole: Ne glede na določila veljavnih prostorskih aktov, ki določajo način oskrbe z energijo, na posameznih območjih, morajo investitorji, pri določitvi vrste energije stavb preveriti tehnične in ekonomske možnosti oskrbe stavb sistema oskrbe s toploto, kjer pa to ni možno pa iz sistema z zemeljskim plinom. Iz dikcije 2. odstavka 6. člena, sledi, da ima oskrba s toploto oziroma toplovod, prednost pred plinom. Mene zanima, kateri vidiki, kateri razlogi so vodili pripravljavca osnutka odloka k temu, da ima – bi rekel – prednost oskrba s toploto. Oziroma toplovod pred plinom. Ali so to stroškovni vidiki, ali pa gre...

.....konec 2. strani I. kasete.....

...oziroma zraka v tem primeru. Jaz se bojim, da tukaj nekateri drugi zahrbtni razlogi, ki jih bom sedajle pojasnil. Ne bom dlakocepil. Ne bom preganjal komarjev. Ne bom iskal dlake v jajcu. Posameznih členov tega odloka. Vendar bom skušal povedat bistvo zadeve. Namreč, osnutek odloka v posameznih členih govori o tem, da je izvajalec tisti, ki skladno s predpisi o urejanju prostora in varstvu okolja in tako naprej – daje, bi rekel pred začetkom izdelave projektov pogoje investitorjem, za pridobitev gradbenega dovoljenja. Večkrat se vrne na varstvo okolja. Prav tako – prav tako pa v sami – bi rekel – oceni stanja in pa razlogih in

ciljih, zaradi katerega je treba odlok potreben – predlagatelj navaja, citiram: Cilj odloka pa je ureditev javne službe na območju MOL z energetske oskrbe mesta s toploto, hladom in plinom in tako naprej. Tako, da bo zagotovljena zanesljiva okoljsko sprejemljiva in gospodarna distribucija toplote, tople vode in zemeljskega plina. Nakar še naprej v oceni stanja – citiram: Zelo pomembno, zelo pomemben pa je vidik – varstvo okolja, saj načrtno uvajajo kvalitetnejše vire ogrevanja prostorov in voda. To je takšne, ki čim manj onesnažujejo zrak v ljubljanski kotlini.

No, zdaj pa pejmo k bistvu. Namreč, vsem tistim, ki živite v več stanovanjskih stavbah, to se pravi – blokih, stolpnica in tako naprej. In, ki se ogrevate s toplovodom oziroma porabljate toplo vodo iz toplovoda. Ne govorim o plinu. Pri plinih je to vzorno urejeno. Vsako stanovanje ima svoj števec. Medtem, ko pri oskrbi s toploto, preko toplovoda, pa imajo več stanovanjske stavbe skupno kotlovnico. In na podlagi odčitka kalorimetra oziroma dobavljene tople vode, dobavitelj oziroma izvajalec javne službe – vam pošlje račun, glede na to, kako veliko stanovanje imate. Torej, postavlja se vprašanje, ali je izvajalec javne službe zainteresiran, da bi imelo vsako stanovanje svoj kalorimeter? Verjetno ne. Ker, če bi bil zainteresiran, bi prodal po moji oceni vsaj za 20 do 30% manj toplote, kot jo prodaja. Posledica tega je onesnažen zrak v Ljubljani za 20 do 30% bolj, kot bi lahko bil. Gospa županja, vi tudi živite v enem velikem naselju. Povejte mi, če je v vašem stanovanju prevroče, ali odprete okna? Ali zaprete radiator?

GA. DANICA SIMŠIČ

Zaprem radiator in imam dva zaprta.

G. MIHAEL JARC

Zelo dobro se okoljsko obnašate. Vem pa, da večina stanovalcev, torej, enostavno odpre okna, ker ponekod so ventili za zapiranje radiatorjev enostavno – enostavno pokvarjeni. Ne mi reč, da izvajalec gospodarske javne službe s toplo vodo oziroma za toplovod, nima zakonske podlage, ki bi predpisal bodočim investitorjem, da v vsaki stavbi, ki se bo na novo gradila. Ki ima recimo več, kot štiri stanovanjske enote, da morajo projektanti oziroma investitor izdelati take notranje inštalacije, ki bodo omogočale vsaki stanovanjski enoti. Vsakemu gospodinjstvu ločen števec za dobavo tople vode. Bodisi za ogrevanje, bodisi za toplo vodo. Ne mi reč. Torej, tudi v starih, tudi za stare bloke oziroma stolpnice, koder vemo, da pač gredo dvižni vodi, pač pet, šest dvižnih vodov in se – in – to je pač nemogoče – bi Mestna občina Ljubljana lahko sprejela odlok, ki bi veleval, da pač gredo vsi več stanovanjski objekti, ki imajo več, kot štiri stanovanjske enote, v predelavo notranjih inštalacij. Seveda, samo v primeru, ko bi stroški prenove bili pač nižji, kot pa bi bili predvideni prihranki, glede na to, če bi stara inštalacija obstala.

Veste, da so inštalacije v večini blokov precej stare. In jih bo treba obnoviti. Noben problem ni narediti tri dvižne vode in tri povratne vode po hodniku. Ker mam poprečno na hodniku tri do štiri stanovanja. Oziroma v posamezni etaži. In bi se lahko posamezna stanovanja priključila s števci. Se pravi, da bi mel svoje števce, svoje kalorimetre in bi potem, bi rekel – plačevali manj. In seveda bi bil zaslužek javnega podjetja Energetika oziroma kakor koli že temu rečemo – seveda manjši. Seveda bi bil pa tudi bolj čist zrak.

Ker pa je že potekala polemika med gospodom Sušnikom in gospodom Jazbinškom – se pa čudim gospodu Sušniku, da je na minuli seji problematiziral odlok o dobavi pitne vode, češ, da bi morala imeti posamezna stanovanja števec za vodo. Ne pa, da je to skupen števec, za skupno porabljeno vodo v več stanovanjski hiši. Čudim se, da tega ni problematiziral tudi

danes. Meni so sicer odgovori jasni, če mi jih bo pa on podal in pa razloge, zakaj tega ni problematiziral danes, bom pa toliko bolj vesel.

Namreč, ne gre za nobeno utopijo. Gospa županja, jaz vam še enkrat opozarja. Glede na to, da ste se precej, bi rekel – osamosvojila oziroma ste se osvobodila tudi te svoje stranke, še ena zadeva, ki jo lahko, ki jo lahko ponudite Ljubljancem. In vam je ne bo treba debatirati z matično stranko. Jaz sem še enkrat rekel – meni je vseeno, kdo je župan. Popolnoma vseeno mi je. Samo zadeve naj se začnejo rihtati – urejati, v prid Ljubljancem. Če je lahko zvezna dežela oziroma mesto Dunaj, leta 92. Tukaj mam uradni list avstrijski. In prevod. Sprejela zakon oziroma odlok o varčnejši porabi energije s pomočjo obračunavanja stroškov ogrevanja in tople vode, na podlagi dejanske porabe, zakaj tega Ljubljana ne bi mogla storiti. Ima se za tako okoljsko osveščeno, za tako – bi rekel – skrbno, socialno in tako naprej. Dajte, gospa županja poskrbet, da bojo Ljubljanci plačevali 30% manj porabljene energije. In, da bo zrak v Ljubljani vsaj za 20 do 30% - torej čistejši, kot pa je sedaj. Jaz vem, da bo ta moj predlog, glede na to, da sem ga izrekel jaz, naletel na medijski molk. Ker pač v tem mestu ni pomembno kaj kdo reče – vendar kdo kaj reče. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. No, kar nekaj replik ste dobili. Moram pa reči, da so seveda primeri, ko imajo stanovanja vgrajena – vgrajene števec...

... iz dvorane – nerazumljivo...

Tako. Dobro. Dobro, se bova potem pogovorila, ker oba kršiva malce poslovnika, ne? Najprej replika, gospod Peter Sušnik.

G. PETER SUŠNIK

Hvala lepa. Poglejte, kolega Jarc. Stvar je v tehnologiji. Zdaj, mi lahko in jaz bi bil, kot prebivalec več stanovanjske hiše zelo za to, da se pač tudi moji sosede navadijo šparati, da mam vsi nekaj od tega. Vendar, kaj natančno je pa tehnologija in kakšne so dopustne meje tehnologije, pri odjemu toplote daljinskega ogrevanja? Za posamezno stanovanje. Ne zgolj samo števec, po katerem bi te stvari fakturirali in obračunavali, ampak sploh možnost odkopa tega. Seveda, to je pa nekoliko drugačna zgodba od vode. Nekoliko. Jaz sem seveda za, če bomo najprej zdefinirali točno mejo med javnim in nejavnim. Do kam seže javno? Po tem odloku seže javno do odvzemne postaje in odvzemnega mesta. Od tam naprej spada v zasebno. Če mi za seveda zdaj potegnemo javno do števca, jaz mislim, da bomo prišli v velike probleme, predvsem zaradi vzdrževanja toplotnih postaj. Ker imate velike, velike stroške vzdrževanja toplotnih postaj, ki jih je ravno tako potem treba prenaliti na nekoga. Trenutno v upravljanje upravnikov več stanovanjskih hiš. Ko mi boste pa tehnologijo prinesli, po kateri bomo lahko racionalno – racionalno, seveda lahko rekli, da Energetika je pa dobavitelj toplote – lahko mirno prekine dobavo toplote samo enemu stanovanju, samo enemu stanovanju. In to na javni infrastrukturi, ne da bi ogrozil vse ostale, ki seveda svoje stvari poračunavajo redno. Takrat sem pa jaz ta prvi za to, da rečemo – v redu, stroški tega so v Ljubljani taki. Takoj zapišimo, po taki tehnologiji gremo v to. Trenutno Ljubljana, na tako tehnologijo, niti slučajno ni sposobna preiti, tudi, če bi vedeli, da je to racionalno in da bodo prihranki zaradi vlaganja mesta v to bistveno boljši, kot so tisti, ki jih imamo po sedanjem načinu obračuna. Ker tisto, kar je možno pri vodovodu, ni avtomatično možno pri toplovodu. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Replika na repliko, gospod Jarc. Minuta. Izvolite.

G. MIHAEL JARC

Ja, gospod Sušnik. Jaz sem vam povedal, evo – tle mam uradni list, zvezni uradni list. Če je bilo to možno storiti v Avstriji in v drugih deželah, zakaj to ne bi bilo možno pri nas. Tehničnih problemov ni. Če je bilo možno to narediti s plinom, da ima vsako stanovanje svoj števec. Zakaj tega ne bi bilo moč narediti tudi pri dobavi toplote? Saj ne obujamo, ne obujamo – ne poskušamo nikogar od mrtvih obudit. Gre samo za enostaven tehnični problem, ki se ga popolnoma enostavno, elegantno reši. Samo v interesu dobavitelja ni, da bo manj kasiral. V interesu dobavitelja je, da čim več toplote proda in posledično je seveda tudi zrak v Ljubljani potem slabši, zato, ker se več premoga pokuri. Ker pa, če bi imelo vsako stanovanje svoj toplotni števec, bi stanovalci prekleto dobro premislil, koliko bodo katere, torej prostore ogreval. In tako naprej. Seveda, pa posledično bo cena padla vokalnim stanovanjem. Oziroma stanovanjem, ki imajo več sten, zunanjih sten. Severnih sten. In tako naprej. To so pa pač posledice. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Replika na vašo razpravo, gospod Jarc, še gospa Miklavčič.

GA. BARBARA MIKLAVČIČ

Hvala lepa za besedo. Jaz bi zelo na kratko ponovila to, kar sem tudi že prejšnjikrat, v zvezi z vodo. Da v skladu z Zakonom o varstvu potrošnikov, dejansko že obstaja zakonska določba, po kateri naj bi se potrošnikom obračunavalo tudi poraba energije tako, kot poraba vode. Po dejanski porabi. V kolikor seveda to tehnične možnosti omogočajo.

V kolikor tehnične možnosti ne omogočajo, se lastniki lahko dogovorijo drugače. Je pa res, jaz se strinjam s tistimi, ki so – s tistimi, ki so omenili, da gre tukaj za rahlo drugačen problem, kot gre pri vodi. Namreč, tudi v primeru, da si lastniki vgradijo števec, kljub temu še vedno ne bomo prišli do enake, do enakopravne razdelitve v tistih stavbah, kjer so recimo starejša – ali pa vi veste vsi, da tisti, ki stanujejo v pritličju porabljajo hladnejše stanovanje, kot tisti, ki stanujejo v višjih nadstropjih. Tako, da tukaj so problemi. Niso problemi samo v tem, ali si vgraditi števec. Ali si ga ne vgradit. Ampak, so problemi tudi drugje. In predvsem so pa problemi tam, da se ljudje, da se lastniki ne uspejo dogovoriti kako drugače. Ne, mislim, da ne gre tukaj za odlok. Mislim, obstaja že zdaj pravilnik na osnovi energetskega zakona, ki dejansko natančno določa tudi delitev stroškov oziroma merjenje same toplote. Je pa problem v tem, da se lastniki ne uspejo dogovoriti zdaj, - kdo si bo števec vgradil in kdo si ga ne bo. In v kolikor se lastniki ne uspejo dogovoriti, kdo – dokler si ne vgradijo vsi, ne? Števec. Potem je to tudi nemogoče to tehnično izvest. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Replika na repliko. Gospod Jarc. Minuta.

G. MIHAEL JARC

Ja, gospa Miklavčičeva, če sem prav razumel vaš – vašo razpravo oziroma vašo repliko na mojo razpravo, se pač ozirate na nekatere okoljske vidike. Oziroma socialne vidike. In pa, bi rekel, pravne podlage, kako ta odlok uvest. Glejte, mislim da 6. člen Zakona o varstvu okolja, to se pravi – to je republiški zakon, država, nad katero se tako radi sklicujemo, predpisuje, da lokalna skupnost lahko sprejme starejše okoljske odloke, kot pa jih veleva Zakon o varstvu okolja. To se pravi, država ma popolnoma odprto pot, da za svojo občino predpiše tovrstno, bi rekel – inštalacije in pa števec za posamezna stanovanja. Ni nobenih izgovorov. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. In še ena replika na razpravo gospoda Jarca. Gospod Jazbinšek.

G. MIHA JAZBINŠEK

Prvo...

GA. DANICA SIMŠIČ

Gospod Jazbinšek, samo mi še prvo dovolite, rada bi vse, ki replicirate opozorila na 2. odstavek 64. člena, kjer je napisano, da kdor replicira, mora najprej povedati, na kateri del razprave replicira. In potem repliko v nadaljevanju utemeljiti. Izvolite.

G. MIHA JAZBINŠEK

Županja. Tako, kot vedno. Meni nauk. Saj to razumem. Evo. Repliciram na tisti del, kjer je gospod Jarc rekel, da novinarji ne bojo njegovih pametnih besed objavili, zato, ker ni pravi človek, da bi to objavili. Jaz ga moram potolažiti. Novinarji bojo vse pametne stvari objavili. Tudi Sušnikove. Vse pametne bojo objavili. Zato, ker tudi novinarji vejo, ne? Da ni treba hoditi na Dunaj gledat, ne? Ampak, da mamo te predpise mi že zdavnaj uzakonjene. In pri nas je problem kvalitete česar koli – funkcionirat skladno predpisom. Ne bit pa pameten, potem, ko predpisi že dvajset let veljajo. Te reči o enem števcu je mela že stara samoupravna interesna skupnost. Zadnji predpis je gospod Vizjak potrdil. Ne? Zadnji pravilnik na to temo. In seveda moram povedat, gospod Sušnik, tud ne razume čisto dobro, do kod javno, pa od kod privatno. Gospod Sušnik je pozabil, da je javna infrastruktura do, seveda – priključka, ne? Potem je pa od priključka naprej vprašanje – in do ure, ne? Te ta glavne, je vprašanje, kako si med sabo razdelijo. To je pa vprašanje skupno. Ne? In v – v interesu skupnosti v hiši je, da ma vsak tudi svoj števec, ne? Pri čemer, jasno, da ne bo ta avtomatizem v smislu, da bo števec že povedal vse, kar je. Števec pomeni pol po navadi tudi zanko, talno zanko – eno, ne? V tleh. Tako, da mislim, da tudi, kadar bi se rekonstrukcije delale, bi bila lahko ta soglasja vezana na to, da rekonstrukcija mora bit tudi skladno temu pravilniku. Ne samo novogradnja. S tem bi počasi prišli hitreje do tega odčitavanja. Seveda, če pa števec v pritličju ni dovolj, ne? Ker je izolacija mal drugačna, ali pa gor v tretjem štuku – problem – seveda obstajajo korekcijski faktorji. To se pravi, nič pa ne bi bilo narobe, če bi seveda tudi ti tehnični parametri, ne? V enem takem odloku našem, kot je – ali pa vsaj napotila določena. Ali pa ne vem kuga. Ali pa skladno temu, skladno onemu – in tako naprej, ne? Da bi ti naši odloki mel tud nekaj tehničnega soka. Pa da bi pol ta vprašanja – privatno, skupno, javno, ne? Kar pa je seveda v stanovanjski zakonodaji dobro razdelano, ne? Ker majo dnevna ta vprašanja obračunavanja in tako dalje in tako naprej. No, ampak, res ni javni števec – ni javna naprava tista, ki pride do individualnega števca v – v bloku. No, tako, da vsi smo bili pametni, ne? Edino to pamet je

eden že v – v pravilnike vgradil, ne? In je škoda bit pameten. Pameten je treba biti okrog tega, ali se pravilniki izvajajo, se ne izvajajo, ali...

GA. DANICA SIMIČ

Prosim, če zaključite...

G. MIHA JAZBINŠEK

Ja, izvajalec....

GA. DANICA SIMŠIČ

... misel...

G. MIHA JAZBINŠEK

... soglasodajalec gre mimo. Jaz vam povedal en kup soglasodajalcev, ki hodijo mimo pri protežiranih - pri protežiranih investitorjih, ne? Pa jih ne bom zdele povedal. Ker bodo pol novinarji rekli, spet je šinfal, ne? In najhujši pri tem je pa naš oddelek za promet. Zapomnite si. Pri podobnih soglasjih, ne? Ko se ti lahko priključiš na sistem, ki ne funkcionira. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Besedo za razpravo ima gospod Zvone Colarič. Za njim bo razpravljajal gospod Zvone Penko. Izvolite.

G. ANTON COLARIČ

Hvala lepa gospa županja, kolegice in kolegi. Moja razprava bo šla predvsem na 29. člen tega besedila. Kjer imamo v prehodnih in končnih določbah zapisano, da do sprejema drugačne odločitve na mestnem svetu, javno službo še naprej izvaja izvajalec, ki jo je izvajal do sedaj. Moj predlog pa je, da jasno napišemo, da je to javno podjetje Energetika Ljubljana.

Gospodarske javne službe, ki jih ureja predloženi Osnutek odloka o gospodarskih javnih službah, so bile s spremembami in dopolnitvami energetskega zakona, urejene na novo. Zato težko govorimo o tem, da je kateri koli izvajalec te gospodarske javne službe le te izvajal do sedaj. Saj je izvajal druge gospodarske javne službe z drugačno vsebino. Vse te gospodarske javne službe so s spremembo energetskega zakona urejene na novih temeljih. Novi splošni pogoji za dobavo in odjem – za plin in toploto. In oba tarifna sistema, ki bodo morali biti izdani na podlagi obveznih metodologij. In, ki jih je predpisala Agencija za energijo, bodo pogodbeni in druga razmerja med uporabniki javnih služb in izvajalcem, uredila na novo. In to je prvi razlog za to, da taka prehodna določba po mojem ni ustrezna. Mimogrede, te splošni pogoji za dobavo in odjem, za plin in toploto in oba tarifna sistema, bodo seveda odgovorili na marsikatero vprašanje, ki so se danes že pojavljali. In mislim, da bodo takoj po sprejemu odloka, predloženi v sprejem temu mestnemu svetu. Tako, da 5to, kot je gospod Jazbinšek razlagal, da naj – neki tehnike nam manjka v tem odloku, v teh pod-aktih – opredeljeno – in bo predloženo mestnemu svetu.

Drugi, pa še pomembnejši razlog za to, da napišemo v odlok, da to izvaja javno podjetje Energetika, pa je dejstvo, da bo moral izvajalec gospodarske javne službe systemskega

operaterja distribucijskega omrežja zemeljskega plina, zaradi odpiranja plinskega trga, ki ga narekuje evropska zakonodaja in posledično tudi spremembe energetskega zakona, za namen določitve višine omrežnine na svojem distribucijskem omrežju, svojim uporabnikom, ki bodo zahtevali dostop, predvsem pa tudi Agenciji za energijo, predložiti dokazila o tem, da je prav on dejansko izvajalec te gospodarske javne službe. Na območju MOL. In, glede na to, da danes ne obstaja noben veljaven akt, ki ga bi izdala Mestna občina, ki bi določal, da je prav javno podjetje Energetika tisti izvajalec te gospodarske službe in kateremu je bilo podeljeno njeno izvajanje na območju MOL. Je v primeru, če moj predlog ne bo sprejet, pričakovati, da Energetiki Agencija za energijo, omrežnine ne bo potrdila. Saj lahko potrdi le tistemu izvajalcu javne službe, ki to javno službo dejansko, resnično opravlja. In je seveda to opredeljeno v ustreznem aktu. In zato predlagam, da se ta 29. člen drugače formulira.

Če dovolite, pa še nekaj besed o odloku oziroma razpravi. Bilo je omenjeno, da je bistvo delovanja Energetike, da pobira denar. Da je njen namen, seveda, da čim več tega pobere, ne pa da je to v dobrobit meščanov. Lahko povem, da se v Energetiki še kako ukvarja s tem, da bi se čim več objektov priključilo – ali na plin, ali na vročevod. Da se vodijo v tem trenutku obsežni razgovori z več stanovanjskimi hišami, ki še uporabljajo druge načine ogrevanja. In, da seveda – da še posebno pozornost Energetika v zadnjem času posveča objektom, ki so v lasti mestne občine. Od vrtcev, šol in drugih institucij, ki še niso vključene na plin oziroma ogrevanje preko toplovoda. V ta namen tudi nove produkte je pričela – z njimi delovat. Kot kontraktik in podobno. Vse v smeri tega, da se varčuje z energijo, ne pa, da bi bil namen Energetike samo neki ekstra dobiček.

Še mogoče en kratek komentar o tem, od kolege Sušnika, je rekel, da ima veliko pritožb na delo Energetike. Na kvaliteto njenih uslug. Kvaliteto plina in tako naprej. Jaz bi seveda želel to, da mi, ali pa energetiki, ki jih posreduje. Namreč, podatki, s katerimi jaz razpolagam, namreč, so seveda obratni. Da so uporabniki naših storitev, govorim zdaj, kot uslužbenec Energetike, da so zadovoljni z njimi in visoko ocenjujejo delo podjetja Energetika Ljubljana. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Replika na vašo razpravo. Doc. dr. Gomišček, izvolite. Gospod Gomišček, mal napake sem naredila. Že prej se je za repliko prijavil gospod Jazbinšek.

G. MIHA JAZBINŠEK

Ja, jaz se opravičujem, ampak bom vseeno moral uporabiti neke besede, ne? Gospod Colarič je v službi na Energetiki. Zato mislim, da bi moral biti na nek način iz te razprave izključen. Med drugim tudi zato, ker je bil župan v času, ne? Podžupan, v času, ko so se vse te kerefeke okrog Energetike dogajale. Seveda je ta do sprejema drugačne odločitve na MS MOL, javno službo še naprej izvaja izvajalec, ki jo izvaja do sedaj – to je lažna trditev. Do zdaj javna služba ni bila razpisana. Dejavnost posebnega družbenega pomena, je bila pa ukinjena praktično s SIS-i. Čeprav moram reč, da energetski zakon, ki energetiki, veste, je v vsaki državi privilegiran. So terminologijo – dejavnost posebnega družbenega pomena – skenslal šele z zakonom 1996. Ne? Dejavnost posebnega družbenega pomena. Tudi prav, če je kej izvajala ta Energetika, je izvajala dejavnost posebnega družbenega pomena. Ona pa zdaj izvaja dejavnost distribucije, ne pa javno službo. To se pravi, ta seveda, dejavnost, ki jo je dobila skoz lastninjenje, a ne? Ali ne vem skoz kuga? Skozi nercijo, ne? Skozi nercijo. Ona opravlja. Moram reč, da opravlja javno službo ne? Tudi računsko sodišče ne ve. Ker v korespondenci, v korespondenci, z računskim sodiščem – se uporablja – veste, katere besede? Poslanstvo. Gospod Colarič, vi ste v službi v podjetju, ki opravlja poslanstvo. Ne pa, ne pa

javno storitev, ne? V javnem, rekel bi – zdaj edino ne vem, kdo vas je poslal? Bog otac mogoče? Ali pa, oprostite, boginja županja? Jaz ne vem, kdo je v poslanstvo poslal Energetiko? In seveda, ker je ona poslana, ker je poslanstvo, ker gre za poslanstvo, ne? To pomeni, da se z njim seveda tudi ravna tako, kot s tistim, ne? Z njim se ravna v rokavicah, ne? Ker on opravlja poslanstvo, ne pa to, da bi nam bilo toplo. In, da bi imeli plin, ne? To se pravi, da ta dikcija je itak fouš. To se prav, da jaz predlagam, prvič – da se ne zgodi to, ne? Da bi javno službo izvajal izvajalec, ne? Naj se zgodi to, da do druge odločitve, opravlja dejavnost, pa se citira kera? Ne? Tista, ki je v naslovu, ne? Dejavnost izvajalec, ki jo je podobno izvajal do sedaj. Zdaj, če bojo mel tukaj seveda problem pri kakšnih kontraktingih, novih produktih, dogovarjanju. Veste, zato, ker nimajo v odloku napisano, da je priključitev obvezna – smo dobili zdaj inovativne poti ...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, da zaključite misel.

G. MIHA JAZBINŠEK

... kontraktinga...Ja. Dogovarjanja, ne vem kuga in tako naprej. Oprostite, normativi pa Colarič so zato, da ni treba kontraktinga. Ne? Da ni treba dogovarjanja. Da so stvari enostavne. Flk. Živjo, zdravo, ti moraš biti tu zraven. Plačat moraš. Na svidenje. Pogoji so taki. In na svidenje. Ne pa samoupravljat z vsakim potencialnim uporabnikom. Zato, ker nismo od leta 93 do danes, tudi za časa vašega podžupanstva, sprejeli tega odloka. In zdaj smo vsi pametni...

GA. DANICA SIMŠIČ

Čas se vam je iztekkel.

G. MIHA JAZBINŠEK

Vsi smo pametni.

GA. DANICA SIMŠIČ

Čas se vam je iztekkel. Hvala lepa.

G. MIHA JAZBINŠEK

Raje opravičujte svoje zablode, trinajstletne.

GA. DANICA SIMŠIČ

Replika na vašo repliko, gospod Sušnik. Izvolite, minuta.

G. PETER SUŠNIK

Hvala. Nismo vsi pametni. Jaz ne dovolj. Ker, kolega Jazbinšek, s to repliko ste vsem povedal, da pojma nimate, kaj je v tem odloku napisano. V čem je poslanstvo odloka. In v čem naj bi odlok mel poslanstvo in v čem naj bi mel poslanstvo tisti, ki naj bi ta odlok izvajal.

Pojma nimate in zato lepo prosim, ne nas matrat s temi bravurami, ki ne peljejo popolnoma nikamor.

Gospodu Colariču bom pa jaz tisto povedal, kar mam jaz pritožb čez Energetiko. V zasebnem svetu, v svojstvu uslužbenca in uporabnika. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. In še ena replika... Nimate več besede, ne, gospod Jazbinšek. In še ena replika. Doc. dr. Gomišček. Izvolite. Do tri minute.

G. DOC. DR. GREGOR GOMIŠČEK

Jaz ne vem kdo ma prav, kdo nima prav. Dejstvo je, da najbrž, če se tukaj mora spreminjat prehodne odločbe, potem se mora tudi pri prejšnjih odlokih. Pri vodi, pa pri kanalizaciji. Si ne predstavljam, da bi samo Energetika bila tako problematična na ta zapis, tam notri. Pa tam ni noben prišel do te ideje. To je ena. Druga je pa ta, da sem vesel, kar sem slišal pri gospodu Colariču, da se je Energetika začela ukvarjat s tistimi stvarmi, ki so se nam v prejšnjem mandatu zdele zelo pomembne. Pa niso prišle tako do izraza. In, da se je prenehala ukvarjat z bančništvom. Tako, da je to – ekspertiza od kolega Colariča zelo pozdravljam in jim želim še veliko uspeha pri njihovem poslu.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa, besedo za razpravo... replika na repliko?

G. MIHA JAZBINŠEK

Ja.

GA. DANICA SIMŠIČ

Gospod Jazbinšek, minuta, izvolite.

G. MIHA JAZBINŠEK

Gre za te produkte, ne? In tako naprej. In status javne službe, o čemer je govoril gospod Gomišček. In, ki jih je imenoval – ne vem, kaj je hotel Sušnik povedat, razen to, da je povedal, da nimam pojma. To je itak jasno.

Jaz sem povedal sledeče, računsko sodišče, ko bi moralo pogledat kero je javno službo – opravlja Energetika – se je odločilo, da ne obvlada terminus tehnikus. Da ga ni. Da se ne more za nič prijet. In se je prijelo za pojem, ki ga je Energetika dala. Mi opravljamo ne javno službo. Ne dejavnost posebnega družbenega pomena. Ampak Energetika je napisala računskemu sodišču – mi opravljamo poslanstvo. Ne? Ker ni znala napisat, kaj ona opravlja, ne? In zdaj opravlja seveda ne javno storitev, ne javno službo, ne? Ona opravlja poslanstvo. In, jasno, da jaz nimam pojma, ne? Gospod Sušnik, okrog teh metafizičnih izrazov...

GA. DANICA SIMŠIČ

Čas se vam je...

G. MIHA JAZBINŠEK

Ja....

GA. DANICA SIMŠIČ

Zaključite misel.

G. MIHA JAZBINŠEK

Glede teh metafizičnih izrazov, se jaz ne zastopim, ne? Jaz se zastopim na bolj, kako bi rekel, semantično jasno terminologijo. Tudi tehnična terminologija je to, pa pravna terminologija. Ampak, prav, ne? Še posebej je prav to, če Gomišček misli, da se seveda zdaj kontraktinigi dogajajo glede tistega, kako bi rekel – razvojnega programa, ki ga je – verjetno ga je delal tale Kovačič, se mi zdi. Pol ga je pa Vidmar odstavil. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Ja. Jaz sem trdno prepričana gospod Jazbinšek, da natančno veste, da ste zlorabili poslovnik, pri tejle, pri tem repliciranju. In naslednjič vam bom prisiljena vzeti besedo, v takem primeru. Besedo za razpravo ima gospod Zvone Penko.

G. ZVONE PENKO

Spoštovana gospa županja, spoštovane svetnice in svetniki. Nisem imel namena se oglasit pri tej točki dnevnega reda. Ampak, vzpodbudila sta me k temu gospod Jarc, v razpravi. Pa gospod Sušnik v repliki.

Namreč, bilo je govora o prihranku. Na eni strani o prihranku energije. Na drugi – pri distribuciji toplote, seveda. Na drugi strani pa o čistejšem ozračju. Bolj v informacijo diskutiram v tem smislu, da je – že obstoja tehnologija, ko blok nabavi, seveda s soglasjem in tudi s finančnim prispevkom posameznega lastnika stanovanja, da nabavi regulator dovoda toplotne energije v stanovanje, ki je – ima svoje senzorje obrnjene proti severu. In je potem tukaj prihranek, plus prijetno bivanje. Namreč, sam živim v bloku, ki ta regulator ima. In, dokler tega ni bilo. Dokler se o tem nismo dogovorili, je bilo tisto, kar je bilo prej tudi govora, al si odpiral okna, al si pa zmrzoval. Danes ti radiatorji tako delujejo. Ti maš odprte, delujejo tako, da ti je prijetno. Samo tolik sem hotel – da tehnologija je. Kako se bo pa to prisililo posameznike, lastnike stanovanj – je pa stvar diskusije v blokkih, ali v manjših stanovanjih. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Ker ni več prijavljenih k razpravi, razpravo zaključujem. In gospod Klavs želi besedo. Izvolite.

G. PAVEL KLAVS

Spoštovana županja. Mislim, da ne bomo odgovarjal, bomo pa zlo pozorno prebrali in proučili in odgovorili na današnjo razpravo.

Nekaj pa moram le reč. Gospod Jarc je uporabil besedo zahrbtno. Da je v odloku nekaj zahrbtno narejeno. Sicer ga je že gospod Jazbinšek z repliko podučil, ne? Da to ni tako. Jaz bi

pa še enkrat. Ker je bila pač ta beseda uporabljena, da to, kar je on razpravljaj, določa pravilnik o načinu ogrevanju Mestni občini Ljubljana, sprejet, ja leta 2003 in 2005. Kar je potrdil minister Vizjak. To bi mogoče rekel. Samo to. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa gospod Klavs.

Prehajamo k odločanju o

PREDLOGU SKLEPA, ki se glasi:

Mestni svet Mestne občine Ljubljana, sprejme Osnutek Odloka o dejavnosti systemskega operaterja distribucijskega omrežja zemeljskega plina in o dobavi zemeljskega plina tarifnim odjemalcem ter o distribuciji toplote. Skupaj s pripombami iz razprave.

Ugotavljamo navzočnost.

Ugotavljanje navzočnosti poteka.

In zaključujem.

26 prijavljenih svetnic in svetnikov.

Glasujemo. Kdo je za tak predlog sklepa in kdo mu nasprotuje?

Glasovanje zaključujem.

ZA 27. PROTI NIHČE.

Ugotavljam, da je sklep sprejet.

S tem zaključujem 4. točko dnevnega reda in prehajam k 5. To pa je

AD 5.

OCENA STANJA ZEMLJIŠKOKNJIŽNE UREDITVE VEČ STANOVANJSKIH OBJEKTOV V LJUBLJANI

Gradivo za to točko ste prejeli s sklicem seje. Pred prvim zasedanjem pa ste prejeli Poročilo pristojnega Odbora za gospodarjenje z nepremičninami, s predlogom sklepa. Med prvim zasedanjem pa ste prejeli še Postopkovni predlog Sklepa svetnika gospoda Mihe Jazbinška.

Najprej dajem na glasovanje

POSTOPKOVNI PREDLOG SKLEPA SVETNIKA GOSPODA MIHE JAZBINŠKA, ki se glasi:

Skladno s 106. členom Poslovnika Mestnega sveta Mestne občine Ljubljana, se obravnava ocene stanja zemljiško knjižne ureditve več stanovanjskih objektov v Ljubljani konča.

Ker o postopkovnih... predlagatelj lahko. Predlagatelj lahko obrazloži. Izvolite.

G. MIHA JAZBINŠEK

Jaz sem prosil najprej vas, ne? Kot predsedujoča, da sprejmete tako odločitev. Po poslovniku, ne? Tako, da je blo ta, to prošnja, ne? Zdaj, vi ste pač, kakor da jaz ne bi tukaj kaj dost govoril. In dajete zdaj na glasovanje. To pomeni, da vi ne sprejemate mojega predloga, ne? In

dajete zadevo na glasovanje. Hvala županja, tist, kar sem mislil, da boste izrabili to svojo postopkovno, rekel bi – prioriteto možnost, ste dal seveda zdaj v glasovanju. In jaz bom seveda mal – samo formalno utemeljil ta predlog.

In sicer ta predložena ocena stanja zemljiškoknjižne ureditve več stanovanjskih objektov v Ljubljani, se skoraj v celoti nanaša na problematiko, za katero zahteva mestni svet. Mi, zadnjič, na eni zadnjih sej – od mestne uprave in Odbora za gospodarjenje z nepremičninami predlog sklepov za ureditev neurejenega statusa teh reči do 10. novembra 2005. To se pravi, ta obravnava bi nekak bla preuranjena danes. In v nasprotju z – podvajala bi se s sklepom mestnega sveta na to temo. Ko smo o tej predkupni pravici mel odlok, smo mel tri sklepe, kako naj se javno dobro uredi na infrastrukturnem sistemu cest. Potem smo mel pa četrti sklep, ki ga je predlagal odbor, ne? Za nepremičnine. Ki se je glasil, da naj se na tistih področjih, ki smo lastniki in tako naprej – stvar obravnava na osnovi materiala, ki naj bi bil nam dan do 10. novembra 2005. Obravnava tega materiala zdele bi bila preuranjena. Ne bom pa zdaj diskutiral o tem, da osebno seveda menim, da tudi vsebinsko ni zadostna za obravnavo. In tudi bom povedal, da tudi tehnično ni zadostna za obravnavo. Svetniki niso videli grafičnega materiala, ki je ozadje tega, ne? To je 50 primerov grafičnega materiala. In, da – če vsaj primere nekatere ne dobijo, svetniki ne morejo o tem materialu kompetentno diskutirat. No, tako, da jaz prosim, da se glasuje za odlog – do novega materiala, ki bo ustrezno pripravljen za potrebo razprave. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa.

Prehajamo torej k odločanju o tem postopkovnem predlogu gospoda Jazbinška.

Ugotavljamo navzočnost.

Ugotavljanje navzočnosti zaključujem.

In glasujemo. Kdo je za in kdo je proti.

Kot veste, sama nisem podprla tega predloga.

Glasovanje zaključujem.

ZA je glasovalo 16 svetnic in svetnikov.

PROTI 14.

Ugotavljam, da je predlog sprejet.

Gospod Möderndorfer je zahteval ponovitev glasovanja.

Torej, ponovno bomo glasovali.

Mislím, da se medtem navzočnost ni spremenila.

Dobro, potem kar prehajamo na glasovanje.

Glasujemo, kdo je za in kdo je proti.

Glasovanje zaključujem.

ZA je glasovalo 15 svetnic in svetnikov.

PROTI 17.

Ugotavljam, da predlog ni sprejet.

In tako prosim... in tako prosim predstavnika predlagateljice, torej gospoda Velka Franka, načelnika Oddelka za splošne, pravne in kadrovske zadeve, da poda uvodno obrazložitev. Prosim gospod Franko.

G. VELKO FRANKO

Hvala lepa gospa županja. .... Spoštovani mestni svet. Za razliko od drugih svojih nastopov, vam moram tokrat definirati pozicijo iz katere pravzaprav danes govorim. Niti ne s pozicije načelnika Oddelka za pravne, kadrovske in splošne zadeve, kar se utegne zdeti čudno samo tistim, ki ne poznajo Odloka o organizaciji in delovnem področju Mestne uprave. Seveda, drugim ne. Niti iz pozicije tako imenovanega začasnega direktorja. Kar utegne koga posebej, recimo iritirati, pa ga ni tukaj. Pač pa iz pozicije pooblaščenca županje, za izvedbo postopkov koordinacije, ki jo imajo za pripeljati v ureditev zemljiško knjižnega stanja, posebej v soseskah, pa ne samo tam.

V tej vlogi, torej, v vlogi pooblaščenca županje. Pooblaščenca organa mestne uprave, ki je na neposrednih volitvah dobil ogromno večino volilnega telesa, sem bil torej poslan, da rečem v figuri tega – razčiščevanje odnosov, ki so se napletali na področju mesta Ljubljane od poznih petdesetih let naprej. In so doživele svojo kulminacijo v poznih devetdesetih letih. Živimo jih pa, meščani našega mesta danes. Mestna občina Ljubljana pa ravno tako.

Zadnjič že, ko smo razpravljali o – o Odloku o predkupni pravici, je bilo – na hitro – navrženo nekaj v zvezi z zakonodajo. Ki je bila sprejeta v devetdesetih letih. S posebnim poudarkom na privatizacijsko zakonodajo. No, lejte, tema, ki je bila zadnjič obravnavana in ki se tudi danes obravnava v okviru ocene, ki jo je mestni svet pač hotel dobiti, je po svoje silno hvaležna. Hvaležna – in za – politične dispute, hvaležna pa tudi za neskončne strokovne razprave. Vedet morate, da v času od leta 90 do danes, je Slovenija sprejela približno dvanajst zakonov, ki tako ali drugače posegajo v reševanje te problematike. Pred Slovenijo, je bilo pa sprejeto od zaključka petdesetih, pa do devetdesetih let, približno – slabe tri ducate zakonov, ki so vsak, s svojega področja nekako to zadevo urejal. Če se obrnem v – oziroma, če se vrnem na sam začetek, potem vas seveda moram spomniti, gospe in gospodje, na konec petdesetih let. Na čas, torej, ko je bila ves čas – ko je ves čas tekla – torej nacionalizacija. V zvezi s stavbnimi zemljišči, stavbami in podobnim, posebej na Zakonu o nacionalizaciji najemnih stavb in gradbenih parcel v mestih in naseljih mestnega značaja. Ta zakon posebej poudarjam zato, ker od 1.1.59 naprej, v mestu Ljubljana ni več zasebnih zemljišč. Ampak so vsa zemljišča nacionalizirana. In je prenesena raba teh zemljišč, ali v upravljanje teh zemljišč na takratne občinske ljudske odbore. Občinski ljudski odbori so funkcionirali skladno, seveda z zakonodajo. Ki je bila pa v tem, da so se mestna zemljišča oddajala za – za izgradnjo, rekli so takrat podjetjem in tudi občanom.

No, na kakšen način je potekal ta postopek. Vam moram reči, da tak, da se je to oddajanje realiziralo s pogodbami, ki so se klicale – Pogodbe o oddaji pravice uporabe za gradnjo stavb in stanovanjskih hiš. In tako naprej. Ta pravica obsega štiri besede, kot ste zaznal. Pravica uporabe za gradnjo – nima nobene zveze s stvarno pravnimi pravicami. In – z niti vknjižbami teh stvarnih pravic v B list zemljiške knjige. Ampak, gre za klasično obligacijsko pravico, ki ji sicer rečemo – nalog. In je prevzemnik tega naloga prevzel nase obveznost, da po pravilih, ki jih je definirala občina ali naš pravni prednik, na nekem določenem teritoriju zgradi ravno tisto, kar mu je bilo ukazano z – ponavadi občinskih zazidalnim načrtom. Ali pa podobnim prostorskim aktom občine. Jasno je, da je z realizacijo tega naloga, po splošnih pravilih stvarnega prava, investitor originarno pridobil lastninsko pravico na zgrajeni stvari, stavbi, na tujem svetu. Na tujem svetu.

Podobno situacijo mam, gospe in gospodje, tudi na – na zasebnem – na – v realizaciji zasebne gradnje....

.....konec 1. strani II. kasete.....

...razliko. Zakonodajalec je od zasebnega investitorja terjal, da je zemljiško knjižno uredil svoje pravice, preden je zasebni investitor dobil lokacijsko dovoljenje, gradbeno dovoljenje in ob zaključku, pač tisti, ki je to naredil – tudi uporabno dovoljenje. Zadeva je zgedala približno tako. Ko je zasebni investitor kandidiral na razpis, ki ga je dal občinski ljudski odbor, ali pa kasneje občina, za gradnjo, recimo, svoje stanovanjske hiše. In je uspel, je dobil, tako, kot družbeni sektor, pogodbo o pravici uporabe za gradnjo, ki je bila knjižena v C list zemljiške knjige. In potem, ko je hiša, ki jo je gradil prišla v tretjo gradbeno fazo, je začela delit samostojno usodo. Je postala samostojni subjekt. Takrat je bila tud, bi rekel, stvar v pravnem prometu. Takrat, gospe in gospodje, postane tudi zemlja stvar pravnega prometa. In preide na tretjega, recimo kupca. Kupca, ampak, seveda kako? Tako, da se vknjiži v nekem drugem vložku lastninska pravica na stavbi. In pravica uporabe na zemljišču, za čas, dokler stavba tam stoji. Princip, ki ga je uvedel, bi rekel, zakonodajalec unga časa, je obsegal to, torej obligacijsko pravico. Je bil seveda raztegnjen med družbeno pravne osebe. Ampak, z enim pomembnim privilegijem. Družbenim pravnim osebam, tako imenovanim pooblaščenim investitorjem, v Ljubljani se jih v glavnem pojavlja pet – ni bilo potrebno za pridobitev gradbenega dovoljenja, torej lokacije gradbenega dovoljenja in kasneje uporabnega dovoljenja, zemljiško knjižno realizirat, bi rekel – svojih pravic. Ali svojih upravičenj. Zadostovala je pogodba, ki je bila sklenjena z – praviloma z občino. Ali pa z njenim, bi rekel, pooblaščenem – skladom. Sklad stavbnih zemljišč. Ali pa Sklad za komunalno urejanje. Taki skladi se v Ljubljani pojavljajo.

Torej, ko je bila zadeva zgrajena, je seveda za tega investitorja, kot tudi za privatnega investitorja veljalo splošno načelo. S soglasjem, če rečem – v figuri – lastnika, ali imetnika pravice uporabe, torej Občinskega ljudskega odbora, ali kasneje občine, je tretji zgradil svojo stavbo, kot investitor. In je bil kot investitor originarni lastnik stavbe, namenjene za nadaljnjo prodajo po delih. Po delih je seveda to stavbo prodajal etažnim lastnikom največkrat, ne? Ni pa, seveda, realiziral po pravilu – tistega dela, tiste prve pogodbe, s katero je pravico sploh dobil. Ki mu je ukazovala, da uredi zemljiško knjižno, po zaključeni gradnji. Tudi pravice, ki izhajajo iz recimo nakupa. Tega pač niso naredili. Ne samo v odnosu do etažnih lastnikov. Tudi do občine. Občina od pooblaščenih investitorjev po pravilu ni dobila povratne informacije, v smislu zemljiške knjige, ne? Po zaključeni gradnji, recimo sosek. Četudi se je občina preko svojega sklada pojavljala kot investitor komunalne javne infrastrukture. Torej, občina je zmeraj plačevala izgradnjo cest. Plačevala je izgradnjo zelenic, parkirišč, otroških igrišč in družga sveta, ki v figuri, če vam rečem – predstavlja funkcionalno in razširjeno oziroma skupno funkcionalno zemljišče. To ni bilo nikdar urejeno. Stanje, kot ga seveda mam, je cepljeno na devetdeseta leta. Bi rekel, z današnjim pogledom - pogledano – kaotično. Preprosto rečeno kaotično.

Res je, mi smo v realizaciji tega naloga, pripravili približno petdeset map. Petdeset mapnih kopij. Z opredeljenimi podatki, ki – ki skupini, ki se pač ukvarja s temi deli, služijo, kot podlage za izvedbo nadaljnjih ukrepov. Znotraj ocene, ki smo jo pripravili, ni bilo v osnovi mišljeno, da bi se te mape tako ali pa drugač prezentirale mestnim svetnikom. Ker preprosto nismo hoteli vzpodbuditi posebej, ne? Torej strokovnih disputov. Ali pa strokovnih diskusij. Ker štejejo, da pač mestni svet ni mesto, kjer bi se bistrile strokovne pozicije razpravljajočih. Pač pa smo hoteli v tem, v tej oceni stanja poudariti tisto, kar se je pripravljavcem, zna bit – zdelo pomembno za mestni svet. Pomembno se nam zdi poudariti to, da je vloga in pooblaščenca županje. To se pravi – mene, vsaj jaz to tako razumem in mojih sodelavcev v

tem, da s svojimi aktivnostmi pripeljemo do oženja tistega prostora, ki ga povsem neurejena zemljiška knjiga omogoča špekulantom. Takim in drugačnim špekulantom. Skratka, stvar mesta je, da to zemljiško knjigo spravi do tiste, kako bi rekel – do tiste stopnje, do tiste stopnje, ko bo – ko bo po eni strani zavarovano premoženje vsakega posameznika, Meščana, etažnega lastnika. Zlasti seveda tistih, ki zdaj niso – niso knjiženi in zgublajo na trgu stanovanj vrednost ravno na račun tega dejstva. Ravno na račun tega dejstva.

Torej, poti, ki nas peljejo v realizacijo teh ciljev, katere mislimo, da so politični. In za katere vemo, da niti prejšnja mestna oblast in tudi ne sedan... prejšnja v smislu pred letom 90. In tudi ne sedanja mestna oblast ni najdla, ni našla ustreznega odgovora. Mi torej štejemo, da bo treba verjetno večplastno delat. Ena plast tega, teh naših aktivnosti, so seveda čisto, bi rekel – konkretne pravde. Konkretni tožbeni zahtevki, ki jih naslavljamo na – zdaj tega, zdaj onega, za katerega mislimo, da je – da je prišel do nepremičnin, za katere mi štejemo, da so mestne nepremičnine. Ali pa mi štejemo, da so nepremičnine, ki bi mogle it, na podlagi tudi seveda privatizacijske zakonodaje nekemu drugemu. Ne pa tistemu, ki se izkazuje v zemljiški knjigi. To je en nivo reševanja. Drug nivo reševanja je, k ga delamo ves čas sprotno. In praktično iz dneva v dan. Je tesno sodelovanje z nekaterimi izkazanimi upravniki. Od 120, kakor smo jih uspeli identificirati v tem – v postopku priprave te ocene. Jih je mogoče 9 takih, ki so usposobljeni do te mere, da se odzivajo na pravi način. Na izzive zakonodajalca. In časa. Torej, z njimi sodelujemo v realizaciji postopkov, ki imajo za pripeljati v zemljiško knjigo etažne lastnike. Seveda zmeraj na tistih pozicijah, ki je tako – ali pa drugače ostala na mestu, ne? Ker saj je tudi takšnih, bi rekel, otokov, kjer se mesto pojavlja, po današnji terminologiji, kot lastnik teh stavbnih zemljišč. No, to je... v tem sodelovanju z upravniki...

In koncem koncev tudi v sodelovanju z bivšimi, bivšimi pooblaščenimi investitorji. Tukaj moram reči, da je prišlo do – mogoče nekaterih nesoglasij. Ali pa mogoče tudi neustreznih rešitev, ki nam jih nekateri opravičeno, ali pa mogoče celo nalašč očitajo. Šlo je preprosto za rešitve, ki so omogočile, da so se prej pooblašчени investitorji, zdaj pa seveda povsem zasebne družbe knjižile kot lastniki nepremičnin. Ki bi v osnovi morale priti na etažne lastnike. V nadaljevanju seveda tega nismo speljali. Ampak so delali – so se pač obnašali kot klasični lastniki. To je tako, da so prodajali nepremičnino, za katero so ocenili, da je nimajo za kaj druga porabit. Skratka, tle se pač postavljajo – postavljajo zahtevki pred nas, da zna bit tud s tožbami. Torej za – za – zavrnamo interese ne samo mestne občine, ampak tudi naših meščank in meščanov.

Toliko bi jaz imel na kratko za povedati na to temo. Ob oceni, ki vam je bila seveda dana, kot izhodišče za eventualno razpravo. Rad bi omenil ob samem zaključku, mogoče, prav na kratko, samo statistiko. V pripravi te ocene, kot sem rekel, smo se osredotočili na petdeset lokacij znotraj našega mesta. Na katerih je bilo od poznih petdesetih let zgrajenih torej 2200 več stanovanjskih objektov. Površina, ki jo opazujemo obsega slabih 700 ha. Realizirane vknjižbe, po prejšnji zakonodaji, po zdajšnji zakonodaji. Po vmesni zakonodaji. Pod to razumem interventni zakon za vknjižbo lastninske pravice in tako naprej. Je cca, je 40%. Teh 40% je 80% vknjižb takih, da so vknjižene hiše in fundusi. Medtem, ko preostali del funkcionalnega – skupnega funkcionalnega zemljišča, po današnji terminologiji, torej, gradbene parcele – ni realiziran. Kar v resnici pomeni, da se moramo vračati na te vknjižbe. Torej, že realizirane vknjižbe. In dosega vknjižbo grajenega javnega dobra. Od tega, kot veste, se plačuje tudi nadomestilo za uporabo stavbnega zemljišča, ne?

Skratka, to so problemi, s katerimi se soočamo. In računamo na to, da bomo ob zdajšnjem tempu dela, ob zdajšnjem tempu dela – ali pa ob zdajšnjih rezultatih, ki smo jih pač pokazal v desetih letih, kolikor približno obstaja Mestna občina Ljubljana. Porabili, seveda si niti ne upam na glas povedati, koliko desetletij, da bomo prišli do konca, ne? Ne? Skratka, analiza pokaže, da je stanje, tako, kot je – bi rekel – dost nerealno, če ocenimo, kot realno, ali pa hoteno stanje – stanje realizacije vknjižb v – recimo v realnem času petnajstih let. To po tem

tempu ne pride v poštev. Ne? Torej, mi pričakujemo, da bomo znali dat pobudo za kakšno sistemsko rešitev. Ki se je do zdaj sicer pokazala, kot delno uspešna. To je ta intervencijski zakon, ki je bil realiziran. Če pa seveda tega ne bo, mestni upravi ne bo kazalo drugga, kot da vknjižuje samo sebe in potem naše pravne naslednike. To so bili v resnici kupci naših pooblaščenih investitorjev. Pač od parcele do parcele. Od več stanovanjske hiše, do več stanovanjske hiše. Vendar seveda ne na način, kot smo to uspeli delat v poznih devetdesetih. Kar nam je bilo tudi očitano z nekimi uskladitvenimi pogodbami. Ampak, z drugimi enostranskimi listinami, ki pripeljejo do enakega rezultata.

Torej, jaz bi se vam zahvalil za vašo pozornost. In pričakujem razpravo.

Ja, še to bi rad povedal, mogoče ob samem zaključku. Če sem že začel s tem, da v – danes nastopam, kot poročevalec, kot poročevalec, na račun posebnega pooblastila gospe županje, moram tudi razložiti zakaj je temu tako. Temu je tako zato, gospodje in gospe, ker zdajšnji Odlok o organizaciji in delovnem področju mestne uprave, definira naloge s tega področja in jih veže na tri različne oddelke. Dejstvo je, da ti oddelki - nekateri majo, nekateri nimajo v svojih vrstah ljudi, ki se zastopijo na ta segmentič poslovanja zemljiške knjige. Ali pa nepremičninskega poslovanja. In dejstvo je, da ti trije oddelki, od leta 95, do leta , torej 2005. Ali pa, če vzamemo od leta 95, ko je bil ta odlok sprejet, do leta 2005 – ti trije oddelki, po moji oceni, pa tudi po oceni mogoče zainteresirane javnosti, niso bili najbolj učinkoviti na tem segmentu delovanja. Zaradi tega se je pojavila potreba po tem, da se službe, ali pa služba, ki se bo ukvarjala ravno s tem segmentom dela izlušči iz teh treh oddelkov. Zna biti tudi s spremembo Odloka o organizaciji in delovnem področju mestne uprave tako, da se zna bit, zdaj sicer zapisane naloge, na način, ki se lahko različno interpretira, združijo na enem mestu. In se potem nepremičnine, ko so enkrat zemljiško knjižno urejene, prenesejo v upravo. Zdaj enega, zdaj drugga, zdaj tretjega oddelka. Ali, če vam rečem po imenu – Oddelek za gospodarske javne službe in promet mora prevzeti nepremičnine, seveda takrat, ko so te nepremičnine definirane, kot javna gospodarska infrastruktura. Ceste, kot grajeno javno dobro. Zelenice tudi, če se odločite, ali pa če se odločimo, da se bojo definirale, kot grajeno javno dobro. In tako naprej. Kar tiče Oddelka za gospodarjenje z nepremičninami. To v resnici pomeni v – v besednjaku, torej, ki se je razvil znotraj mestne uprave, da gre za gospodarjenje s stavbami, s poslovnimi prostori, z upravnimi prostori. Torej takrat, ko je ta stavba prizemljena. Ko je definirana lastnina. In, ko je opredeljen prostor, kot poslovni prostor. Takrat prevzame oddelek, bi rekel – takšno nepremičnino v upravo in jo upravlja tako, da jo oddaja, pobira najemnino in tako naprej. Podobna situacija je seveda pri Oddelku z zemljišči. Na Oddelku z zemljišči.

Zato smo strašno zadovoljni, da je prav matični odbor, ki se je – če dovolite, gospod predsednik, bi s tem zaključil, ukvarja z gospodarjenjem z nepremičninami, tudi oblikoval sklep, ki ga mestna uprava, za katerega se tudi mestna uprava prizadeva. To pa je, da se gre v reorganizacijo Odloka o organizaciji in delovnem področju mestne uprave, z ustanovitvijo posebne skupine, ali službe, zaradi mene lahko v katerem koli oddelku. Pa če bo mela definitivno opredeljeno nalogo, ki bo jasna in ji bo mestni proračun tud zagotavljal sredstva za realizacijo te naloge. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa tudi vam gospod Franko. Svetnice in svetniki, verjamem, da ste iz povedanega izluščili zakaj iz gospoda Franka veje tako veliko navdušenje. Da sem ga pooblastila za to nalogo. Ker je to, seveda, zelo težka in kompleksna naloga. Poleg vsega ostalega dela, ki ga sicer ima.

Ampak, zdaj pa prosim gospoda Francija Slaka, predsednika Odbora za gospodarjenje z nepremičninami, da poda stališče pristojnega odbora.

G. FRANCI SLAK

Hvala za besedo. Moram reč, da gre res za nehvaležno delo na tem področju. Ker je toliko problemov, da ne vemo, kje bi se jih morala mestna uprava lotiti. Odbor za gospodarjenje z nepremičninami je obravnaval to gradivo in ocenjeval in ga ocenjeval dost kritično. Ker v tem poročilu, ki ga je pripravila ta skupina, je razvidno samo neka zgodovina, kako je družbeno premoženje prehajalo na znanega lastnika. Tudi v gradivu pravi ta skupina, da gre za neko opazovano področje, ki navaja število stanovanj, zemljišč in tako naprej. Ko smo to gradivo začel pregledovat, časa je bilo malo, smo takoj opazili, da gre za lastnike, ki jih mogoče že petnajst, dvajset let ni več. In, da še vedno jih vodimo, kot lastnike. Mislim, da bi se ta skupina lahko saj toliko potrudila, da bi lahko napisala, kdo je pravni naslednik. In tistega tudi vpisala. Ne glede na to je odbor za gospodarjenje sprejel sklep, s katerim ugotavljam, da se je seznanil z oceno stanja zemljiško knjižne ureditve več stanovanjskih objektov v Ljubljani in predlaga tudi dodatni sklep. To, kar je že gospod načelnik tudi obrazložil. Da le Mestna občina Ljubljana pripravi spremembo Odloka o organizaciji in delovnem področju Mestne uprave, Mestne občine Ljubljana. In uvede novo službo za mestno lastnino. Hvala lepa.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Statutarno pravna komisija ni imela pripomb. In preden preidemo na razpravo, bi bilo dobro, da gremo na odmor, ne? Da se malo ojačamo. Sejo bomo nadaljevali 7 pa 10 minut. Hvala lepa in dober tek.

-----o d m o r

... bomo začeli z nadaljevanjem, če se nam pridružite. ....nadaljujemo s sejo. Odpiram razpravo. K razpravi se je prijavil kolega Jazbinšek. Izvolite.

G. MIHA JAZBINŠEK

Hvala lepa gospod podžupan. Seveda, gospa županja vedno, ko bi se morala kaj naučit, ne? Zapusti – ne? Zadnje čase zapušča ravno takrat, kadar jaz razpravljam – kadar jaz razpravljam zapušča ...

G. MILOŠ PAVLICA

Morebiti pa ima še pametnejše obveznosti...

G. MIHA JAZBINŠEK

Sam Peter Božič je tak, k to naredi. Ampak, zdaj ne vem, ali bo to naredil. Ali ne bo naredil...

G. MILOŠ PAVLICA

Bo prebrala magnetogram in poglobljeno preštudirala globoke misli.

G. MIHA JAZBINŠEK

A bo po..., a, ha, o.k.. Ne vem zakaj ni te moje obrazložitve poglobljeno poštudirala gospa županja. Ampak, očitno hoče met razpravo. In očitno hoče met tudi opozicija razpravo na osnovi gradiv, ki so slaba, ne? Oziroma na osnovi gradiv, iz katerih ni moč sprejet takega sklepa, kot ga je sprejela, kot ga je sprejel Odbor za nepremičnine. Gospodarjenje z nepremičninami. Iz zlo enostavnega razloga. Tu ni osnove. To se pravi, da je odločitev o tem, da naj bi se poseben oddelek naredil, padla iz neba. Jaz mislim, da je odbor bil tle nekako zaveden. Ker v gradivih, v katerih so bila tuki notr dana, je en tak predlog čisto na koncu nekje bil, ne? Tudi se ni vedelo kako naj bi ta organizacijska enota naj zgledala. Ta čas – ta čas so pa v mestni upravi s sistemizacijo združili dve službi. Pravno premoženjsko in pa službo informatike oziroma mestne, kaj že? Zakladnice. Tako, da, zakaj bi zdaj k tej službi? Zakaj bi zdaj k tej službi, dali zraven še gospodarjenje, oddelek za gospodarjenje z zemljišči in oddelek za gospodarjenje z – OGJSP, ne? Mi ni popolnoma nič jasno, razen, če nekdo sliši besedo zemljišča, misli, da gre vsa v isti koš.

Najprej, da bo popolnoma jasno. Če mora bit premoženjska pravna, pa zakladniška služba s kom – s kom na linku. Potem so to finance. Oddelek za finance. Ne? Ki ma vrednostno, vrednostno bilanco, ne? In, ki nima – in z linkom mora biti potem tudi na tehnično bilanco, al pa – rekel bi - zemljiško knjižno informatiko, ali kakor koli to je. Namreč, naslednji razlog, zakaj tak sklep ne bi smel bit sprejet, je to, ker v tem gradivu ni govora o službah OGJSP in premoženjsko pravnih problemih OGJSP. In v tem gradivu, ne? Ki je slabo – ni govora o vprašanju z – rekel bi, gospodarjenja z zemljišči. Bom povedal v čem so ti trije zemljiški – zemljiški sklopi med sabo različni. In nimajo kaj skupaj iskat, razen na kakšnem medsebojnem linku. Poglejte, OGN, ne? Ima, rekel bi – v svo..., ne? Vodi lastnino, ki ne zapade javnim službam. Ne? Poslovne prostore. In kakor kol in tako naprej. To je tudi lastnina, ki jo lahko mi prodajamo, ali pa ne prodajamo in tako dalje in tako naprej. Dočim ima OGJSP v svoji, rekel bi, bilanci, ker bilanca je na koncu koncev lahko pri tej – pri tej centralni službi, ki je zdaj narejena – ker to je čisto navaden link po - po računalniku. Ampak, on ma druga opravila. On ne daje v najem. Tako, kot OGN. On ima druga pravila. In ta opravila so – zgraditi infrastrukturo. Infrastrukturo upravljat. Jo kategorizirat. Dobit na njo gor grajeno javno dobro. In pazit, da ni v pravnem prometu. To se pravi, v resnici eno infrastrukturo in samo infrastrukturo ma OGJSP. In z njo se gospodari drugače, kot se gospodari v OGN-ju. To se pravi v Oddelku za gospodarjenje z nepremičninami. Ki so - se daje v najem, se jih prodaja. Ki – to, ono in tako dalje in tako naprej. Da pa bi Oddelek z zemljišči sodil skupaj – za gospodarjenje z zemljišči pa sploh ne. V tistem oddelku gre zemlja not in ven. Ne? Za opremljanje nekih novih sosek. To je neki družga, tista zemlja tam, se lahko vodi samo kot zaloga. Ne pa kot osnovno sredstvo. Tako, kot se vodijo to dva različna osnovna sredstva – infrastrukturo in druga osnovna sredstva.

Ti sploh v zakladnici notr ne sme bit. Tisto, kar ma gospa Turšičeva v svoji – v svoji ingerenci. Pride not in gre ven. In gor piše – zaloga. Ti pa to veš, ker si srednjo naredil na področju knjigovodstva. No, tako, da veš, da so to popolnoma različne, ne? Popolnoma različne tri kategorije. Na tej pomoti, pri čemer onih dveh sploh ne obravnava to gradivo, ni moč naredit novega oddelka. Ni moč naredit novega oddelka. In to je edini smisel tega gradiva je bil, da skozi mestni svet podtakne županja, preko njenega pooblaščenca, tak ali pa odločitev za to, da bi se pristopilo k spremembi odloka. Pri čemer – oprostite, županja ima za spremembo odloka popolnoma vsa pooblastila. Ona ne rabi napotila s strani mestnega sveta, da bo rekla – to je smiselno, pametno – ne. Ona rabi sklep mestnega sveta zato, da bo za nespamet odgovorna na nekom drugem. Ampak, zakon in statut je jasen. Zakaj je ona

predlagatelj tega odloka? Zato, da se ne skriva za drugimi. Ne more bit predlagatelj Odloka o organizaciji mestni svetnik. Ker mam v statutu napisano, da je to županja. In predlog, ne? Al pa, recimo, operacionalizacija tazga odloka sploh ne bi smela bit. To, najprej glede, rekel bi te - špekulativnosti, kot je.

Seveda obstoja pa neko grozovito dejstvo, ki se glasi. MS MOL ni mesto, kjer bi se ukvarjal s strokovno – reče gospod Franko, ne? Odločitve pa naj bi na osnovi neke strokovnosti, ki ni nam... ne? Sprejemal, tudi organizacijske. Lepo vas prosim. To je nasprotje samo v sebi. To se pravi, da mi pol verjamemo bianco. Da je neki treba naredit, o vsebinskih vprašanjih mi ne smemo diskutirat. Pol boste pa videli, kje je problem teh vsebinskih vprašanj. K bom prišel. Torej, tisto, kar nas je podučil gospod Franko je to, da ob zdajšnjem tempu dela, - jaz vam bom pol povedal, da do zdaj ni bilo nobenega tempa dela. Ne? Ob zdajšnjem tempu dela, ne? In ob rezultatih iz desetletja. Jaz vam bom povedal, da v tem desetletju ni bilo rezultatov, ampak so bile napake. Ne vem kdaj bo zdaj, bomo končali ta posel. Za katerega je treba, jaz sem imel papir v roki – zaposlit deset novih. Za katerega je treba, - ja, to sem mel – to – papir so mi pokazal pri gospodu Frankotu. Treba zaposlit deset novih, ne? Treba met finančna sredstva, ne? Finančna sredstva. In mel, ne boste verjeli – tudi finančna sredstva za kosit travo. Po soseskah. Ja, to je bilo v papirju notr. Bom pol razložil, kaj je bilo v tem papirju. Zato mi ustanavljamo oddelek, ne? Da bi kosili travo po soseskah. Tako si namreč predstavljajo, da bo končno razmerje tega lastninskega – te lastninske preokupacije narejena. Torej, rečeno je bilo, da je to težka naloga in jaz bom seveda zdaj dokazal, da je to popolnoma lahka naloga. Ja.

Poglejte, pogledajte, kje so napake tega gradiva. Prvič je napaka to, da nima grafičnih prilog, ne? Pa bom jaz eno pokazal. Pogledajte, eno bom pokazal. Recimo, kar odprl bom. Evo – pet. Tle piše – kaj že je? Območje MS 2/2 – Kodeljevo, Udmat k.o. Udmat – 1:1000. Pogledajte. Problem je težek tolk, k je tlele narisane. Ne? Not piše, da moramo določiti grajeno javno dobro, kot problem, ne? Beri – da ne bo se nič zgodilo prej, preden mi ne določimo, da je Ljubljana javno dobro, ki ni grajeno, ne? Ampak, je v naši lasti, ne? O.k.. Je naravno javno dobro, ja, prav. To so pozabil, ne? Ne, - ne! Ne! Ta – ta je naša, tuki piše. Tako je narejen. Ne? Tako je narejen. Mi mam gradiva, k piše, da je to to. K za Ljubljano na drugih kartah, pa piše, da je od države. Ampak, dali smo si nalogo določiti grajeno javno dobro. Na teh kartah. Pol smo si določili – ne vem kaj narediti na tej rjavi farbi? Ta rjava farba pomen, da so to parcele – tudi – tudi individualne, privatne. V lasti drugih pravnih oseb. Oprostite, kaj mam mi na tej rjavi flehi za delat. Nič. Kaj mam za delat na rmenih cestah? Kaj mam delat na rmenih cestah? Veste, kaj mam za delat na rmenih cestah? Veste kaj mam za delat na teh rmenih cestah? Odločbo mora napisat Klavs. Da je to grajeno javno dobro. Kategorizacijo ma že fertik. Odločbo. Do zdaj so probali naredit osnutek, ne? Od 97. leta bi lahko vpisovali tele ceste not, za grajeno javno dobro. Prav, zdaj ga bojo na osnovi našega sklepa. Tistega, prvi sklep – od dodatnih sklepov, na tistem odloku o predkupni pravici. Ne znajo pisat odločbe. Ne vejo, kdo je druga stranka, da bi mu vročili. Ampak, se bojo že naučili. Vesoljni svet je druga stranka, ne? Tuki ne bo noben oporekal, da mi na lastni zemlji, razglašeno cesto vpišemo z odločbo. Ne? Da moramo določiti grajeno javno dobro, kot posebno nalogo. Tukile, vidite, nimamo mi nobene naloge. Iz naslova, ki se glasi – iz vprašanja, ki se glasi. Koliko stanovanj se ni moglo vpisat, ker Mestna občina Ljubljana ni uredila lastništva zemljišč? Tlele ma vse urejen, ne? Ceste ma v lasti. Ostalo pa ni od mesta. Zakaj je ta karta tuki? Ena od petdesetih. Kakšen del mam mi tuki? Nobenega. Zato mislim, da je eden podtaknil delo in študijo. Mislim, da gre za zlorabo javnih sredstev. To je bilo narejen brez naročilnice. Zakaj je bilo narejen brez naročilnice? Tale izris naredi nekaj ljudi v naši – v naši, v naši, v naši službi. In to v istih farbah, ki so tlele. To je program, ki je splošno dostopen. Drugač je pa splošno dostopna vsaka parcela iz naslova – iz naslova parcelne

številke, statusa, lastnine in tako dalje in tako naprej. Aparature imamo v hiš. Samo nečesa nimamo v hiši. Metodologije. Da ugotovimo, kje je problem in kje ni problema.

Zdaj bomo odprl pa recimo eno nazaj, ali pa recimo dve nazaj ... in pogledal, kje je problem. Kje je problem v Štepanjcu? Narisal so mi tle, da mora met določitev grajenega javnega dobra – Ljubljana je od države. Oprostite, jaz nimam kaj določat tuki not grajeno javno dobro. In tuki mam našo parcelo. Naša, rumena. Vse je naše. Zakaj niso vpisani etažni lastniki? Tisto, kar sprašuje tlele ta sklep? Ker Mestna občina ni uredila lastništva zemljišč. Iz zelo enostavnega razloga. Na naši parceli ni izvedena parcelacija. Tista, ki je v idejni obliki, v zazidalnem načrtu stokrat narejena. Ki jo je na LUZ-u praviloma delal gospod Ules. Ki nam je zdaj prinesel tukaj podpisan pod material, da je to problem! Ne? Zato, ker on tiste parcelacije iz zazidalnega načrta, ali pa ne vem kdo – naša služba tamle – al pa tisti, ki je vmes nekaj delal, ni naredila. Tuki mam kategorizirane ceste, ki niso oddeljeni. Samo eno črto vmes. Idejnega mam. To se pravi, delitveni načrt je treba naredit. Na naši lastni zemlji. Ma kakšni pooblaščen investitorji. Na lastni zemlji moramo naredit. Oddelit ceste, zelenice in če ostane mogoče ena velika športna površina, velika športna površina, je to pa tisto, za kar mora Klavs reč, da bo pa on vzdrževal. In, če Klavs reče – to ni več funkcionalno zemljišče, ampak je recimo mestna zelenica, ne? V BS 3 je na primer ena sama taka. V BS 3. Ena sama taka. Neki športnih objektov na kupu. Ne vem, košarkarsko igrišče in ne vem – tako dalje. Ena sama taka. In odločitev okrog ene same take, ne? Ki so jo pa itak v delitvenem načrtu – se itak da naredit. Vprašanje je samo, komu jo bomo pisal? Nam, ki je že itak naša. Al stanovalcem, ko gre za funkcionalna zemljišča. No in zdaj pogledjte. Pa dajmo, recimo Štepanjca vzet. Ne Štepanjca. Jarše. Evo Jarše. Rjavi problem, rjavi problem – ni problem. K ni naša zemlja. Ker je to že stokrat razparcelirano. Ker je gor lastnina vpisana in tako dalje. Potke vmes niso problem, ker mam kategorizacijo ceste, ker mora napisat na rumenem samo čitabo. Gospod Klavs, s katero kasni osem let. Ne? Samo to mora naredit. O.k.. Problem je spet rumeno, ne? V Jaršah. Ampak, v teh Jaršah je problem različen. Pogledjte. Te bloki so že vpisani, ta rjavi. So že vpisani. Vmes je parcelirana zelenica. Na to zelenico moramo mi dat dovolilo, ker je naša. Ta se glasi – v lasti vsakokratnih lastnikov hišne številke 7., 9., 11. in 13. Nič družga. Zato pa ne boste verjeli. Seveda naše službe pa kljub vsemu niso metafizične. Čeprav so deset let delali same napake. Ne? Fala bogu, ampak to tisti najnižjega ranga znajo narest, ne? Pišejo dovolila. Za vknjižbo. Po lastni presoji. Namesto, da bi dal, ne? Ker problem – namreč, kje je problem? Problem je v dveh čisto enostavnih rečeh. Kjer smo mi lastniki. Nimamo delilnih načrtov – v tem bloku ga mam. Tlele mam delilni načrt za bloke, nimamo pa za zelenice – ven dane. Isti primer. Pa drugač parcelirano. Kukr so tele bli spretni, pa kukr so bili te spretni, pa tako naprej. Skratka, problem je nekaj delilnih načrtov v Ljubljani končat. To je problem. Tudi v BS 3, ki je poseben problem, ne? In potem dobit dovolila, da se vpiše tisti, ki mu to gepira. Mi smo lastna stanovanja prodajal in nekateri etažni lastniki druge vrste – so kupovali stanovanja. Starejša je bla inštitucija, ki je prodajala, boljše so bile pogodbe. Not je pisalo – tudi funkcionalno zemljišče, kakor koli se je takrat temu reklo. Ne? Skupne zelenice in tako dalje in tako naprej. Da so s tem kupili. Stanovanjski zakon je rekel – k stanovanju spada – k stanovanju, del stanovanja – skupni deli in tako dalje. Med skupne dele so se štele – tudi funkcionalno zemljišče, zelenice, parkinki, taksativno naštet te reči. Ne? Potrebni za to, da lahko ljudje tam funkcionirajo.

Mi v tej mestni občini smo mel ene pet različnih sistemov prodaje. Enemu smo prodali stanovanje brez vsega zraven napisanega. Ta drugmu smo prodal stanovanje, pa smo mel aneks, kjer je pisalo – funkcionalna zemljišča po posebni pogodbi. Ne? Potem smo mel – prodajal smo – stanovanje s stavbiščem. Brez funkcionalnega zemljišča. Potem smo prodajal kar z zemljiščem, kar tako. Pol smo prodali s funkcionalnim zemljiščem eksplicitnim in tako naprej. Ne vem, če smo mel napisan tudi kotlovnice, ki so zdaj brez lastnikov. In ne vemo, če smo mel napisan notri hišniška stanovanja, ki so zdaj tudi brez lastnikov. In tam plačujejo

najemnino na fidučijarne – na fidučijarne transakcijske račune, zato, ker se ne, kam gre to. Ker ne ve, kdo je lastnik. Kdo je nominalni, kdo je stvarni lastnik. In tako dalje. Ampak, to pomeni samo to, da je izvorna krivda na Mestu. Paralelno na nekaterih drugih inštitucijah. Ki so na enak način to prodajale. Kaj zdaj to pomeni. Kako se – tako, kot je Peter rekel, govoriš par ur, ne? Delaš pa v treh minutah. Najprej mora načelnik oddelka napisat svojim podrejenim. V dovolilih za vpis – šteje, da kadar je kdo kupil stanovanje tako ali drugače, v dovolilu piše, da je kupil tisto, kar piše v stanovanjskem zakonu. In, ne boš verjel – službe tako že delajo. Same odločajo, da če je bila pogodba slaba – citirajo zakon, citirajo to. In dajo dovolilo za vpis tudi na funkcionalno zemljišče. Tu ni nobene metafizike. Obvezna razlaga načelnika. Kako se napiše dovolilo. Če pride do problema, potem se naprej pogovarja. In, gospod Franko je tudi povedal, da če nekdo noče vzeti, ne? Skupne zelenice, ne? Skupnega funkcionalnega zemljišča, če bo – vsi skup ne bojo hotli tega vzeti. Pa ne vem kakšen postopek bojo – ne vem kakšen postopek bojo sprožili, da ne bojo vzeli zelenice med temi štirimi bloki, ta rjavimi, k sem prej tle pokazal, ne? Bo šlo pa to na – kaj že? Sodni, sodno – sodno, sodni depozit. Ali kako se že temu reče. To, to je vse, kar moramo narediti. Nekaj delilnih načrtov. Nekaj dovolil. Kje je problem tehle ta plavih? Kje je problem ta plavih? Recimo v Giposu? BS 3. Kje? Zakaj je tam težko reševati, k ni načelnika, da bi rekel – sam se, tam – ne? Tist Faganel sam se ne bo rekel – ne? Kako naj naredi. Ja, saj od zad iščem tud BS 3. Saj je vseeno, tam je tudi nekaj plavega, ne? Samo, da je bolj šekast? Kje je problem teh plavih – 98. je bilo napisano na nas. Namesto, da bi dali dovolilo za vpis. Namesto, da bi končali. Ker pol BS- 3-ja ma delilni načrt. Pol BS-3-ja nima delilni načrt. Namesto, da bi končali delilni načrt. Jaz bom zdaj povedal eno brez sramno. Brez sramno. Po moje ni blo treba narediti delilni načrt ZIL-u, ki je bil naš prijatelj. Ki je bil pravni naslednik soseske. ZIL-u. Odpustek je dobil ZIL. In potem so se žogal, kdo ma denar za delilni načrt. In pol so rekli – tuki maš, ne? Gipos. Naredi delilni načrt. Izloči ceste in jim brezplačno nazaj vrni. Ne? Za – na garažne parcele so pa pozabili. Da jih sploh ne bi, da jih mora Gipos v vsakem primeru vrniti, tudi, če je mesto sam to, ker garažne parcele so bile nedokončana proizvodnja. In nedokončana proizvodnja, po pogodbi iz leta 78., je morala biti vrnjena mestu. To je pa pozabil Lenardič. Tako, da jaz mislim, da je blo – pogodba iz 98. namenjena temu, da bi Gipos dobil garažne parcele. Pa je mislil Lenardič, da bo naredil Gipos tudi tisto, kar je naredil ZIL. Ki je bil za to plačan. Delilni načrt. Ne? In seveda, un je pa rekel – baš piš me v uh. Ni naredil delilnega načrta in je še ceste naprej prodal. Za katere pa je imel Lenardič v pogodbi. Pa noben ni pogledal. Da morajo neodplačno pridet nazaj. Sedem let ni nobeden pogledal, zakaj Gipos ni dal nazaj neodplačno cest. Zato, ker jih ni odparceliral. Je dal naprej Gjuri. To pomeni, tam, k bi mi morali samo dat dovolilo za vpis, tam smo mi vzpostavili lastnino. In gospod Franko misli, da bo tam, kjer ma problem recimo SRD – pa Litostrojski, pa Litostroj v stečajju, pa Litostrojski bloki. Misli, da se to tako rešuje, da se na nas da to zemljo. Zato rabi te službe, ki bojo to delale. Da bo SRD dal na nas zemljo, da bomo mi pol dovolila dal za vpis. Dovolila naj da SRD za vpis. Lepo vas prosim. Na funkcionalnih zemljiščih. Litostrojskih blokih. Če je po neki čudni logiki dobil – dobil funkcionalna zemljišča Litostrojskih blokov. Zato, ker Litostroj, ki je tam gradil v petdesetih letih, ni naredil parcelacije do – do – do – in lastninskega prenosa na – na neko svojo ne vem kuga. Da je v stečajju potem, ne? Zdele, tik pred zdajci, po ne vem – po štiridesetih letih, da so – da je v stečajni masi mel neki, kar niti vase ni lastnil. SRD je dobil nekaj, kar ni lastnil. Ampak, ne – mi hočemo mesto – vmes, namesto, da bi skozi vlado razložili SRD-u, da naj da dovolila za vpis. Ne? Mi hočemo vmes met lastnino. In to je seveda vsa in vsakršna konceptualna napaka, napaka tega gradiva. To gradivo dela problem, kjer ga ni. Zato zahteva nov oddelek. Zahteva nove službe. In tako dalje.

Jaz bom za nalašč, zdaj, ko je pa županja tle, povedal, glede te desetletne krivde. Recimo, zadnjo krivdo. Naših služb. Naših služb. In to krivdo iz naslova tega, kaj so – kaj komu kaj

gepira. Ali mu dvorišče gepira, ali ne, ne? Tudi na škodo, krivdo, na škodo občine – Mestne občine Ljubljana. Ker smo bili nervozni ob – ob temule, kako se reče? Ob NUK-u. Dva. Smo hoteli končat z neko poravnavo denacionalizacijski postopek. To smo končali tako, da smo na škodo občine dal denacionalizirancu prazna stanovanja. To smo naredili zato, ker je Glavaševa zgubila en proces, dokler je bila še na upravni enoti. Neko obnovo postopka, v kateri bi iz denacionalizacije bla vsa stanovanja obremenjena 8%. Ne? Denacionalizacijski upravičenec bi dobil 8% na vseh stanovanjih. 92% bi pa občina prodala po Jazbinškovem zakonu. Ne? In zdaj, če bi hoteli tuki ljudje, ne? Ki bi dobili 92% po Jazbinškovem zakonu, bojo 8% komercialno kupil, od denacionaliziranca in bi postali lastniki na Rimski 7. a. In še kje drugje. Na kakšnih drugih. In to je bilo ene pet hiš, ali nekaj tazga. Ki so bili v istem tem kosu. Glavaševa je to zgubila, obnovo, k prej je bila ena krivična denacionalizacijska – ker je bilo, ne? Vse koncentriran samo na eno hišo. Ona je zgubila to zato, ker je procesno zgubila takrat, ko je bila na upravni enoti. Ker ni izdala sklepa o uvedbi – o uvedbi tegale – sklepa o uvedbi obnove postopka. In, ko je prišla sem, k nam, ne? Je mela domačo nalogo dat stvar z dnevnega reda. In iz dnevnega reda je dala tako, da je zasnovala poravnavo, v kateri je denacionaliziranec dobil prazna stanovanja. Ampak, ne boste verjeli, dobil je prazna stanovanja, brez dvorišča. To piše not. V denacionalizacijski odločbi. Ampak drugi, rezervni – rezervni, ki se piše Turkovič – un se piše Vajkom, ali neki tazga, tist se piše Turkovič – je pa –je pa dobil na dvorišču, pogojno sicer, zato, ker je še Hrvat, pa ker nima in tako naprej – ampak mu je zabeleženo v obravnavi, da pa on dobi tam ene 25 m² na dvorišču, s funkcionalnim zemljiščem. On pa dobi dvorišče. Nije valjda. V istem procesu, v isti hiši, dve različni, dva različna statusa. In kaj bojo zdaj dobili stanovalci? Ki bojo kupili po Jazbinškovem zakonu? Zdaj svoja stanovanja, na katere so čakali od leta 92. Kaj bodo zdaj oni dobil? A bojo dobil, tako, kot eden denacionaliziranec, brez dvorišča? Ali bojo dobili, tako, kot drugi, z dvoriščem? Ali bodo dobili tako, kot so na Rimski 7 a, v tej...

.....konec 2. strani II. kasete.....

...par mesecev se, z gospo, ki vodi zdaj službo – novo. Ali pa s Heleno Regina, ne vem. Z gospo Calderone, pogajal o tem. A so oni dobil tudi dvorišče? Ker ona je zahtevala, da piše samo, da so dobili stavbišče. Ne boste verjeli, stavbišče pa ni ločena parcela. Od dvorišča. Tudi ne vem, kako bi se sploh ta vpis zgodil. In tu not so bila tudi groba pregovarjanja. Ker drugač se ne moreš pogovarjat, kot grobo. Z nekim – z nekom, ki že deset let pelje filozofijo, da enim bojo dal dvorišča. Enim pa ne bojo dal dvorišča. Za nameček je v tej isti hiši – Rimski 7. a., ne? Kupil MZT tri podstrehe. Ne? In je kupil dvorišče. Kupil dvorišče. Kot poseben, nepremičninski kos. V resnici je to funkcionalno zemljišče k stanovanju. Veste zakaj? Zato, da bi nekaj, kar je bilo v zemljiški knjigi, 60 kvadratov in kar so potem – Štajnbaher je to enkrat prodal trem arhitektom. Družbeno lastnino. Nič hudega. Podstreho. V redu. Tri krat po 60 kvadratov, v zemljiški knjigi. So zdele, dve let nazaj, deklariral, da so oni kupili po 116. členu Stanovanjskega zakona. Kar je čista laž. Ker so bili že prej lastniki podstreh. Tri krat po 145 m². na 60 m, kako naredit, da so tri etaže 140, 145 na podstrehi, jaz pojma nimam! Zakaj? Zato, ker ministrstvo je moralo plačat. Preplačat pa ni moglo. Ne? Ker je pač to idiotska investicija. Da angažirat Rimsko 7. a., za potrebe NUK-a. Je moralo preplačat. Ampak, da bi do preplačila prišlo, do preplačila prišlo, je moral falsificirat v zemljiški knjigi podatke. Oni plačujejo vodo, pa smeti na 60 kvadratov. V zemljiški knjigi majo 145 kvadratov. Tri krat po tri. Ampak, istočasno je MZT – so, ne? Kupil tudi – tudi del dvorišča. Kako se bojo zdaj v tej hiši vpisal? V ZK? Kako bo zdaj gospod Franko, dvesto let,

ali kolk časa reševal ta problem – drugač, kot da se dovolilo za vpis v zemljiško knjigo, v vseh primerih, ki smo jih mi zakrivali – z enako razlago šteje, ne? Me razumete? Ne? Ti vpiši svoje stanovanje, ne? Seveda, dovolilo se pa nanaša tudi na dvorišče. Oprostite. Ne? In zdaj, seveda, mora biti tle ena metafizika, da bi se prikriilo naša dejanja. Ki so tudi kriminalna. To, da smo mi dal iz dnevnega reda Rimsko 7. in 7.a., iz naslova denacionalizacije, smo naredili z oškodovanjem občinskega premoženja. Neki, kar nihče ni prosil. Samo iz lastne nervoze, ker ne znamo tega naredit, ker se je to pletlo leta. Pri čemer je gospa Calderone imela, v dopisovanju s sedanjim direktorjem tehnične – direktorjem NUK-a, sledeče stavke: Fino, da imamo Hrvata, gospoda Turkoviča. Dajmo njegov status še naprej šponat, da bomo lahko blokirali prodajo po stanovanjskem zakonu na Rimski 7.a.. To je v poročilih, medsebojnih, inženiringa in pa naše uprave. Notr. To pomeni, seveda, da so procesi denacionalizacije, iz naslova neke koncepcije, delani napačno. In delani tako, da smo oškodovani. Gor, na podstrehah z goljufijo. Tuki z odškodovanjem. Kako bodo pa ostala knjižili, pa pitaj boga. Ne? In tisto, seveda, kar je treba tle povedat, je to, da je treba pač v dovolilih narediti red. Če bo pa kje prišlo do konflikta, iz naslova, da nekdo ne bo priznal dovolila, ne? V tem primeru pa naj on se seveda tuki trudi. Tako, da imamo čisto navadne tri opravila. Ne pa to, kar tle piše notr.

Ker so aktivnosti za ureditev območja in ta del, ki se nanaša... Določitev grajenega javnega dobra. To mamoz konzumiran. To mamoz že kategorizacijo. In imamo že odločbe. Naj bi ble že zdavnaj napisane, preden se je ta material sploh začel delat. Predhodna pridobitev zemljišč tam, kjer ga je potrebno le – torej, to gradivo govori o pridobitvi zemljišč. Da bomo mi od Giposa zemljišče pridobili zato, da bomo - da se bojo etažni lastniki v BS 3 lahko vpisovali? A ste znoreli? Mi zahtevamo dovolilo. Ali pa če, ali pa, če drugo – zahtevamo ničnost pogodbe, s katero smo mi sami sebi škodo naredili. In vsem tistim, ki so v BS 3, trpijo v tem. 1300 – tem tisoč tristo tožečih. Seveda, tožeči se tudi spremenijo v špekulante, ne? In so tožili na petkrat več zemlje, kot je velika soseska, ne? Ja. To je v sodbi not. Da ne morejo zahtevat petkrat več zemlje, ja – ker so iz cene ven izhajal, namesto iz tega koliko kvadratov so kupili. Ne? In je sodišče reklo. Prvič - ne ve se, kaj hočete, ne? Ker so hoteli vse povprek, ne? To se prav, nimajo legitimacijo. Ker ni delilnega načrta, smo tudi mi to zakrivali. Da uni ne morejo niti povedat, kaj bi radi kupili, ne? Kam bi se radi vpisali. Ne? Drugič, spet naša krivda, jasno. Drugič – so rekli, kar vse počez. In, ko so povedal, koliko je to kvadratnih metrov, izhajajoč iz cene, ki so jo oni namišljeno plačali. Je sodišče reklo, da ne more bit zahtevak dober, če zahteva petkrat več zemlje, kakor je soseska velika. Ne?

Namreč, hočem reč to, da seveda paraziti so tudi na drugi strani, ne? Mogoče zaradi parazitov na drugi strani, nam ne laufa. Ne? Ker, jaz poznam primere, ki nočejo vzeti funkcionalnega zemljišča, ker stalno špekulirajo, da jim bo zelenico kosil nekdo drug. Ne? Ja. Jaz bi rad povedal, lahko vam imena povem. Lahko – saj, sami veste, kaj jaz vem. Marjan Vidmar je nehal, ne? Kosit. Zato, ker je bil vmes ukinjen SIS. Ne? SIS je mel seveda denar za kosit travo. Je tudi vedel, kje mora kosit. In tako dalje in tako naprej. To je ukinjeno. Zdaj pa mi ne moremo travo kosit ke po celih, po celi Ljubljani. Na zemljiščih, ki niso, ki ne bi smela bit naša.

Torej, jaz mislim, da na nobenem od teh območij, ne bo potrebna pogodbeni komasacija. Najprej moramo narediti parcelacijo in potem na tem seveda – ne moremo delat komasacijo tam, kjer je tudi delilni načrt že gotov. Kt eni mislijo. Zato bi se zmenil, kdo se bo vknjižil. Ne. Zato, ker komasacija pomeni, kaj? Parcelacija na dogovorjen način. Parcelacija je že fertik.

Zavaja to gradivo tudi, da je potrebna določitev gradbenih parcel, kot nek novum. Ko pa so vse parcele, ki so stavbno zemljišče, gradbene parcele od vekomaj. Oprostite, ne? Včasih se je reklo – veste, kaj se je reklo? Gradbena parcela je sestavljena iz stavbišča in funkcionalnega zemljišča. Ne? Ja, ja... zdaj se pa reče, da je to gradbena parcela, sestavljena iz zemljišča pod

objektom in ostalega zemljišča. Ne vem kako. Dvorišča. Kaj pa jaz vem. Mislim, to je grozota.

Poglejte in da je potrebna pridobitev zemljišča od prvotnih lastnikov. Resnica pa je, da je bilo že pridobljeno, a ne vpisano, ne? In tako naprej. In tako naprej. Gradivo seveda išče v – v nekih – sedanji normativiki. Izhod iz krize, ker smo napačno ravnali v odnosu na bivšo normativiko. Na bivšo normativiko je treba naprej speljat. Zdaj bom pa tako povedal. Tako bom povedal. Še dva dni nazaj, mi je nekdo v tej službi rekel, zdaj šele razumem - zdaj šele razumem, da tisti, ki so kupili leta 92 in pol, so kupili funkcionalno zemljišče po tisti zakonodaji. Ne pa po terminologiji, ali pa po čemer koli, k je zdaj v novem Kopačevem zakonu. Ne? Še tudi tam so prehodne – prehodna – prehodne določbe in tako naprej. Funkcionalno zemljišče je, seveda, potem, ko je zgrajeno. Ali je parking, ali je zelenica, ali je dovoz. Ali je, kakor koli to je. Tako, da seveda, tako, kot je rekel gospod Peter Božič, moj dober prijatelj. Dolg sem govoril, povem pa, da je možno naredit v treh minutah, tako, kot si rekel to navodilo načelnika, svojim ljudem, kako naj pišejo dovolila za vpis v zemljiško knjigo. Pri tem, da posedujejo pet različnih tipov pogodb. Iz mesta ven. Mi smo na pet različnih načinov prodajal. Mestna občina Ljubljana, ali pa prej Občina Center, ne? Prej. Ali pa druge občine – je na pet različnih načinov prodajala stanovanja. Ena stanovanja so se prodajala brez – sploh, da bi se vedelo, brez zemljiške parcele. Brez parcele. Samo stanovanje, številka 17, v hiši, tam in tam in tako naprej. Ne? Za tazga je treba dovolilo napisat tako, da bo zemljiška knjiga lahko na osnovi tega dovolila, ki bo razlagal tisto, kar piše v pogodbi, znala tudi – lahko vpisala. In še to povem. Ta praksa že teče. In je pozitivna in funkcionira. Zemljiška knjiga se ne sprašuje to, da ni parcelne številke v – v kupoprodajni pogodbi. Ampak reče, če lastnik daje dovolilo, ki je širše. Nominalno, vizualno, od tistega, kar je v pogodbi. Jaz to vpišem. In to vpisuje gospod Franko. Ne se smejat. To vaše punce vpisujejo. Samo, da niso vaše. In vi ne veste, kaj one delajo. To je problem. Če bi vedeli, kaj one delajo, potem seveda bi vedeli, da ta dovolila šibajo. In, kjer je ta dovolila širše od pogodbe, citirajo zakonski člen, zakaj je dovolilo širše. Če pa mislite, da je treba spreminjat anekse. Ali pa, če mislite, da je treba vpisovat tako, kot je napisano v pogodbah, ne? Potem boste pa seveda sankcioniral nezakonita dejanja. Ker kaj gepira zraven, k stanovanju, se ve. Saj vas po cajtngih vlačijo. Ne vem, vi kar prodajate eno hišniško stanovanje. Kot da je – kot da je naše, ne? V Rdeči hiši, ne? Drugod pa se še to ne vem, čigavo je hišniško stanovanje, ne? To je približno, tako je stanje. To vem iz časopisov. Jaz se opravičujem, Peter. Da sem imenoval Viko Potočnik. Ne? Ja. V negativnem kontekstu, ja. V negativnem kontekstu, ja. O.k.

Tako, da jaz mislim, seveda, da to gradivo ne more biti osnova za tisti sklep, ki ga hoče podtaknit županja, ali pa njen – njen rekel bi opolnomočenec. Ne? Preko odbora nam, ne? Da to gradivo je tisto, na osnovi česar piše, da moramo met ločen poseben oddelek. Tako, kot sem prej povedal, županja, določit, kateri oddelki so ta pravi, ali ne, mate vi ekskluzivno pravico. In tudi dolžnost. In se vam ni treba skrivat za sklepe mestnega sveta. Če mislite, da je pametno združevanje stvari, naredite to. Po statutu ste tisti, ki morate to naredit. Predlagat odlok o organizaciji. In seveda, na osnovi tega odloka o organizaciji, za katerega ste vi edini, ekskluzivno v – napisani. Da predlagate, drug ne more tega predlagat. Ne skriviti se zad za kolektivno odgovornostjo, pri predlogu, ki je na vas. Ne?

In, jaz bom moral v primeru Rimske 7., zato, da se vsi naučimo, kako je prav delovat, predlagat tuki sklep o zaščiti javnega premoženja. Ko se je naredila, ko se je naredila poravnava oziroma, ko se je naredila poravnava, v okviru denacionalizacijskega postopka, na škodo treh, štirih stanovanj Mestne občine, za kar nas ni noben prosil. In potem bom seveda dal v kazensko tiste na MZT-ju in Pejovnik ve, da sem ga že – še nisem bil mestni svetnik, prosil za kontakte z gospodom Tomažičem. Saj je Tomažič, ne? Da bomo ugotovili, a ma smisla rinit v Rimsko 7.a., ali je to dosegljivo? Ali ni dosegljivo in tako naprej. Gospod

Tomažič je šel na škodo države v falsifikacijo geodezije na podstrešju. Preplačal tiste tri podstrehe. In na koncu bo rezultat ta, da Rimska 7.a., ne bo prišla v last. Če en sam ne proda. Ne prešla v last. In to nočejo prodat. Ne bo prešla v last MZT-ja. In na Rimski 7. a., ne bojo delal NUK-a. Zato, ker je mimo urbanizma. In tako dalje in tako naprej. In – zgubil, nič ne bom... zgubili so lokacijsko odločbo. Vse so zgubil. Ne morejo it. V Rimsko 7.a. ne morejo it. Ker je predrago. Ker stane milijarda. Dobi se pa nič. Dobi se pa, veste kaj? Snack bar v pritličju. Za katerega mam o mi v pogodbi, ki nam jo je Bohinc podtaknil leta 95, da jo bomo v najem dal MOL. Zaradi Snack bara, ki ga je MOL v najem dajal, se je zgodila – se je zgodil nemogoče. Neizvršljivi napad na Rimsko 7.a. Ki – ki ni uresničljiva. Seveda, uni pa opozarjajo na Angoro zato, da bi prikri to, da imajo inkontinuiteto iz Tomažiča ven. Pri čemer vsi, ki so v gradbenem odboru, tega niso opozorili. Ta istega, ta istega novega gradbenega odbora. Te dve stvari bom zato, da se naučimo tuki, ker drugač ne moremo. Mi se moramo, ne? A me razumete? Kaj je to grajeno javno dobro, se sploh ne moremo drugač naučit, kot da zgubimo eno ploščad, ne? A razumete? To je – to je – to je logika in definicija tega mestnega sveta in te mestne uprave. Ne? In potem, seveda, se vsi igrajo okrog pravnih kategorij. Ne? Problem je pa simpl, kot pasulj, na tej ploščadi. Zadnji, ki je v Občini Center – moral bi, moral bi – prevzet to ploščad. Je bil takratni izvršni gospod Štajnbaher. Ne? Oni so raj šli narazen, so si plače raztalal. Ploščadi pa niso prevzel. Petkrat je bil na IZTR-ju. Formula je bila ta. Ne bi plačal, ne bi – not teče, pa, ta...ta... Ne bomo prevzeli. Začetek je bil že pri Platovšku. Pri – pr...pr... Plavšaku. Tam naprej se začne ta zadeva. Štartni začetek je bil seveda pri tem, da izolacija pušča, šef gradbenega odbora – gospod Zemljarič. In obstojajo priče ZRMK-ja, ki govorijo – posilili so nas v tako izolacijo. Ne? Zaradi hitrosti in tako naprej. Ne? Zemljarič je en simpatičen človek. Ampak, vi tehniki mene ne boste zajebaval – je rekel. Bomo mi naredili to izolacijo. Če bo puščalo, ali pa ne, ne? Čk – pa je bila narejena. Pa je puščala. In zato, ker je bila narejena in puščala, ne? Ni bilo primopredaje. In potem ta ubogi ITZR, ubogi IZTR. Tudi garažo, ne? Veste, kako je garaža prišla iz – iz vladnih služb v privatno podjetje? Otvoritveno bilanco – so jo dal. Tudi DEMOS-ova vlada ni znala vzeti svojih lastnih garaž, ne? Od IZTR-ja. Ampak, IZTR je bil tudi pameten. On je pa parcelo, kije bila za CK, ne? Namenjen. Centralni komite Zveze komunistov Slovenije, ne? Je bil namenjen, pa se je vas ulastnil, ne? Zato, da ma zdaj projekt. Nič drugga nima. Projekt je izsilil. IZTR. V Šumiju. Ne? No in potem, seveda je Sodrznik zadnjič tle govoril, da bi bil on edini, ki je pršlo v pošto. Ni res. Njegove pošte so vse take, ne? Ne bomo plačali vzdrževanja. Ampak – pa Rupel. Ampak, poslušajte. Parazitsko javno podjetje je bilo pa gor. Brez pogodbe. Brez pogodbe o najemnini. Brez pogodbe o tem, kdo vzdržuje to in tako naprej. Pejte si pogledat kako je vzdrževano gor. Do zdele smo bili gor. Brez pogodbe o vzdrževanju infrastrukture. To smo pa znal naredit. Na parkirišču. In seveda, zdaj mam nadzornika, ne? V Parkiriščih – oprostite, na nezakonit način imenovan. Ki je udeleženec tega, da je šel še parkirišče dol, ne? Gospod Štajnbaher, ne? Nadzornik na Feistom, ne? Najprej je pazil, da ni prišlo do – do – do ploščadi, ne? Ki bi jo občina dobila. Zdaj je pa potrudil se še to, da je dal najemnino, tista, kaj že? Elektroniko. Ne? To je vse, kar je dosežen tam gor, ne? Zdaj pa, samo toliko, da povem, ne? In istočasno smo, je bilo parkiranje na napačnih parcelah, ne? Ker – parkirat se sme po urbanističnem aktu, samo na za to označenih parkingih in te so označeni s kockami, ne? Pred spomenikom revolucije, oprostite, ni nobenih kock. Ne? Ker je gospod prof. Ravnikar tam pustil brisani prostor, zato, da lahko v tem spomeniku uživamo. Ta – pred temi štengami, ne? Je pa en pas, ki je še tudi od gospoda Malenška, ne? Jaz se gospodu Malenšku zahvaljujem, ker je seveda uspel nacionalne spomenike obdržat, ne? Obdržat. Ampak, ne boste verjeli – k se je hotel mal tožit, je prosil za potrdilo, kako je s sosedi, da bi jih dal v – v – kako bi rekel – ta bazen, ne? On je hotel vzpodbudit Mesto, da bi bilo zainteresirano, okrog njega, magar za ploščad, ali kakor koli. In je dobil potrdilo. Veste kaj piše na potrdilu? Da je bil prenos narejen brez listine. Ne? Brez listin so bili narejeni prenosi v

zemljiški knjigi, ne? Kar se garaž tiče, ne? In ostalega. No in zdaj mam stanje. Blazno smo se trudili okrog spomenikov, ne? Gospoda Malenška, ki je plačal – oviramo, ne? Nič se pa nismo trudili za ploščad, ne? Da bi jo dobil. No in seveda tuki bom, ne bom pa razvijal tega, ne? Da imamo popolnoma jasno sprego, ne? Sprega je pa taka, da smo mel garažni projekt tuki. Ne? Da smo mel kredit za osemnajst milijard. Da je bil nadzorni v Holdingu takrat gospod Toš. In, da, ko se je gospodu in, da ko naj bi bila vsa Holding infrastruktura osnova za garancijski kapital – in je gospod Toš potem, ko je odletel zaradi S.I.B. banke tuki ven, ne? Šel v ta garažni projekt drugače, ne? Kupil si je to vladno garažo, za katero vsi vejo, da je bila namenjena temu, da bodo poslanci, pa izvršni svet zastoj parkirali. Ne pa zato, da bi bila to privatna, privatna one. Ne? Zato, ne? Ma gospod Toš, ne? Sploh ne veste zakaj je kupil, ne? Ja, zato, da ma zdaj 3 milijone 250 tisoč Evrov gor hipoteke, ne? To je kupil za garancijski potencial, za druge kšefte. Mogoče ta iste garažne kšefte, ki jih ma zdele, če jih bo mel na razstavišču. Gospod Toš je istočasno pazil, da njegovo holding podjetje parazitsko dela na – dokler je bil nadzornik Holdinga. Parazitsko dela na ploščadi. Brez pogodb, brez vzdrževanja in tako naprej. Da ga bo zdaj, kot lastnik garaže tožil nazaj za vzdrževanje. Ne vem, koga bo tožil? Javno podjetje Holding, ali Mesto? To bo pa dober vic. Upam, da bo to tožbo vzdržal gospod Feist, ne? Enkrat bo to tožbo vzdržal. Ker ne vem, kdo je tam gor ustanovitelj, kdo je lastnik. Kdo je komu materialno odgovoren. Vem, da je seveda gospod Feist materialno odgovoren za to, ker je bil na – in po moje tudi kazensko, ker je opravljal dejavnost brez pogodbe o najemu in vzdrževanju. Ker, gospod Feist je namreč javno – je zasebno pravna oseba. Ne? On ni javna oseba, ne? To je privatna družba, ne? Ki je za nalašč uničevala ploščad, ne? Zato, da bi bila enkrat tožena in da bi bila likvidirana, ne? Potem, ko se je končal ta projekt. Malo se šalim, ker spravljam stvari, ki so pa še bolj povezane. Ne? Še bolj so povezane, kot sem jih zdajle povedal. To je projekt, polastit se garaž v Ljubljani. In na tej osnovi, seveda s hipotekami delat druge posle. In baza teh garaž, baza teh garaž – je bila vladna. Ki je prišla z enim čisto navadnim grifom. In me zanima tudi gospod Zemljarič, kako je on? Ne? Ker on je moral – do tehničnega prevzema je bil on šef gradbenega odbora. In, kako je, kot gradbeni odbor – tudi do dodelitve – in komu dodelitve? Mel funkcijo znotraj IZTR-ja. Jaz vem, da sem ga recimo – on je ta svoja šefovstva gradbenih odborov zelo dolgo časa vlekel. Vedno. Pri Robbovem vodnjaku sem ga srečal. Sem rekel – kdo je pa premaknil Robbov vodnjak iz akse na Štefanovi v vizualno senco? Je stopil gospod Rihard do mene, na terenu – in mi je na uho rekel – gospod Zemljarič. Sem rekel – v kateri funkciji pa? V funkciji šefa gradbenega odbora Narodne galerije. In to je blo pred nedavnim. Takrat, ko se je gradilo. Nimam nič proti gospodu Zemljariču. Samo, odgovornost za to, da neki pušča, pa odgovornost za privatizacijo – je treba seveda tudi raziskat. Ne? Ker ne more bit mestni svet. Ali pa – pardon, ne more bit Mestna občina Ljubljana žrtev nekih podjetij. Ne? Zato, ker so to menda naši ljudje. Ne more bit žrtev teh podjetij. Ne more zaključit svoje obdobje gospod Štajnbaher, ne? Pred njim Cvelbar, ki ni prevzel – pred njim Platovšek in tako naprej. Za njim Rupel, ker niso prevzel. In potem še Vika, ki ni prevzela ploščadi. Ne? In še mi, k smo mel zadnjo šanso ploščad kategorizirat – v okviru cest. Če bi jaz mel te informacije, ki jih mam zdaj, ne? Ob kategorizaciji cest. Poslušate – bi, da bi izkazal naš interes, ne? To je prometna površina. Je ploščad. Tako, kot je prometna površina trg, trg – kaj je že? Kongresni trg. Kongresni trg je v kategorizaciji. Ta prometna površina pa ni v kategorizaciji. Cest. Ki smo jo imeli zdele. In poti in tako dalje. Nekatere druge ploščadi so v kategorizaciji, ne? Druge ploščadi so v kategorizaciji. Da bi – da bi sploh izkazal za bodočnost interes grajenega javnega dobra. Ne? Ker tožbe dobivamo zato, ker ne vemo, da ni bilo razglašen, ne? Tisto, kar je narobe, al pa kar bo revizija mogoče uredila – je to, da gospod Toš, da gospod Toš ni dobroveren kupec. To je segment, na katerem seveda lahko ta zadeva gre tja. Ker on - ne zato, ker se poznajo. Pa zato ker je Omerza - vsakih štirinajst dni viden, kako gor pa dol hodi tamle na Beethovnovi 12, pa tako naprej. To nima – al pa na barki, pa tako naprej. To nima

nobene veze. Veze ma to, da je gospod Toš, kot nadzornik Holdinga, mel vse informacije o poslovanju – o poslovanju – JP Parkirišč. Da je poznal notri vse stvari. Da je sodeloval pri, pri – pri delitvi premoženja in tako dalje. On je insajder. Osebnost insajder. In, če se tam pojavlja, se ne pojavlja, kot nekdo, ki – ki – ki je dobroveren. Ker je kupil, ker je mislil, da to ni nekaj kar gepira Mestu, ne? Ne? Ampak je seveda amoralno – amoralno. Obligacijska razmerja rečejo – nakup, amoralen nakup – je treba – je razlog za ničnost, ne? On je vedel, da je to nekaj, kar gepira Mestu. In je kupil. In to, seveda, bi morala revizija vsaj na tem gradit, če so seveda druge napake v tej reviziji notr. Ampak, ravno na tem spet Kozinc ne gradi, dostojno. Neka »pele-mele« tam notr, ne? Ki nimajo, ne? Veze s tem, kar je not v reviziji. Tuki, k je pa glavni faktor – tuki pa seveda ni poudarka, v reviziji. In je revizija tako napisana, da bo sodišče – mora bit samo dobronamerno. In samo iskat iz teh plev eno samo zrno. Danes je pa pravni sistem takšen, ne? Ne da sodišče dokazuje. Če je dober advokat, dobro dokazuje. Če je slab, slabo dokazuje. To je to. Ne? Ker je pravni sistem danes pač tako postavljen. Tako, da jaz smatram, da bo treba to analizo, ne? Kje je problem in privatizacije garaž in potem seveda – te ploščadi. To analizo bo treba naredit. Jo dat gospodu Omerzi. In ga vprašat. Ali je zakon kriv, ne? Zakon je menda kriv. Pol pa ta druga izjava Omerzotova – zakon je slab, ne? Treba ga je vprašat – ali je zakon slab, ali za kuga hudiča ni bila kategorizacija 97, pa vpis 97.

GA. DANICA SIMŠIČ

Gospod Jazbinšek, jaz ne bi bila rada nevljudna, ampak...

G. MIHA JAZBINŠEK

Ja, saj, saj, saj...

GA. DANICA SIMŠIČ

... smo pri točki, ki...

G. MIHA JAZBINŠEK

Ja, ja – pri točki, kjer piše - določitev grajenega javnega dobra...

GA. DANICA SIMŠIČ

Več stanovanjskih hiš... Več stanovanjskih hiš.

G. MIHA JAZBINŠEK

Ja, ja – seveda, no, saj bom to odkometniral, zakaj sej zašaltal...

GA. DANICA SIMŠIČ

Pri tem se zavedate, da ... vsako besedo, ki ste jo izrekli, ne? ...

G. MIHA JAZBINŠEK

Ja. Samo to bom odkomentiral, sem hotel že končat...

GA. DANICA SIMŠIČ

Izrekli, ne? Pravim, da...

G. MIHA JAZBINŠEK

Pa mi ja ne grozite, gospa županja! Zato, da ste vedeli, kaj sem jaz zdele povedal, vas bom dal nekam. Razumete? Vi veste, kakšna so bila ta lastninjenja. Če pa ne veste, je pa dost slabo.

GA. DANICA SIMŠIČ

Gospod Jazbinšek, če boste...pogovarjali...

G. MIHA JAZBINŠEK

Ne, ne.... Boste grozili za to, da jaz vem, kaj sem izrekel... /// dva glasova hkrati...///

GA. DANICA SIMŠIČ

... popolnoma...

G. MIHA JAZBINŠEK

Jaz sem zavestno izrekel vse. In nimate pravice intervencije v moj govor.

GA. DANICA SIMŠIČ

Imam pravico, ker mi jo daje poslovnik....

G. MIHA JAZBINŠEK

Kaj ste pa rekli? Naj pazim, kaj govorim...

GA. DANICA SIMŠIČ

Ne, tega nisem rekla...Prosila sem vas, da se držite dnevnega reda...

G. MIHA JAZBINŠEK

Ja, saj ste končal, ja...

GA. DANICA SIMŠIČ

Kajti, na dnevnem redu .....več stanovanjskih...

G. MIHA JAZBINŠEK

... sem razložil o... o – zakaj ...

GA. DANICA SIMŠIČ

... hiš.

G. MIHA JAZBINŠEK

Zakaj govorim o temle – ploščadi. O ploščadi govorim zato, ker v tem mestu in v tem mestnem svetu, nihče ne razume nobenega pojma. Dokler ga ne udari po glavi. In potem, iz naslova tega, da je še zmeraj kolektivni subjekt, ki se ga ne da spraviti do odgovornosti, ne? Še tisto porine. Tuki not, v tem gradivu, mate na vsaki strani petdesetkrat določitev grajenega javnega dobra. Kot nalogo. Enemu se je sfrkal. Če nam je v okviru stanovanjske gradnje, to kar ste rekli – dal nalogo. In vi boste zaradi tega naredili nov oddelek – dal nalogo, da določamo grajeno javno dobro. Ko tega ni treba. Tam, kjer bi bilo pa treba, pa nismo znal. Ampak, to sem povedal zato, ker ne razumete, če vas udari. Po drugi strani pa tudi, če vas udari, ker tisto, kar bi morali razumeti je to, v javno pravnem sistemu, če enkrat zašajtaš. Ker to je konsistenten sistem. To je pravna država. V javnem pravu še posebej. Če enkrat zašajtaš, si nekam padel, kjer je nekaj narobe. Po navadi tudi kaznivo narobe. Me razumete? Javni pravni sistem je konsistenten. In, tu ne more bit vprašanje, jaz se odločam za, ali proti, iz naslova, ker mi paše, ali ne. Če zamaka, nima pravice občina reč, jaz ne bom vzela. Me razumete? Ne bom vzela ploščadi, ker zamaka, ker je občina govorila petnajst let oziroma še več – petindvajset let – govorila, da ne bo vzela, zato, ker zamaka. In kaj? Mislila, da je kšeftar. Ni kšeftar. Ker končna konsekvenca je grozotna. Iz – iz dejstva, ko misli, da ma pravico odločat diskrecijsko. Nimate v nobeni stvari pravice diskrecijsko odločat. Še to ne, a prodate stanovanje, ali ne, nimate pravice odločat. Nimate pravice odločat, a odgovorit, ali ne odgovorite na zahtevo. To, kar ste vi sami delal v določenem primeru štiri mesece. Dobili ste pritožbo in ste odgovorili nazaj – hvala za dopis. Ne. Vi ste dobili pritožbo. In to je to. Če bo zdaj nekdo rekel – ker tri leta kasnite – s prodajo stanovanj na Rimski 7.a., da zahteva odškodninsko tožbo? Kaj bote rekli? Žleht Jazbinšek, dela odškodninsko tožbo. A me razumete? Če bi vi po ZUP-u delali, tako, kot se spodobi in tako dalje. In drugač jaz ne morem v tej, v tem mestnem svetu met učne ure. Ne morem met drugač. Učne ure. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Najprej je še ena druga replika. Gospod Kovačič, najprej ima repliko gospod Franci Slak. Izvolite. Do tri minute.

G. FRANCI SLAK

Jaz bi repliciral predvsem na tisti del razprave kolega Jazbinška, ki se dotika predloga ustanovitve nove službe. Ne vem, kolega Jazbinšek, koliko gospodarskih subjektov si vodil. Ampak, mislim, da je zelo pomembno to, če je en velik projekt pred nami, potem je treba ustanovit vodjo skupine, ki bo ta projekt peljal. Odbor za gospodarjenje ni razpravljal kdo naj bi delal v tej službi. Ker pač nima pregleda, kdo se že do zdaj ukvarja s tem. Je pa ugotovil potrebo po tej službi. Kajti, že s tega vidika, da iz leta v leto ugotavljamo, da bilanca stanja ni odraz dejanskega stanja v tem mestu. In, da je treba lastnino enkrat za vselej, dokončno – opredelit. In, danes je bilo, zdele smo poslušal res učno uro. Skoraj uro pa petnajst minut, kjer je gospod Jazbinšek razlagal, kaj bi bilo treba vse naredit. In s tega vidika smatramo, da je ta predlog pravilen. Mi smo predlog dal tak, da samo mestni svet naj bi predlagal županji, da se

ta služba ustanovi. Še vedno se lahko na osnovi neke reorganizacije ali pa drugačne organizacije mestne uprave to zgodi. Treba pa je, da se posveti temu problemu večjo pozornost. In, mogoče je gospod Franko naredil napako, da ni v to delovno skupino vključil gospoda Jazbinška, ker potem bi bili mi, no.... Ne vem, kdo je to skupino sestavljal, samo potem bi bili mestni svetniki mogoče danes – prej zaključili to sejo mestnega sveta. Ker bi dobili gradivo, ki bi ga lahko prebrali. Ga bi lahko tudi preverili. Zdaj smo pa poslušali in to, ta razprava je trajala kar dosti časa. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Replika na repliko, gospod Jazbinšek. Izvolite.

G. MIHA JAZBINŠEK

Ja. Jaz se opravičujem svojemu kolegu, da sem mu dragocen čas vzel, ne? Ne bom povedal, kakšno razmerje je vrednosti njegovega časa, z dimenzijo tega projekta. Ne? Ampak, seveda, on je ocenil, da je ta projekt ogromen. To pomeni, da bi seveda za ogromen projekt treba vzel gospodu Slaku velik njegovega časa. Resnica je pa obratna. Ta projekt je enostaven. Samo napake je treba sanirati. In opraviti neopravljeno delo. In, oprostite moj opozicijski kolega, ne? Niste mel osnove, da bi lahko ugotovili, da je ta projekt ogromen. Vi ste to zaupali gospodu Frankotu. Videli ste, da ima veliko zadreg. In ste mislili, da so te zadrege opravičene. Niso. Niso opravičene. In drugič...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, da zaključite misel.

G. MIHA JAZBINŠEK

Če vi delate nov oddelek, al so pol finance tud zraven? Ki imajo vrednostno bilanco? Ali je kdo še zraven? In tako dalje. V informacijskih sistemih, so navadni linki. In tako tudi funkcionira. Se med sabo pošilja te linke in tako naprej. Listing k listingu. Pomeni pa to, da mora eden, ki se spozna na eno področje – buzerirat, oprostite, drugega, ki se spozna, spoznajo na drugo področje. Kar bo usoda združenega oddelka. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Še ena replika na vašo razpravo gospod Jazbinšek, gospod Kovačič, izvolite.

G. DIMITRIJ KOVAČIČ

Hvala lepa za besedo. Torej, ugovarjam razpravi gospoda Jazbinška v tistem delu, ko je govoril o nosilcih oškodovanja premoženja v Ljubljani. Konkretno mislim tukaj na ploščad Trga republike. Torej, strinjam se sicer, da je, da so bili akterji, ki jih je poimenoval pravilno – pravilno označeni. In, da so ti akterji dejansko neposredni nosilci tega oškodovanja. In vsekakor gospod Toš, ki je hkrati opravljal dve funkciji. Na eni strani funkcijo najvišjega nadzornika javnega interesa. Komunalnih služb v Ljubljani. Na drugi strani pa seveda funkcijo privatnega interesa, kot lastnika tega privatnega podjetja, to vse drži. Druga stvar pa je, ki je pa ni povedal. To pa je, da je bila ta mestna občina pred približno dvema leti zelo jasno opozorjena na to situacijo. Sam osebno sem na tiskovni konferenci pred dvema leti to

sprožil. In dobil potem posredno odgovor – saj je vložena tožba na sodišču. In teče pravda. In bomo v pravdi, seveda, na sodišču – uspeli dobit premoženje nazaj. Vendar pa gre tukaj za to, da je ta pravda bila vodena ravno zaradi tega dvojnega interesa. Javnega in privatnega. V isti osebi. Je bila vodena tako, da je bila zavestno izgubljena za mesto. In mislim, da tukaj bi morali pa potegniti konsekvence tudi znotraj Mestne občine Ljubljana in pač seveda zahtevati odgovornost tistih, ki so bili krivi za to, da se je ta pravda vodila tako, da je bila izgubljena. In tudi sedajšnji postopki tega pooblaščenca, sedanjega, v smeri revizije postopka, grejo v to smer. Saj tukaj mam končno tudi izredno pravno sredstvo – na voljo – za varstvo zakonitosti. Kjer se pozove državnega javnega tožilstva – da ta postopek vodi. Kot najvišji zaščitnik javnega interesa. Zakaj bo zdaj ista oseba, ki je slabo se pravedala za mesto, zakaj bi opravičeno pričakovali, da bo zdaj pa kar na enkrat to drugače vodila. Čeprav, zdaj je zadeva bistveno težja. Kajti, ko je stvar enkrat pravnomočna, je potrebno met desetkrat boljšega zastopnika, kot prej, a ne? Zato, ker je pravnomočnost bistveno težje izpodbijati, kot pa izpodbijati zadevo prej, ko je zadeva samo sporna. Ampak, mislim, da tudi sedaj mestna občina ne podvzame vseh nujnih in potrebnih pravnih ...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če zaključite ....

G. DIMITRIJ KOVAČIČ

... poti...

GA. DANICA SIMŠIČ

... misel...

G. DIMITRIJ KOVAČIČ

...da bi zavarovala svoje interese. In seveda tudi, da bi zoper ljudi, ki so v tem postopku zastopanja aktivno sodelovali na strani mesta, da se jih pač pozove na odgovornost. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Replika na vašo repliko, gospod Jazbinšek. Izvolite.

G. MIHA JAZBINŠEK

Ja, jaz se zahvaljujem Kovačiču za to, rekel bi, pritrdilno repliko. In bom mal operacionaliziral njegova izvajanja. Zdaj, ali je blo za nalašč tako vodeno, ali ne, se ne bom za nalašč spuščal, ne? Ker seveda osebne sprege tu obstojajo. Povem pa, da ni bilo vodeno to zelo natančno in dovolj vsebinsko. Jaz mislim, da gospod Kozinc, kot civilist, je dobil iz mesta slabe podlage. Kaj pa ve civilist, kaj je to grajeno javno dobro? Razumete? Kaj pa on to ve? Civilist in kdo je bil pa na drugi strani, da je zgubil gospod Kozinc?

... iz dvorane: ista oseba...

Ne, ne... Na drugi strani je bila bivša upravna pravdnica, gospa Vlasta Čulap, ne? Tamle je bila včas v upravnih organih v Mostah. Zdaj je odvetnica. In je dobila civilista, razumete? Ena, ki se spozna na upravno pravo. In ga je povozila z levo roko. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Še ena replika na repliko. Gospod Božič.

G. PETER BOŽIČ

Ja, jaz seveda sem zelo pazljivo poslušal gospoda Jazbinška. Zlasti historijat te zgodbe. In – in ta historijat, moram reč, da je zanimiv. In problem, ki pa ga jaz tuki vidim, je pa to, da se na tak način v mestnem svetu izpodbija neka sodna odločitev. Kako je to mogoče? Da jaz enostavno rečem – zato, daje bila neka sodna odločba taka, ali drugačna, da je to zaradi spreg. Zaradi tega, ker je bil on tudi rojen na Bledu. Ne samo jaz. Zaradi tega, ker je nekoč stanoval na Verovškovi in to na številki 45, ne na 41. In tako naprej. Tako razpredanje o – o, kot dokaznemu gradivu, da gre za – za – za – za nalašč slabo upravljanje...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če zaključite misel...

G. PETER BOŽIČ

Je – je za mene nesprejemljivo. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Besedo za razpravo ima, kot zadnji prijavljen, dr. Čepar.

G. DR. DRAGO ČEPAR

Hvala lepa gospa županja za besedo. Spoštovane svetnice in svetniki...

... iz dvorane: To je lari fari. Če boš ti odvetniku dal navodila, bo tako delal, kot...

GA. DANICA SIMŠIČ

Gospod Kovačič...

... iz dvorane: To ni dokaz...

Gospod Kovačič, besedo ima dr. Čepar.

G. DR. DRAGO ČEPAR

Torej...

GA. DANICA SIMŠIČ

Gospod Kovačič, prosim, če se lahko umirate. Dr. Čapar, beseda je vaša.

G. DR. DRAGO ČEPAR

Na 34. seji, 18.4., sem predlagal sklep, naj se predloži ocena o tem, koliko stanovanj Ljubljčanani ne morejo vpisati v zemljiško knjigo, čeprav so lastniki. Ker Mestna občina Ljubljana, ni uredila lastništva zemljišč, na katerih so sezidana.

Svetniki ste ta sklep podprli. In tako smo dobili današnje gradivo. In dobili in vzpodbudili smo Mestno občino, da je nekaj naredila na tem področju. Odkrili smo pravzaprav ledeno goro. Odkrili smo spodnji del ledene gore. Moram reč, da si sam še nisem predstavljal, da je problematika tako zelo velika, ko sem spraševal po teh številkah. Štirideset tisoč stanovanj. Štirideset tisoč stanovanj – to pomeni že, če pomislite za tiste, ki morajo najemat posojila, občina, kot vemo, daje neka posojila. Ta posojila so seveda vezana, na – kupljeno stanovanje je vpisano v zemljiško knjigo. Pri prometu z zemljišči so različne – različne omejitve, če nimaš vpisano in tako dalje in tako dalje. Torej, tukaj so – je ena ogromna problematika. Ki smo jo – ki smo jo sedaj odkrili. Zdaj pa – kaj – kaj pravijo, kakšni so predlogi? Jaz ne bom še enkrat vas moril z branjem in navajanjem tega, kar tuki v tem poročilu piše. Moram pa izrazit eno zelo veliko razočaranje nad tem, kakšni sklepi so predlagani. Kakšen sklep je predlagan k današnji razpravi.

Torej, najprej, preden pridem do tega – glejte, kaj pravijo poročevalci. V zvezi s sklepom mestnega sveta, da naj ugotovimo, koliko stanovanj Ljubljčanani ne morejo vpisati v zemljiško knjigo, ker Mestna občina Ljubljana ni dobila zemljišč, na katerih so sezidana, moramo ponovno povedati – ponovno povedati, da sama zemljiško knjižna neurejenost zemljišča, v lasti MOL, vsaj v času veljavnosti IZ – o vpisu etažne lastnine v zemljiško knjigo, ni bila ovira, da etažni lastniki ne bi mogli urediti etažne lastnine. Ne vem, ali je to laž. Resnica. Neresnica je vsekakor. Kajti, jaz imam individualen sklep sodišča, izpred leta 2000 – 2004, ki govori natanko to. Da ne morem vpisat stanovanja, ker ni bila ta zadeva na prav način urejena. In ta zadeva je v dediščini Mestne občine Ljubljana oziroma v dediščini tistih občin, katerih dedinja je Mestna občina Ljubljana. Tako, da prosim te gospode, ki so to pisali, naj še enkrat pogledajo – presneta zadeva, zakaj so šli celo zadevo delat in to, kar so napisali tukaj, ni res. Res pa je, da je zaradi tega, ker Mestna občina ni naredila tega, kar bi morala v desetih letih obstoja. Je na tisoče stanovalcev nasedlo, nasedlo raznim pravnikom in advokatom, ki so velikim stanovanjskim soseskam obljubljali, da bodo vpisali po interventnem zakonu in tako dalje, samo, da jim morajo dat petdeset jurjev na stanovanje in tako dalje. In tako dalje. In, ko je bil ta denar pobran, so oni naleteli na tisto, o čemer jaz sedaj govorim, pravi čas so prišli do tam. Pobrali so vse parcele. Izpisali vse parcele. Ampak, lastništvo parcel ni bilo urejeno. In zato niso mogli vpisat. Gremo lahko jutri v – sodnice spraševat – na sodišče. To se pravi, to ni res. In to prosim preverite še enkrat.

Druga zadeva, kar je, je – torej tukaj je bilo oškodovanih na – na tisoče ljudi, ki so nasedli tistim advokatom, ki so rekli – mi bomo pa zdaj celo sosesko – deset tisoč stanovanj, ali pa tisoč stanovanj, ali pa dve...

.....konec 1. strani III. kasete.....

...vpisali. In potem so prišli do tam, parcela je še zmeraj last – recimo Občine Ljubljana Vič, ki, katere dedinja je Mestna občina Ljubljana in to ni blo urejeno. Stanovanja so gor. In tako dalje. In to ni blo narejeno tako, kakor je treba. Torej, ne se zgovarjat, da je bilo to narejeno, čeprav je mogoče to, ne vem, ne vem kakšen delež. Ne vem – ne vem kakšen delež. To se pravi, ne vem kakšnemu deležu te neurejenosti, je ta zadeva vzrok. Na tega – na to še nisem dobil odgovora v tem gradivu. In ravno po tem se pa – sklepu spraševal. Koliko je tistih stanovanj, ki niso mogla biti vpisana? Zaradi neurejenosti. Zaradi te neurejenosti zemljiško knjižnega lastništva. Torej, na to vprašanje sem dobil odgovor – da nobenega. Da nobenega. Ampak, ta odgovor ni resničen.

Torej, tukaj potem imamo zanimivo sosledje sklepov, kaj bi bilo treba vse narediti. Ena, dva, tri. In podaljšat – in podaljšat, ali pa naredit nov interventni zakon in tako dalje. In tako dalje. Ampak, noben nov interventni zakon ne bo tega naredil, kar mora naredit občina. To se pravi, to je treba naredit in uredit. Zdaj, moje razočaranje je ogromno, zaradi tega, ker tukaj – torej, ti predlagatelji so vsaj šest stvari napisali, kaj mislijo, da bi bilo treba naredit. Med njimi tudi, da bi bilo treba ustanovit to, neko skupino, ki bi se s tem ukvarjala. In tako naprej. Vendar – vendar – v predlogu sklepov, predlagatelj se ni v to poglobil, ali so imeli tile sestavljavci gradiva prav, ali ne. Ampak je napisal predlog sklepa, kjer – na katerem bi mi glasovali. Mestni svet Mestne občine Ljubljana, se je seznanil z oceno stanja zemljiško knjižne ureditve v – stanovanjskih objektov v Ljubljani. Ja, se je seznanil. Ja, pa jaz pričakujem, ljudje božji, da, če ste tukaj – če je tukaj nekaj – da bomo danes glasovali o nekem zavezujočem sklepu, da bo mestna občina uporabila mestne svetnike, ki smo tukaj, da zaveže svoje – svoje te načelnike, svoje oddelke in tako naprej. Da nekaj naredijo. Nekaj konkretnega. Ne pa mestni svet se je seznanil. Ampak, jaz ne morem ta trenutek, tako, kot sem rekel – pri marsikateri drugi zadevi, kot – kot mestni svetnik od zunaj, ki nisem posvečen v funkcioniranje te uprave, mislim, ne morem predlagat sklepov, ki bi držali vodo. In bi bili uresničljivi. In bi jih bilo mogoče naredit. To pričakujem od predlagateljev. Od mestne uprave. In zato sem nad to zadevo razočaran še in še. Šest predlogov, kaj je treba naredit. Predlog sklepa pa – smo se seznanili s predlogi, ne? Kaj bi bilo treba naredit. Da bi pa katerega sprejeli, da bi katerega spremenili, da bi rekli, to je pa treba res naredit. Vsaj en predlog, da bi rekli – ja, to je mogoče naredit. Dajmo na glasovanje. Zavezujoč sklep svetnikom. Ne. Poleg tega pa tistega, ta glavnega – ta glavnega – razočaranje je tolko večje, ker tistega ta glavnega, kar mislim, da bi bilo treba naredit. Se pravi, da mestna občina sama uredi, pa pravi, da to sploh ni vzrok. Tega, da se ne more vpisat.

Torej, jaz mislim, da bi bilo prav, da predlagatelj premisli to gradivo še enkrat. In predloži nek zavezujoč sklep. Ki bo tudi neke – se pravi, subjekte, znotraj mestne uprave, zavezal k določenim, določenim dejavnostim. Z nekimi roki, da bomo lahko to zadevo kontrolirali. Tukaj so ocene, ne vem – osemdeset let, da bo to trajalo in tako naprej. Ampak, bi bilo treba vsaj začet, ne? Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Samo pojasnilo. Čisto kratko, gospod Čepar. Vi ste ta predlog, na vašo pobudo oziroma, ja – pobudo, je mestni svet ta predlog sprejel aprila letos. Medtem, ko je bila skupina, ki sem ji naložila urejanje teh vprašanj in razčiščevanje, oblikovana skorajda leto dni prej. Torej, se je že – samo toliko, da veste, da smo že prej začeli delati. Kako se pa kdo, seveda, z gradivom strinja. To je drugo vprašanje. Vsekakor pa, ko smo se, ko smo zvedeli za problem. Ko smo ugotovili kakšne dimenzije ima, je bila ta skupina seveda takoj ustanovljena. Z nalogo, da pripravi predloge rešitev. Samo toliko, da vam pojasnim. Zdaj pa ima repliko gospod Jazbinšek, ne? Ja.

G. MIHA JAZBINŠEK

Točno to je, ne? Odgovor na, odgovor na vprašanje ni bil dan. Koliko se jih ni moglo vpisat, zato, ker je kriva, ne? Mestna občina. Ne? Ta odgovor v tem gradivu ni dan. Ne? Tudi ni napisano v tem gradivu, kje je mestna občina kaj kriva? Ne? In zdajle bom takole povedal, ne? Najtežje se je vpisat v navadno etažno lastnino tam, kjer je lastnik mestna občina. Poglejte si BS 3. Tole, ki je rumeno, je sparcelirano – tudi funkcionalna zemljišča so sparcelirana. Pa niso vpisani etažni lastniki. Tle, k smo mi lastnik. Tle, k je Gipos lastnik, pogledajte – ta rjave. Ne boste verjeli. Vsaj etažno lastnino so vpisali. Pa nimajo parcelacije, da bi še funkcionalna zemljišča vpisali. Mislím, a razumete? To je gradivo, ki nekaj pove. In treba je ugotovit, kje je problem? In problem je v dovolilih mesta za vpis tistega, kar je mesto prodajalo. Čisto navaden papir, A 4. Da un lahko gre v zemljiško knjigo, ne? Da se vpiše. Kjer pa še delilnega načrta ni, se pa še ta delilni načrt naredi. Ampak, tudi ti delilni načrti, pogledajte Štepanjca, sem vam prej kazal – cel Štepanjc je naš. Pa na našem ne moremo narediti delilnega načrta. Oprostite, to eden – enmu se je zmešal.

GA. DANICA SIMŠIČ

Gospod Jazbinšek, jaz vas ne želim razburiti, ampak...

G. MIHA JAZBINŠEK

Ja, ja, enemu se je zmešal...

GA. DANICA SIMŠIČ

... ne vem, ne vem...

G. MIHA JAZBINŠEK

Saj to ni letel na vas...

GA. DANICA SIMŠIČ

Ne ne, sej nisem mislila tega...

G. MIHA JAZBINŠEK

Ja, to je bil.... /// nerazumljivo..., enmu se je zmešal...

GA. DANICA SIMŠIČ

Spet boste rekli, da sem nevljudna, ker vas opozarjam na poslovnik. Na kaj replicirate? In potem utemeljite...

G. MIHA JAZBINŠEK

Ja, na to, da ni odgovorjeno na vprašanje. Da je on mel odločbo, v kateri piše, da se ne more vpisat. Na to sem repliciral. In sem seveda tudi pojasnil, ne?

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. In replika na repliko. Dr. Čepar. Izvolite.

G. DR. DRAGO ČEPAR

Hvala lepa. Zdaj, to so življenjski prihranki sto tisoč občanov. To niso šale. Gospod Jazbinšek je prav povzel. Koliko te žalosti je zaradi nedejavnosti Mestne občine Ljubljana. Ampak, če to ni bilo – če to ni odgovor na moj sklep, ki sem ga sam predlagal, potem pa odgovor na ta sklep še čakam. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. K besedi se je prijavil za razpravo še gospod Peter Sušnik. Izvolite.

G. PETER SUŠNIK

Hvala lepa. Problem ni v zadnjih nekaj letih. Problem izvira iz tega, da je ranjka Avstrija imela zemljiško knjigo bistveno bolj urejeno, brez vseh računalnikov in brez vsega drugega, kot jo ima današnja država Slovenija. To je problem. In to je edini problem. Izvira pa iz – žal skropucala, ki se je začel leta 50, ko smo ukinili privatno lastnino. Pa smo jo poimenovali drugače, ne da bi jo dejansko poimenovali zato, ker je – ko nakup ni bil nakup, ampak je bil oddaja. Ko investitorstvo ni bilo investitorstvo, ampak je blo nekaj drugega. In iz tega izvirajo pač ti problemi.

Problem tega gradiva, ki ga imamo pa danes pred sabo, pa se ne bom vračal na vse tisto, kar je povedal pred mano gospod Jazbinšek. In kar so povedali drugi, je, da iz tega gradiva ne izhaja, na kakšen način pravzaprav namerava Mestna uprava Mestne občine Ljubljane, pristopiti k sanaciji tega problema. In na kakšen način se bo obnašala pri razdelilnih načrtih? Minimalistično? Ali maksimalistično? In pogovor, ki sem ga jaz opravil s članom te skupine, z gospodom Francom Ulesom že daljnjeja leta 95, ko ni bilo ne intervencijskega zakona in ne nič drugega in ko je ta mestni svet prvič nastopil svoj mandat, kot Mestna občina Ljubljana. In smo takrat postavili vprašanje, na kakšen način se bo Ljubljana lotila elaborata funkcionalnih površin. In ni bilo odgovora, ker je bilo povedano – Mestna uprava še pripravlja študijo, ali bi dali, ali ne bi dali. In osnovni problem je v tem, da se mestna uprava še do danes ni odločila, ali bo šla maksimalistično in čim več funkcionalnih površin prerazporedila, kot etažno lastnino etažnim lastnikom? V njihovo soudeležbo. V njihovo vzdrževanje. In zaupala, da če smo napisali v prostorske rede in prostorske akte, da je zelenica. In na zelenici se ne da delat ne vem kaj druga, kot imet zelenico. Ampak ne, mi tuhtamo in gruntamo, kako bi prodal, pa kako bi tržil, pa kako bi to, pa kako bi un, pa kako bi tret. To je pa osnovni problem, ki izvira iz te informacije. Če vse ostalo zanemarimo, vse tisto, kar – na kar se odziva Gipos v svojem dopisu mestnim svetnikom in kar osporavate v vašem pripravljenem – v vaši pripravljeni informaciji, ostaja še vedno odprto vprašanje – tudi, če Giposa, Bojana Gjuro in vseh ostalih ne bi bilo, ta problem kljub temu ne bi bil rešen. In torej, rešitev izvira iz mestne občine same. Ne pa iz – ne vem, dobljenih sporov, ali pa zgubljenih sporov z Bojanom Gjuro in vsemi ostalimi, ki so tukaj vpleteni. In dokler pač teh vseh stvari nimamo, jaz žal ne morem podpret tudi to ne, da se bomo seznanili z oceno stanja zemljiško knjižne ureditve. Zaradi tega, ker se ne moremo seznaniti z oceno, ne da bi vedeli, kakšne bomo mel pa ukrepe, ki nas ne bodo čez deset let tepli. Tako, kot nas te stvari danes tepejo. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Replika. Gospod Jazbinšek. Izvolite.

G. MIHA JAZBINŠEK

Najprej, brez zlega namena. Zemljiška knjiga ni nič kriva. Krivi so tisti, ki niso naredili delilnih načrtov. Jih niso dali v kataster, ne? Zemljiška knjiga deluje dovolj promptno, če bi to osnovo melo. Krivo je to, kar je seveda Sušnik povedal. Minimalistična, pa maksimalistična. Jaz sem večkrat in večim povedal, da si je to pravico, ali bomo minimalno funkcionalnih zemljišč dali stanovalcem, ali maksimalno – stalno lastila, stalno lastila mestna občina. Na način kšeftarja. Jaz povem, da je recimo – to je prvi kšeft, ki sem ga jaz zasledil, ne? Je bil gradnja hiše Orion. Ne? Na funkcionalnih zemljiščih sosednjih blokov. Mesto je kšeftarilo. To je gospod Sodrznik, se mi zdi, bil tam organizator. Je kšeftarilo. Gospod Ules, od prvega dne, on je moj kolega iz LUZ-a, daleč nazaj. Od prvega dne, ko sem bil minister oziroma pol tud, ko je bil stanovanjski zakon – sem rekel – Ules, kaj delate? Ja, delamo študijo, kaj bi blo..., ker veš, na zelenicah bi se dalo zidat, pa tko naprej. In se je tudi realiziralo to. ZIL na parih lokacijah. K smo bli prijetli. Kšeftarjenje je bil način. Napačen način. Ker zakon je povedal, kar je povedal. Ni minimalne in maksimalne variante. Da bi se stvar presekala, da bi se stvar presekala – je Zakon o graditvi objektov, dal definicijo, kaj je to grajeno javno dobro. Kaj je tisto, ne? Kar bi ostalo, če bi mi minimalistično varianto, ne? Zakon je rekel – grajeno javno dobro so tudi zelenice. Ampak, tiste, ki so na osnovi zakona, ali pa na osnovi predpisa, ki je izdan na osnovi zakona, namenjene splošni rabi in kjer je vpeljana javna služba. To pomeni seveda, da moramo met vpeljano izbirno službo vzdrževanja večjih zelenih kompleksov v velikih soseskah. Ker v malih soseskah ni teh kompleksov. To se pravi B 7, je ostal nek športni balinarski center. Ne vem, v BS 3, je tam en kompleks parih igrišč, košarkaških in drugih in tako naprej. V Štepanjcu je nekaj. In tako dalje. In to, seveda pomeni, da je maksimalna varianta v prid mestu tista, ko se je skozi zbirno javno službo urejanja zelenih površin, igrišč in tako dalje, odločil – odločil, da jih bo mel v svojem fondu, da jih bo vzdrževal. In ne more bit diskrecijska pravica reč, saj soseske, pa tole grajeno javno dobro. Kar takole na roko. Ne. Tisto, kar je pod javno službo. In to kategorizacijo je treba naredit. Da bomo v delilnih načrtih, ko že vemo, da so tam športna igrišča, ne? Ko vemo, da so tam športna igrišča stoletje – pri čemer nima nič zemljiška knjiga, se samo dogovorili okrog tega, kdo je lastninsko vpisan na košarkaškem igrišču. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa tudi vam. Besedo za razpravo ima doc. dr. Gomišček. Izvolite.

G. DOC. DR. GREGOR GOMIŠČEK

Najlepša hvala. Saj bom zelo hiter. Se tud ne spoznam na te stvari. Samo, moram reč, da pa takole, ko pogledam gradivo, ki sem ga dobil, si pa postavljam eno vprašanje. In ga bom na konc tudi povedal. Glejte, na začetku preberem, da je od skupnega števila opazovanih več stanovanjskih objektov, približno 40% zemljiško knjižno urejenih. To se pravi, v grobi oceni, bi človek rekel, da je 60% narobe. In od tega, če zlo približno rečemo, da je 50% kriva Mestna občina Ljubljana – pomeni, da 30% lastnikov ne more vpisat svojih stanovanj v zemljiško knjigo zaradi tega, ker Mestna občina Ljubljana ni naredila svoje domače naloge. To je tako. Mogoče je to zelo grob približek, ampak, to so grozljive številke. Ker so kolegi spraševali, zakaj ni tega odgovora. Jaz mislim, da se tukaj – ta odgovor je nekako podan.

Zdaj, potem naprej berem, na naslednji strani – pomeni, da delamo – a so premiki počasni in s tempom nismo zadovoljni. Deset let najmanj vemo, da je treba to uredit. In je stavek – po desetih letih – vemo, ampak premiki so počasni in s tempom nismo zadovoljni. Potem, naprej, na isti strani oziroma na začetku druge strani – veste kaj nam, kaj izvem? Gre za del strategije, ki se jo trudimo uveljaviti, zato ocenjujemo, da bi bilo seznanjanje kogar koli z načrtovanimi postopki nesmiselno. To se pravi – velik ni zemljiško knjižno urejenega, delamo počasi. Vemo pa za eno strategijo. Ampak, za tisto strategijo sedaj vas, v mestnem svetu ne bomo seznanjal. Mate pa sklep, da ste bili seznanjeni s problematiko. Tistega bomo pa najbrž vsi podprli, ne? Tako, kakor vedno. Bo vsaj v časopisih stal.

To se pravi, itak seznanjanje ni smiselno. Pol ne vem, zakaj tukaj sedimo? Ne vem tudi, zakaj smo zavrnil predlog kolega Jazbinška, ki je rekel, da gradivo ni primerno za debatiranje in za proučevanje. Tako, da to sta dve stvari.

Potem, proti koncu pa še zvem, da če bomo s tem tempom delali, bomo pa končali v naslednjih osemdesetih letih. To se pravi, moji pravniki bojo mogoč pogruntal, da je to stanovanje, ki ga je oče kupil, da bo mogoč na njihova imena napisano, če do takrat ne bojo še eni pogruntal, da zaradi tega, ker so tri generacije minile, da se tud ne morejo vpisat.

Ampak, največja cvetka, ki jo vidim pa v vsem tem, je pa čisto ta zadnji sklep. In sicer ta sklep pa piše – ocenjujemo, da se izvedba zgoraj navedenih nalog, ki predstavljajo enega najzahtevnejših in najboljšežnejših projektov Mestne občine Ljubljana, zaradi kompleksnosti problematike in potrebnega interdisciplinarnega pristopa, ne morejo izvajati v okviru obstoječe organiziranosti mestne uprave. Ta projekt zahteva ustanovitev posebne organizacijske enote, z ustrežno kadrovsko zasedbo. Mogoče se celo strinjam s tem. Ampak, Lepo vas prosim, če tega ne moremo naredit, to se pravi, samo ene zelenice razdelit, pa jih vpisat notr v zemljiško knjigo. Kje bomo mi javni promet urejal? Kje bomo mi naš proračun urejal? Teh nalog je še ne vem kok. Ampak, to je pa res potem, to je pa res potem za vprašat se, kaj – kaj mi dejansko delamo? In, kljub takemu gradivu, ste vi tokrat preglasovali nas, da je zadost dobro gradivo, da razpravljamo in da sprejmemo sklep. In tudi ne dvomim, da ga ne bomo sprejel, da smo se seznanili z oceno stanja zemljiško knjižne ureditve. Tole bomo danes sprejel. Na tako gradivo. Jaz upam, da ko bomo šli vsi domov, da se bomo zamislil, kaj delamo mi v resnici v Ljubljani. Ker, če je ta stvar – ta stvar projekt osemdesetih let, kje je projekt tramvaja, al pa podzemne železnice? Ali pa parkirnih mest? Al pa kanalizacije? Al pa vodovodnega omrežja, o katerem smo danes razpravljali? Če je to tista stvar, ki zahteva – ne vem kakšno interdisciplinarno skupino in reorganiziranost naše mestne uprave? Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Replika gospod Jazbinšek.

G. MIHA JAZBINŠEK

Torej, ta sklep, takšen, kot je, ne? Je največje možno zavajanje na svet božjem, ne? Ta sklep pove – ta sklep pove, da samo mestna uprava prestolnice ni sposobna do konca pripeljat nekega rutinskega opravila, ne? Ta čas pa, to vse druge občine v Sloveniji znajo. In prvo podpisani pod ta predlog sklepa, je Franc Ules. Franc Ules, ki ma še zmer v glavi tist, kar je mel pred petnajstimi leti. Da bo on z zelenicami kšeftaru. In, če ga bote vprašal, zakaj ne bi dal funkcionalnih zemljišč k stanovanjem, vam bo še danes isto odgovoril. Ali vam bo pa odgovoril, da je stvar komplicirana. Ta stvar je komplicirana za njega. Za nobenga družga ni. Če bi zdele čekiral tri referente tamle gor v službi, ne vem – za premoženjsko pravni, bi vam povedal, da ni problema. Glede dovolil. In seveda je komplicirano tud za gospo Metko Tekavčič. Ne? Ker ona ma seveda izobrazbo, ki se ji reče – kako kšeftart, ne? Ne ve pa, da v

javnem sektorju ne more kšeftart z zemljišči, ki so obremenjena. Njeni študenti verjetno kupujejo ta zemljišča. Recimo tistole, kaj že je? Litostrojsko cesto in tako naprej. Pa smo mel tam aktivno vlogo, preden je on kupil. In ta aktivna vloga je bila napačna. SRD-u smo rekli, da hočemo mi tisto zemljo. Namesto, da bi rekli – daj SRD dovolilo tem ljudem. To je bila naša vloga. In zato, ker mi ne znamo delat in ker hočemo še naprej tako delat, eni pišejo, da je treba interdisciplinarno – pol pa naj si gospod Ules dobi še enega, ene druge discipline. Zakaj ni mel te druge discipline tle notr? In katere discipline so to? Lepo vas prosim. A je treba gospodu Ulesu dat zraven urbanista? Da bi mu rekel – da bi mu rekel – gospod Ules, vi ste meni, urbanistu, delal delilne načrte. Kot pod-izvajalec. Recimo Jurančič bi rekel to Ulesu. Ti si men delal, ne? Delal delilne načrte. Kot pod-izvajalec v timu, ne? V službi. Daj Ules, daj Ules, zdaj naroč delilni načrt. Da bo stvar narejena. A je zato treba interdisciplinarnosti. Če je treba interdisciplinarnosti, pol naj Jurančič to pove Ulesu. Da je treba delilne načrte spraviti v kataster in zemljiško knjigo. A me razumete? Seveda za gospoda Ulesa je to interdisciplinarni problem. Da mu eden reče, kaj mora naredit. Tisto, kar je v službi na LUZ-u delal, mora zdaj speljat tlele...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, da zaključite misel.

G. MIHA JAZBINŠEK

Ja. Kot zunanji najetež. Kot zunanji najetež. Ne. Vi nam prodajate barabski stavk. Kompleksnost problematike potrebnega interdisciplinarnega postopka, pri čemer niste napisal, katere discipline morajo bit notr. Hudiča. Katere discipline pa? Jaz tle vidim dva geodeta, pa dva pravnika? Kere, ne? Kere discipline še tle not? In, da se ne more v okviru obstoječe? Kako da se ne more? Da se ne more, piše notr, mislim....

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Čas se vam je iztekkel. Replika na repliko, gospod Sušnik. Izvolite.

G. PETER SUŠNIK

Hvala lepa. Repliciram na tisti del, ko je rekel gospod Jazbinšek, da gre za zunanjega sodelavca, ne? In sprašujem, če je to res, da je to zunanji sodelavec? Ja. Ker trdim, da je to problem mestne uprave. Ne zunanjih sodelavcev, ne? Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Hvala lepa. Ker ni več prijavljenih k besedi, razpravo zaključujem in prosim gospoda Franka. Izvolite.

G. VELKO FRANKO

Gospa županja, hvala lepa. Gospe in gospodje, zadeva – zadeva je očitno hujša, kakor se zdi na prvi pogled. Pravzaprav ste po desetih letih obstoja te mestne uprave, dobili eno poročilo, na izbrano temo....

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim za mir v dvorani...

G. VELKO FRANKO

... ki je enega – ni zadovoljilo. Ampak, takšno poročilo ta mestna uprava zna naredit. In drugačnega ne zna naredit.

..... smeh iz dvorane.....

Lepo vas prosim!

GA. DANICA SIMŠIČ

Gospod Jazbinšek...

G. VELKO FRANKO

To je stanje, kakršnega najdete po tem, ko ste leta 99 sprejeli Odlok o organizaciji in delovnem področju mestne uprave. To je stanje, k ga dobite potem, ko v maju 2005 sprejmete kategorizacijo, ne? Končno sprejmete kategorizacijo, ne? To je konec koncev stanje po tem, ne? Ko zadnjih petnajst let, ne? Noben etažni lastnik v Ljubljani ne vloži tožbe na izstavitev zemljiško knjižne listine zoper svojega prodajalca, gospod Čepar. In, to je stanje, ki ga mora zdaj mestna uprava reševati v odnosu do 110 000 Ljubljančanov, ki živijo v etažnih stanovanjih, ki so bila grajena po pravilih iz enih drugih časov, kamor noben iz te mestne uprave, ni mel absolutno nobenega stika s tem. Takšno je stanje stvar.

Gospod Čepar, problem prava je v tem, da je v pravu več ali manj vse jasno. In jasno je, da če mate kakšne zahteve, jih dajte vlagati. Dajte se tožiti. To mestna uprava seveda počne, s svojimi dolžniki. Ampak, počne zadnje leto. Počne zadnji čas. Počne od takrat, ko dobi nekakšno pooblastilo župana, ki najde enega izmed te mestne uprave, organizirane kot je za to, da ga pahne, da rečem v posle, ki nimajo absolutno nobene zveze z mestom načelnika Oddelka za pravne, kadrovske in splošne zadeve. Po odloku, ki ste ga vi sprejeli. Lepo vas prosim. In zdaj... Prosim? No, absolutno,

GA. DANICA SIMŠIČ

Gospod Sušnik, prosim...

G. VELKO FRANKO

Na predlog župana, ne?

GA. DANICA SIMŠIČ

Ko ste vi razpravljali, ni nihče tako posegal v vašo razpravo. Gospod Franko...

G. VELKO FRANKO

Zdaj, ...

GA. DANICA SIMŠIČ

Izvolite.

... iz dvorane – nerazumljivo...

G. VELKO FRANKO

Noben težek del... noben težek del, pogledjte, na sami...

GA. DANICA SIMŠIČ

Gospod Jazbinšek, zdaj pa lepo prosim! Zdaj pa res lepo prosim! To pa je mejilo..., če ni bila žalitev...

G. VELKO FRANKO

Noben težek del, gospod Jazbinšek. To je delo mravljice, ne? In te mravljice v mestni upravi morate najt. Prav gotovo to niso načelniki, ne? Si mislim, ne? Prav gotovo to ni direktor mestne uprave, ne? Si mislim, ne? V tem je pa, zna bit, da se najde kdo izmed vas, ki bo zainteresiran to stvar počet. Z velikim veseljem vas bomo zangažiral, ampak po izvedenem postopku. To se pravi naročila javnih vrednosti, ne?

... iz dvorane – nerazumljivo...

GA. DANICA SIMŠIČ

Gospod ...

G. VELKO FRANKO

No, to je...

GA. DANICA SIMŠIČ

Gospodje svetniki, ne? Kajti – gospe svetnice so popolnoma mirne... Gospod Franko, najbolje, da...

G. VELKO FRANKO

Ja...

GA. DANICA SIMŠIČ

Najbolje, da zaključite počasi...

G. VELKO FRANKO

Ampak, ne na počez vas prosim... Po postopku, ne?

... iz dvorane – nerazumljivo...

GA. DANICA SIMŠIČ

Jaz vas opozarjam, gospod Jazbinšek, da ste na seji mestnega sveta. In, da ste v dvorani.

G. VELKO FRANKO

No ja, jaz ...

GA. DANICA SIMŠIČ

Da ste v dvorani, kjer sedijo tudi druge svetnice in svetniki. In, da imamo nek poslovnik, ki ima tudi neko določilo, če nekdo onemogoča, ali ovira delo mestnega sveta, moram, kot županja zagotoviti mir in red na tak ali drugačen način. Na tak ali drugačen način. Jaz bi ga rada s prijazno besedo. In ne na kakšen drug. Lepo prosim. Hvala lepa. Gospod Franko.

G. VELKO FRANKO

Ja, hvala. No, tud, kar tiče razprav, ki so se nanašale mimo, seveda tega dela, s katerim smo se mi ukvarjali na TR 3. Tle je treba tud se pravzaprav vprašat, zakaj mesto doslej ni nekako akceptiralo sugestij nekaterih mestnih svetnikov, o ustanovitvi mestnega pravobranilstva? Koncem koncev tudi to je, bi rekel – ena od nalog, zna bit ravno tega sklica. In, da se zadeve, ki so za to mesto pomembne in potrebne, skoncentrirajo na enem mestu. In to takem, na katerem bo ta mestni svet imel kakšen vpliv. Ker, kot veste, mestni pravobranilec dobi svoj smisel, če je mestni funkcionar. Sicer ne, ne. Lepo vas prosim. Zadeve, ki so – zna bit – interesantne in se peljejo v majhnih občinah. Pomagamo si z odvetniki. So v velikih občinah kontraproduktivne, mestna uprava, moj oddelek, ali pa oddelki, ki peljejo pravde, zgubijo kontakt z odvetniki. To, če govorimo o TR 3, tle pa ni res, da mestna uprava ne bi dala napotke. Napotke – so bili jasni. In so bili pravilni.

... iz dvorane – nerazumljivo...

Ne. Čakajte, kar tiče pravde, ne? Kar tiče pravde, ne? Napotki so bili, ne? V tej pravdi. Pa ne moji, da smo si na jasnem.

No, v glavnem, smisel tele ocene je bil pravzaprav ravno v tem, da se vidi, kje smo, ne? In, da se vidi, da obstaja ena vizija – vsaj tako jo jaz vidim. Ki je v tem, da se, zna bit, zberejo ljudje, ki se na tem, dost manualnem področju – moram reč – prava, znajo kakšno stvar naredit, da se združi v eno službo. In se potem fokusira te energije v cilje, ki jih imate vi in mi tud, ne? Gospod Čepar. Noben interes. Lepo vas prosim, noben interes. Ravno obratno je res, ne? In to, kar pravi gospod Jazbinšek, da se zadeve dela z izbrisnimi dovoljenji in tako naprej. To je seveda res. Ampak, zato je treba dobit sogovornika. Etažni lastnik to ni. Pač pa njegov

upravnik. Od vseh sto dvajsetih upravnikov v Ljubljani, kamor smo delali analizo ravno na podlagi tega, tega posla, k smo ga delali za, za to poročilo, se pa izkaže, da jih ni ducat takih, ki svoj del znajo delat. H – lepo vas prosim! In potem se jaz vprašam, a je mestna uprava tukaj, da educira, izobražuje upravnika? Ki je po zakonu ustanovljen in zadolžen za to, da izpelje zemljiško knjigo? Mogoče tudi, se ne protivimo temu. Ampak, dobiti moramo sogovornika. Pri čemer sogovornik ni etažni lastnik. Je njegov upravnik. Pač, več takih zadev je, več takih problemov je.

Ampak, uprava ocenjuje in to z županjo vred, da se bojo te zadeve bolj radikalno premaknile v smer, ki si jo želimo. Vendar z ustreznimi spremembami odloka. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa tudi vam.

Prehajamo na glasovanje o predlogu sklepa,

PREDLOG SKLEPA pa se glasi:

Mestni svet Mestne občine Ljubljana se je seznanil z oceno stanja zemljiško knjižne ureditve več stanovanjskih objektov v Ljubljani.

Spoštovane svetnice in svetniki, smo pred glasovanjem. Prosim, če... zasedete svoje prostore, ali pa, če se odločite za kaj drugega. Prosim pa tudi svetnice in svetnike, ki so morebiti še v preddverju, da se nam pridružijo. Dr. Čaper, obrazložitev glasu. Izvolite.

G. DR. DRAGO ČEPAR

Hvala lepa. Torej, glasoval ne bom, ne? Ker, glasoval ne bom, zato, ker, če bi glasoval za, mislim, če bi glasoval – proti – sej seznanjen v resnici sem, ne? S temle. Ampak, ne morem pa dat neke odveze, odveze tukaj s svojim glasom. Ker menim, da iz tistega, kar je – kar je v tem gradivu narejeno. Ne glede kdo ga je komu dal v – v delo, ali ne. Bi se dalo vendarle dobit neke zavezujoče – zavezujoče usmeritve. In teh pa tuki notri ni. In zato sem razočaran. Ne bom glasoval. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Gospod Jazbinšek. Obrazložitev glasu.

G. MIHA JAZBINŠEK

Glasovat se ne more, ne? Za tak gradivo, ne? Ne? Kako čmo sprejet informacijo, ki je polna napak? In s tem bi naj – kako? Pripoznal te napake, ali kaj? In dal žegn ravnanju? Al pa recimo sklep o – sklep o ustanovitvi novega oddelka, ne? Ja, a vi ne veste, kako da zdaj funkcionirajo te službe? K eden naredi nekaj pametnega, zgubi pooblastila. Tko funkcionirajo dons te službe. In, če je to eden oddelek, seveda, bo to kar direktisima. Zato seveda ne bom glasoval na vse možne obstrukcijske načine. In bom podvzel določene korake, ki imajo značaj – zaščito javnega, javne lastnine. Te korake bom podvzel zato, ...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če zaključite...

G. MIHA JAZBINŠEK

...ker v mestnem svetu ni več mogoče, o nobeni vsebini se pogovarjat dostojno. Treba je delovati izven mestnega sveta, zato, ker se za raznimi odločitvami skriva navaden kriminal. Al pa malomarnost.

GA. DANICA SIMŠIČ

Besedo za obrazložitev glasu ima gospod Peter Sušnik.

G. PETER SUŠNIK

Hvala. O tem gradivu ni dostojno glasovat. Ne more bit, če je v strokovno pripravljenem gradivu mestne uprave, tako splošno napisan, da to ni dostojno niti za prosti spis za osnovno šolo. In, da citiram, tako gospe in gospodje – je krog lovljenja lastne sence zaključen. To ste napisali v vašem gradivu. In to je res. Če bomo mi sprejeli to gradivo, potem seveda ni več slabega gradiva v Mestni občini Ljubljana. Ker je vse dobro. Tudi, če gre za premoženje. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Prehajamo na glasovanje.

Najprej ugotavljamo navzočnost.

Ugotavljanje navzočnosti zaključujem.

21 svetnic in svetnikov je prijavilo navzočnost...

Ponovno bomo ugotavljali navzočnost.

Še enkrat ugotavljamo navzočnost.

Ugotavljanje navzočnosti zaključujem.

20.

Ugotavljam, da je seveda v dvorani bistveno več svetnic in svetnikov. Da pa očitno nimajo želje, da bi to potrdili s pritiskom na tipko. Sejo prekinjam. In bomo predvidoma nadaljevali – prej ne, kot 7. novembra. Hvala lepa.

Zapisala:

Elizabeta Vadnal

Ljubljana, 29. oktober 2005